

பாஷாநாடு

வார மலர்

மலர் 11 - சென்னை புரட்டாகி 5 நவம்பர் 5 (18-9-69) வியாழக்கிழமை இ.நா. 218

பல்கலைக் கழகப் பிரச்சனை மீது பொதுத்தேர்தல் நடக்கலாம்

இருதரப்பையும் சமாளிக்க அரசாங்கம் முயற்சி

கோட்டை, புதன் தமிழ் பல்கலைக்கழகமோ அன்றி இந்து பல்கலைக்கழகமோ இப்போதைக்குக் கிடையாது என்றவகையில் கல்வி அமைச்சர் கைவிரித்து விட்டதால் அடுத்தபொதுத் தேர்தலில் இந்தப் பிரச்சனையை முன்வைத்தே அரசியல் கட்சிகள் அனைத்துமே பிரசாரங்களை நடத்த முய்தியு களில் ஈடுபடுவதாகத் தெரிகின்றது.

தமிழ்நாடு பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவித் தருவதற்கு இப்போதைய அரசாங்கத்துக்கு உண்மையாகவே உள்ளூர் நல்லெண்ணம் இருந்தபோதிலும் பொதுத்தேர்தல் அண்மிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் தறுவாயில் இதனை நடைமுறை சாத்தியமாக்குவது சிங்களப்பேரும்பான்மை

மக்கள்மத்தியில்தனது செல்வாக்கைப் பாதித்துவிடக் கூடும் என்று அரசாங்கம் அஞ்சுவதன் காரணமாகவே புதிய பல்கலைக்கழகம் நிறுவுவதுபற்றி ஆராய்வதற்கு கமிஷன் நிறுவுவதென்று தீர்மானித்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. தமிழர்களின் வெறுப்புக்கும் ஆளாகாமல் அதேசமயம் சிங்கள மக்களின் செல்வாக்கையும் இழந்துவிடாமல் இருப்பதில் அரசாங்கம் கவனமாக இருக்கிறது. விரும்புகின்றது. அதன் அடிப்படையிலேயே இருசாராரையும் சமாளிக்கும் விதத்தில் கமிஷன் நியமிக்கும் யோசனையை அரசாங்கம் வெளியிட்டிருக்கின்றது.

தமிழர்களுக்கென பல்கலைக் கழகமொன்றை நிறுவுவது என்று அரசாங்கம் அறு

தியாக முடிவு செய்திருந்தால் சிங்களமக்கள் மத்தியில் அடுத்ததேர்தலின் போது எதிர்க்கட்சிகள்தமது வகுப்புவாத பிரசாரங்கள் மூலம்பெரிய அளவில் வெற்றி பெற்றுவிடலாமென்றும் அரசாங்கத்துக்கு பெரிய அளவில் சரிவு ஏற்பட்டுவிடும் என்றும் அஞ்சப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.

தமிழ்க் கட்சிகளுக்கிடையில் பல்கலைக்கழகம் விஷயத்தில் ஏற்பட்ட பூசல்களே அவர்களுக்கான பல்கலைக்கழகத்தை அரசாங்கம் அமைத்துக் கொடுப்பதில் பெரிய தடங்கல்கள் ஏற்பட்டதாகத் கூறப்படுவது வெறும் சாஷ்டாபு என்றும் சிலவட்டாரங்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

வேலையற்ற பட்டதாரிகள் பிரச்சனைக்கு உடன் தீர்வு தேவை கோப்பாய் எம். பி. கூறுகிறார்

கோப்பாய், புதன் "கடந்த நாலரையாண்டு காலமாக ஆட்சிமன்றத்தில் வேலையற்ற பட்டதாரிகள் பிரச்சனை குறித்து எம்மாலானவரை அரசாங்கத்துடன் பேசியுள்ளோம். ஆனால் பிரதம மந்திரியோ, அரசாங்கமோ அமைச்சர்களோ இதற்கான வழிவகைகளை ஆலோசிப்பதாகக் கூறினரே யன்றி திட்டமான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. புதிய திட்டங்களின்றி இப்போதே இருக்கக் கூடிய காலியிடங்களையும் வாழ்ப்புகளையும் அரசாங்கம் உபயோகித்து பிரச்சனையைத் தீர்க்கத்தொடங்க வேண்டும். நாலரை வருட காலம் சிந்தித்துத் திட்டம் தீட்ட முடியாத அரசாங்கம் தொடர்ந்து ஆட்சியிலிருப்பதற்கு அருகதையற்ற தென்றே கூறவேண்டும்."

இவ்வாறு சென்ற மூன்று நாட்களாக உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டுவரும் அகில இலங்கை வேலையற்றபட்டதாரிகள் சங்கத் தலைவர் திரு. கே. சதானந்தனையும் இதர சங்க அங்கத்தவர்களையும் சந்தித்து நேற்று மாலை நடத்திய சமரசப்

பேச்சுவார்த்தையின் போது கோப்பாய் எம். பி. திரு. எஸ். கதிரவேலுப்பிள்ளை கூறினார். இப்பேச்சுவார்த்தையின் போது பட்டதாரிகள் சங்க அங்கத்தவர்கள் பலரும், பெருந்திரளான பொது மக்களும் குழுமியிருந்தனர். பொதுமக்களாலும் அனுதாபிகளாலும் அமைக்கப்பட்ட பந்தலில் இச்சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தப்பட்டது.

திரு. கதிரவேலுப்பிள்ளை மேலும் கூறியதாவது: **மயில்வாகனம் கதை**

உண்ணாவிரதத்தால் அரசாங்கத்தின் அற்றுப்போன மனச்சாட்சியைத் துண்டி ஏதும் சாதிக்கலாம் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நீங்கள் மேற்கொண்டுள்ள உண்ணாவிரதம் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தையும், அனுதாபத்தையும் பட்டதாரிகளின் பிரச்சனைக்கு சார்பாக உருவாக்கியுள்ளது. இதன் மேல் பொதுஜன அபிப்பிராயம் அரசாங்கத்தைத் தாக்கவிடுவதே நல்லது. நாங்கள் அரசாங்கத்திற்கு தமிழ் பட்டதாரிகளுக்கு (16-ம் பக்கம் பார்க்க)

'தமிழ் மக்களுக்க விடுதலை பெற்றுக் கொடுப்போம்'

இலங்கை தி. மு. க. மகாநாட்டில் உறுதி

யாழ்ப்பாணம், வியாழ் "இலங்கை திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், இன்றில்லாவிட்டாலும் என்று வது ஒருநாள் இந்நாட்டு தமிழ்மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கி விடுதலைபெற்றுக் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை வலுப்பெற்று வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் புரட்சிகரமான திட்டங்கள் மூலம் இதனை நிறைவேற்றியே தீருவோம்."

யாழ்ப்பாண நகரமண்டபத்தில் நிறுவப்பட்ட அண்ணாநகரில் நேற்று ஆரம்பமான இலங்கை திராவிட முன்னேற்றக்கழக நான்காவது மாநிலமகாநாட்டில் பேசும்போது திரு. ஏ. உ. நெடுமாறன் மேற்கண்டவாறு கூறினார்.

புலவர் கந்தமுருகேசுவரர் அரங்கில் நேற்று நடைபெற்ற சமூக சீர்திருத்த மகாநாட்டிற்கு திரு. ஏ. உ. நெடுமாறன் தலைமை தாங்கினார். நகரமண்டப வளவு முழுவதும், தி. மு. கழக கோடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

மலைநாடு, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, கொழும்பு, வவனியா மற்றும் பல இடங்களிலிருந்து உறுப்பினர்கள் வந்திருந்தனர்.

மகாநாட்டில் தமிழ்நாட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தலைவர்கள் எழுதிய நூல்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டன. எல்லாரும் கறுப்பு சிவப்பு வர்ணங்களைக்கொண்ட பட்டிகளும், இந்த வர்ணங்களைக்கொண்ட சால்வைகள், துவாய்களும் அணிந்திருந்தனர்.

பொதுச்செயலாளர் திரு. ஏ. இளஞ்செழியன் கழகக் கொடியை ஏற்றிவைத்ததைத்தொடர்ந்து அறிஞர் அண்ணாதுரையின் மறைவுக்கு அஞ்சலிசெலுத்தப்பட்டது.

திரு. இரா. முருகையா வரவேற்புரை நிகழ்த்தும் போது, இலங்கை வாழ் தமிழ்மக்களுக்கு விடிவு காணும்வரை கழகம், அரசியல் இயக்கமாகப் பணியாற்றும் என்று கூறினார். தலைவர் திரு. நெடுமாறன் மேலும்

தாவது: தமிழர் சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு அகற்றப்படவேண்டும். இதற்காக சமுதாயத்தில் சீர்திருத்த இயக்கங்களமூலம் புரட்சி ஏற்படுத்தவேண்டும். தேசவழமை போன்ற சட்டங்களை அகற்றுவதற்குப்படுபடுவோம். இச்சட்டங்களை அரசாங்கம் அகற்றாவிடில் வருங்காலத்தில் புரட்சி மூலம் இச்சட்டங்களை நிர்மூலமாக்குவோம்."

பொதுச்செயலாளர் திரு. ஏ. இளஞ்செழியன், திரு. வி. சுவரிமுத்து, திரு. அ. பொ. செல்வையா, திரு. சி. க. ஆறுமுகம் உட்பட மற்றும் பலர் பேசினார்கள்.

கிரிக்கு எதிராக மனு

புதுடிவில், செப். 17 திரு. வி. வி. கிரி பாரத ராஷ்டிரபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதை ஆட்சேபித்து பாரத அரசியல் சாஸனத்தின் 71 ம் பிரிவின் கீழ் சுப்பிரீம் கோர்ட்டில் மனு ஒன்று இன்று தாக்கல் செய்து கோரப்பட்டுள்ளது.

பல்கலைக்கழக மாணவர் பாடப் புத்தகங்களின்றி கஷ்டம் அடைவர்

முத்தமிழ் விழாவில் பேராசிரியர் கருத்து

யாழ்ப்பாணம், வியாழன் "தமிழ் இளைஞன்" முத்தமிழ்விழா முதலாம்நாள் நிகழ்ச்சி நேற்றுமாலை யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பேராசிரியர் பேரம்பலம் கனகசபாபதி குத்துவிளக்கேற்றி விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

"100 வருடங்களுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட பாடப் புத்தகங்களை இப்போது மொழிபெயர்த்து தற்காலப் பயன்படாத ராஷ்டிரபதியின் தெரிவு சட்டபூர்வமானதல்ல என்று தீர்ப்பளிக்கும்படி இம்மனுவில் கோரப்பட்டுள்ளது.

பாடத்திட்டத்துக்கு ஏற்றபடி வெளியிடுவதால் மாணவர்கள் கஷ்டமடைய வேண்டியுள்ளதென்று குறிப்பிட்ட திரு. கனகசபாபதி, அடுத்த வருடத்திலிருந்து பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதால் மாணவர்கள் புத்தகங்களின்றி அவதிப்பட வேண்டிய நிலை உருவாகும் என்றும் சொன்னார். அந்த அவலநிலையைப் போக்கத் 'தமிழ் இளைஞன்' பாடுபடுமென்றார் அவர்.

விழாவின் இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிகள் இன்று காலை 9 மணிக்கு ஆரம்பமாகின்றது

யாழ்ப்பாண மாநகரசபையை அதிகாரிக்கு செய்துவிட்ட பெரும் அந்தி

அடுத்த கூட்டத்தில் திருத்தப்படுமா?

[நமது அரசியல் நிருபர்]

யாழ்ப்பாண மாநகரசபையிலே பிளவு ஏற்பட்டு மீண்டும் மேயரை இறக்கி ஏற்றும் படலம் ஆரம்பமாகுவதற்கான அறிகுறிகள் தோன்றியுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

சென்றமாதக் கடைசியில் மார்க்கெட் வேலை சம்பந்தமாக ஓர் அதிகாரி மீது ஏதோ குற்றம் சாட்டி, அவரை வேறிடத்துக்கு மாற்றிவிட வேண்டுமென்று தலத்தாபன கமிஷனுக்கு யோசனை கூறும் தீர்மானம் மறைமுகமாக மேயர் மீது கொண்டுவந்த கண்டனத் தீர்மானம் என்றும், இப்போதுள்ள மேயரை வீழ்த்துவதற்கான முதற்படியே என்றும் விஷயமறிந்த வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மார்க்கெட் வேலையை ஒரு கண்டிராக்டர் ஒப்பந்தத்தின் மீது செய்துவருகிறார். அதில் ஏதும் தவறு இருப்பின், அதைப்பற்றி தக்கவர்களைக்கொண்டு விசாரணை நடத்தி, தவறுகளைத்திருத்துவதுதான்முறை இனி அவ்விதம் நடவாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவசியமாயின் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதைவிட்டு எவ்வித விசாரணையும் நடத்தாமல், மாநகரசபையிலேயே பகிரங்கமாக இதைப்பற்றி வாதித்து, ஓர் அதிகாரி மீது பாரதூரமான குற்றம் சாட்டி ஒருதலைப்பட்ச

மாக அவரைக்கண்டிப்பதும், தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதும், நியாயமோ, ஒழுங்கோ ஆகாது.

சாதாரணமாக மாநகரசபை அதிகாரிகள் அனைவரும் மேயரின் கீழ் கடமையாற்றுகிறவர்கள். ஆகவே ஏதாவது ஓர் அதிகாரி மீது புகார் ஏதும் வரின் அதைப்பற்றி பாரபட்சமற்றவிசாரணை நடத்த ஒழுங்குசெய்வதுடன், அந்த விசாரணை முடிவு கூறியும் வரை குறிப்பிட்ட அதிகாரியின் விஷயத்தைப்பற்றி மாநகரசபையில் விவாதிக்கவோ எவ்வித தீர்மானமும் நிறைவேற்றவோ மேயர் அனுமதித்திருக்கலாமா? சிறப்பாக குறிப்பிட்ட அதிகாரி தமது கட்சியை சபையில் எடுத்துக் கூறவோ, அல்லது குற்றச் சாட்டுகளுக்கு பதிலளிக்கவோ முடியாத நிலையில், அவரை சபையில் பகிரங்கமாகத் தாக்கிப்பேசுவதும், தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதும், அந்த அதிகாரிக்குச் செய்யும் அநியாயமாகும். இதே மாதிரி சபை காரியம் செய்வதாயின் பொறுப்பாள எந்த அதிகாரியும் இச்சபையில் இச்சபையில் வேலைசெய்ய முடியாது போகும்.

புள்ள எந்த அதிகாரியும் தொடர்ந்து இச்சபையில் வேலைசெய்ய முடியாது போகும்.

அந்த அதிகாரியை வேறிடத்துக்கு மாற்றுவதென்று மென்று ஸ்தலஸ்தாபன கமிஷனுக்குச் சிபார்சு செய்யும் அந்தத் தீர்மானத்தின் மீது சபையிலேயே பலத்த சருத்துவேற்றுமை இருந்துள்ளது. அந்தத் தீர்மானத்தை, ஒரு மாதம் கழித்து சபை ஊர்ஜிதம் செய்தாலே அது அமுலுக்கு வர முடியுமென்பது விதி அநபடி. இன்னும் ஒரு வாரத்தில் அத்தீர்மானம் யாழ்ப்பாண மாநகரசபையில் மீண்டும் விவாதத்துக்கு வருவதாகத் தெரிகிறது.

பழைய தவறை சபை திருத்திக்கொள்ள இது நல்ல சந்தர்ப்பமாகும். குறிப்பிட்ட அதிகாரி மீது ஏதும் சந்தேகமிருப்பின், அதுபற்றி சபையே ஒரு தனிக்குழுவை அமைத்து விசாரணை நடத்த ஒழுங்கு செய்த பின் பே, முடிவான எவ்வித சிபார்சையும், ஸ்தலஸ்தாபன சர்வீஸ் கமிஷனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அவசரப்பட்டு

இச்சபை குறிப்பிட்ட அதிகாரிக்குச் செய்துவிட்ட அநீதியை திருத்திக்கொள்ளவும், சபை தன்னுடைய மதிப்பைக் காத்துக்கொள்ளவும் வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. சபைமெம்பர்களில் பலரே, இதை இப்போது உணர்வதாயும், அடுத்த கூட்டத்தில் பழைய தீர்மானத்தை ஊர்ஜிதம் செய்யாமல் விட்டுவிடுவார்களென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது எப்படியாயினும், மாநகரசபை அதிகாரியார் மீதும் புகார் ஏதுமிருப்பின், அதைப்பற்றி முதலில் தனிப்பட்ட குழுவைக்கொண்டு விசாரணை நடத்தி, அவரது வாக்குமூலத்தையும் கேட்டு, அந்தக் குழு செய்யும் முடிவின்மீதே எவ்வித தீர்மானத்தையும் சபை செய்ய வேண்டும். கொலைக்குற்றவாளிக் குக்கூட தன் கட்சியை எடுத்துச் சொல்ல நீதிமன்றத்தில் போதிய சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகின்றது. அப்படியிருக்க ஒரு தலைப்பட்சமாக, ஒரு மாநகரசபை தன் சிப்பந்திகளின்மீது விசாரணை எதுவும் நடத்தாமலும், அவருக்கும்நிலையை

விளக்க சந்தர்ப்பமளிக்காமலும், அவரை பகிரங்கமாகக் கண்டித்து, தண்டிப்பது அந்தச்சபையின் மதிப்புக்கே பெரிய இழுக்காவதுடன், அதன் நிர்வாகத்தையும் குலைப்பதாக இருக்கும். மற்ற சிப்பந்திகளும் மனநிம்மதியுடன் வேலைசெய்யமுடியாமல், மெம்பர்களுக்கு அஞ்சி அஞ்சி, கடமையைச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருப்பர். யாழ்ப்பாண மாநகரசபை செய்துவிட்ட இப்பெருந்தவறை, அடுத்த கூட்டத்தில் திருத்திக்கொள்ளவும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிக்கு நீதி கிடைக்கும் படி பார்த்துக்கொள்ளவும் வேண்டியதுமேயரின் முக்கிய கடமையாகும். அதிகாரிகளுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு அளித்து நிம்மதியாக அவர்கள் கடமையாற்ற ஏற்பாடு செய்வதே ஸ்தலஸ்தாபன சேவைக்கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டதன் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று. அப்படியிருக்க, ஓர் அதிகாரி மீது தானே ஒரு குற்றத்தைச்சாட்டி, அவரைவிசாரிக்காமலே சபையில் பகிரங்கமாகக் கண்டித்து சபை தீர்மானம் நிறைவேற்ற முடியுமாயின், அது ஸ்தலஸ்தாபன கமிஷன் நியமிக்கப்பட்ட நோக்கத்துக்கே மாறும். இவ்வித அநீதிகள் இனி நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள, தக்க விதிமுறைகள் அமைக்க வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் அக்கமிஷனைச் சார்ந்ததாகும்.

ரஷ்ய - சீனப்பிரதமர்கள் சந்திப்பால் ஆசிய அமைதி பலப்பட வழிபிறக்குமா?

சுற்றும் எதிர்பாராத முறையிலே ரஷ்யப்பிரதமர் கொலிஜினும், சீனப்பிரதமர் கு என் லாயும் பீகிங் விமான நிலையத்தில் நேரில் சந்தித்துப்பேச முடிந்ததே சென்றவாரம் உலக அரசியல் ஏற்பட்ட நம்பிக்கையளிக்கும் பெரிய சம்பவமாகும்.

ரஷ்யப் பிரதமர் கொலிஜின் பொய்க்கொளரவங்களைப் பார்க்காமல் நேரில் பீகிங்குக்குச் சென்றுள்ளார் உடன்பிறந்த சகோதரர்களுக்குள்ளும், ஒரு நாட்டில் ஒரேகட்சிகளுள்ளும் கருத்து வேற்றுமைகள் ஏற்படுவது இயற்கை. நேரில் இருசார்பினரும் சந்தித்து, நல்லெண்ணத்துடனே பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, விண் சந்தேகங்களும் தப்பெண்ணங்களும் நீங்கக்கூடும். தப்பெண்ணங்கள் நீங்கிவிட்டால், எந்தப் பிரச்சனையும் சுமுகமாகத்தீர்பெரும் உதவியாக இருக்கும் நேரில் சந்தித்துப்பேச மறுத்து, தரும்பையும் தூண்க்கி தூற்றல் பிரசாரங்களை இருதரப்பினரும் நடத்தி, முடிவில்போர்மூலம் பிரச்சனையைத் தீர்மானித்துக்கொள்ள விடுவது, கம்யூனிஸ சமதர்ம சித்தாந்தத்துக்கு மாறவதுடன் இருதரப்பினருக்கும் பெரும் நாசங்கோற்படுவதுடன் எந்தப் பிரச்சனையும் தீரவும் முடியாது.

எல்லை தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன இரண்டும் கம்யூனிஸ நாடுகளுக்கேயன்றாலும், இந்தத்தகராறைத்தங்களுக்குள் சுமுகமாகத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாமல், எல்லை முட்டி மோதிக்கொள்ளுகின்றன. இரு கம்யூனிஸ யூனிஸ வல்லரசுகள் இப்படி சண்டையிட்டுக் கொள்வது, வெளி உலகம் நகைப்பதற்கு ஏதுவாவது

யான கடைசி அஞ்சலி. 'இருசார்பினரும் தங்கள் மனம்விட்டுப் பேசினர். தங்கள் நிலைமையை பாஸ்பரம் விளக்கினர். இருசார்பினரும் பயனுள்ள பேச்சு நடத்தினர்' என்று சோவியத் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. வேறு எவ்வித விவரங்களும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பேச்சு இத்துடன் நின்று விட்டால் பயன் எதுவு

மிக சீனத்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டுள்ளதும் எல்லைப்பிரச்சனையைப் பற்றித்தான். அதைப்பற்றிப் பேச்சுகள் நடத்த இந்தியா தயாராக இருந்தும், பீகிங்கிடமிருந்து திருப்தியான பதில் வரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ரஷ்யாவுடன் தன் எல்லைப் பிரச்சனையை சுமுகமாக சீனம் தீர்த்துக்

கையக் குலைக்கச் செய்ததும், அதேமூளைகள்தான். மேற்கு ஆசியாவில் இஸ்ரேலுக்கும் அராபியர்களுக்கும் நடக்கும் சண்டையைப்பற்றி ஒரு கேலிச்சித்திரம் "இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்" பத்திரிகையில் வெளியாகியுள்ளது. அங்கு இருவீடுகளும் பற்றி எரிய, நீக்கலும், கொலிஜினும் சந்திந்து, "அண்ணே வியாபாரம் எப்படி?" என்று விசாரித்துக்கொள் கிறார்கள். இரூசார்பினருக்கும் அவ்விரு வல்லரசுகளும் ஆயுதங்களை விற்று லாபமடைவதையே இது குத்திக்காட்டுகின்றது.

டன் இருசார்பினரும் தற்கொலை செய்துகொள்வது போலுமாகும். இதை உணர்ந்த வியட்னாம் தலைவரும் பொதுநண்பருமான காலஞ்சென்ற ஹோசியின், இவ்விரு வல்லரசுகள் தற்கொலைச் சண்டையை நிறுத்தி நட்புடன் வாழவேண்டுமென்று விரும்பினார். அவரது தாய் உள்ளத்தை அறிந்த இருதேச பிரதமர்களும், ஹோவின் கடைசி விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யவே, தூற்றல் பிரசாரம் ஒருபுறம் நடந்து கொண்டிருக்க, பீகிங் விமானநிலையத்தில் சந்தித்தனர் என்று கருதுவது அதிக வரலாறு. சீனாவின் ஹோவ்வுக்கு இருதரப்பினரும் செலுத்தும்

மில்லை. எல்லை விஷயத்தையும், வேறு தகராறுகளையும், சண்டைமூலம் இன்றி பேச்சுக்கள் மூலம் நேரில் தீர்த்துக்

கே. பி. எச்.

கொண்டுவிட்டால், அது இந்தியா - சீனப் பிரச்சனை இதேவழியில் தீரவும் வழிகாட்டுவதாக இருக்கும். அடுத்தபடி இந்தியா - பாகிஸ்தான் பிரச்சனையும் தீரவது அசாத்தியமல்ல.

ஆசிய மக்களும் ஆசிய மக்களும் மோதிக்கொள்ளவிட்டு, அவர்களுக்கு ஆயுதங்களை விற்பனை செய்து ஆசிய மக்கள் நாசமடைய சில வல்லரசுகள் முனைந்திருப்பது பகிரங்கமாகியும். ஒன்றாக இருந்த பல ஆசிய நாடுகளையும் பிரித்துப்பிளவுபடுத்தியுத்தத்தியை மூட்டி விட்டதும் இந்த 'இராஜதந்திர'த்தின் பயன்தான். அமைதியாக நடந்த மேற்கு ஆசியாவிலே இன்று போர்முட்டி அமைதி

ஆசிய மக்கள் எப்போதும் இப்படி அடித்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். போரை நிறுத்தி அவர்கள் ஒற்றுமைப்படுங் காலம் நெருங்குவருகிறது. அதற்கான நல்லதோர் அறிகுறியே பீகிங் சந்திப்பு. ரஷ்ய - சீன தலைவர்கள் தங்களுக்குள் விட்டுக்கொடுத்து சமாதானத்தை பலப்படுத்துவதுடன், மற்ற ஆசிய நாடுகளுக்கும் அமைதி ஏற்பட, கூடிய உதவிசெய்தால், ஆசிய மக்கள் அமைதியாக வாழ்ந்து முன்னேற வழிபிறக்கும் வெறும் ஆயுத பலத்தால் ஆசிய மக்களை அடக்கிவிட முடியாதென்ற பாடத்தை வியட்னாம் மண்ணிலே ஜதைபதி நீக்கல்தெரிந்து கொண்டார். "இனி வியட்னாம் கடுள (16-ம் பக்கம் பார்க்க)

பல்வேறு சமயங்கள் தோன்றியதின் காரணம்?

இப்பிரந்த உலகிடைத் தோன்றிய மனிதன் தான் வாழும் சூழ்நிலை கட்டேற்பல்வேறு மொழிகளைத் தோற்றுவித்தான். அவற்றுள் சில நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. அச்சிலவற்றுள்ளும் உயர் தனிச் செம்மொழி என்று கூறத்தக்கவகையில் சில வாய் மொழிகள் சிறப்படைந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று நம் தமிழ் மொழி. இம்மொழியில் சமயஇலக்கியங்கள் நிரம்ப உண்டு.

சமயம் வேண்டுமோ?

சமயம் என்றால் என்ன? சமைக்கப்பட்டது சமயம். மனிதன் தன் வாழ்வு வளம் பெறவும், மாக்கள் தன்மையிலிருந்து விடுதலை பெற்று மக்கள் தன்மை பெறவும் வழியாகச் செய்யப்பட்டது அல்லது சமைக்கப்பட்டது தான் சமயமாகும். வேறு வகையாகக் கூறியிருப்பது, மனிதனைப் பண்பாடுடைய வனக்குவது சமயம். பல்வேறு வகையான காட்சி நல்கும் இப்பிரந்த உலகையும் அதில் உள்ளவற்றையும் காணும் ஒருவன், இவ் வேற்றுமையில் மயங்காமல், இவற்றிடையே ஓர் ஒற்றுமையைக் காண முயல்கிறான். அனைத்திற்கும் ஆணிவேராய் அமைந்த ஒன்றை அறிகிறான்; அவ்வறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருள்கள் உண்டு என்பதையும், அவை அனைத்தும் ஒரு வரன்முறைக்கு உட்பட்டு இயங்குவதையும் காண்கிறான்.

விஞ்ஞானியும் இதே காட்சியைக் காண்கிறானெனினும் அவ்வரன்முறை பற்றிய ஆய்வினையே தன் முழுக்காலத்தையும் செலவிட்டு விடுகிறான். மெஞ்ஞானி வரன்முறையின் தோற்றத்திற்கு ஒரு கர்த்தா இருத்தல் வேண்டும் என்ற முடிபில் ஒன்றி விடுகிறான். இவ்வெண்ணமே சமயவாழ்வின் அடிப்படையாய் அமைந்து விடுகிறது. சமயம் வெறும் குறிகளும், அடையாளமும் அன்று. சமயம் என்பது இவற்றைக் கடந்து நிற்பது. குறிகள், அடையாளங்கள் ஆகிய ஒன்றையும் போற்றாமலே சிறந்த சமயவாதியாக வாழமுடியும். இவை அனைத்தையும் மேற்கொண்டும் சமய விரோதியாய் வாழ முடியும். மனிதமனத்தின் மாணச அகற்றி, பண்புடையவனாய், ஒழுக்கம் உடையவனாய், பிறர்க்குப் பயன்படுவனாய் வாழ முற்படுவதே சமய வாழ்க்கையாகும். இவற்றிற்கு அப்பால் அனைத்தையும் கடந்து நிற்கின்ற கடவுள் என்ற ஒன்றை-மனத்தில் ஏற்றுக் கொள்வனாய் வாழ்பவனே சமயவாதியாவான்.

பல்வேறு

சமயங்கள் ஏன்?

எனவே, கடவுள், மனித வாழ்வு என்ற இவை இரண்டினிடையே உள்ள தொடர்பு, இவ்வாழ்வினிருந்து கடவுளை அடையும் நெறி என்பவை பற்றிப் புகட்டுவதே சமயம் எனப்படும். இதுவே, சமயம் எனில், பல்வேறு சமயங்கள் தோன்ற வேண்டிய இன்றியமையாமையானது என்ற வினா எழலாம். மக்கள் அனைவரும் ஒரு படியினராக இல்லையன்றோ? அவரவர்கள் வாழும் இடம்

அதன் தட்பவெட்ப நிலை, சுற்றுச் சூழ்நிலை என்பவற்றால் பாதிக்கப்படுவது ஒரு புறம். மேலும், இவை அனைத்தும் ஒன்றாக உள்ள நிலையில் வாழும் பல்வேறு மனிதரை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவர்கள் வளர்ச்சியும் பல்வேறு படியில் இருக்கக்காணலாம். எனவே, இவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே சமயம் பயன்படுமாறில்லை. ஆகவேதான் ஒவ்வொரு கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறும் பல்வேறு சமயங்கள் அவ்வக்காலத்துக்கு ஏற்பவும் இடத்துக்கு ஏற்பவும் தோன்றலாயின.

தமிழில் சமயம்

இந்த அடிப்படையை மனத்துட்கொண்டு தமிழ் மொழியின் பரப்பைக்காண்டல் வேண்டும். பிற்காலத்தில் வேற்றுநாடுகளில் தோன்றி இந்தநாட்டில் குடிபுகுந்த கிறித்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய இரண்டும் தவிர, ஏனைய சைவம் வைணவம், சைனம், பௌத்தம் ஆகிய நான்கும் இம் மொழியில் மிகுதியான இடம்பெற்றுள்ளன. கிறித்தவமும், இஸ்லாமும் பிற்காலத்தே இந்தநாட்டில் பரவினமையின் அந்தகேற்ற முறையில் குறைந்த அளவு இம்மொழியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மக்களை மாக்களிலிருந்து பிரிப்பது சமயம்

ஓர் இன மக்கள் பேசும் மொழிக்கு மட்டும் இலக்கணம் வகுக்காமல், அம்மக்கள் வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் வகுத்த பெருமை உலக மொழிகளுள் தமிழ் மொழி ஒன்றுக்கு மட்டுமே உண்டு. வாழ்வுக்கு இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியம், வாழ்வு நடைபெறுவதற்கு நிலைக்களமாயுள்ள இவ்வுலகையே ஐந்துபிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு கடவுளைக் கூறிச் செல்கிறது.

குறிப்பிட்ட ஒரு சமயத்தின் சாயல்பெறாமல்கடவுட்கொள்கை பற்றிப் பேசுகலின் தமிழரின் ஆதிநூல் என்று பேசப்பெறும் தொல்காப்பியத்தில் சமயம் இடம்பெறுகிறது எனக்காண்கிறோம். இதனையடுத்துத் தோன்றிய திருக்குறளிலும் தனியொரு சமயத்தின் சாயல் இன்றிக்கடவுட்கொள்கையும், சமயமும் பேசப்பெறுதலை அனைவரும் அறிவோம்,

இனி, இக்குறளுக்கு முன்னர் இருநூறு ஆண்டுகளின் இடைப்படுத்தே தோன்றிய சங்க இலக்கியங்களில் கடவுட்கொள்கையும், கடவுளார்பெயரும் விரிவாகப் பேசப்படுதலையும் அறியமுடியும். 'நல்மேனி வால் இழைபாகத்து ஒருவன் இருதான் நிழற்கீழ் மூவகை உலகும் முகிழ்த்தன முறையே' (ஐங்குறு-1) என்ற பாடலிலிருந்து புறம், அகம் ஆகியவற்றில் ஆங்காங்கே கடவுட்பெயர்கள் பேசப்படுதல்காண்கிறோம். இவ்வாறு வற்றையும் கடந்து நிற்கும் முழுமுதற் பொருள் கடவுள்

அப்பரம்பொருள் கருதுவான் அறிவின் எல்லைக் கேற்பவடிவும், உருவும் தாங்கி நிற்கும் தனிப்பட்டவன் வழிபடு கடவுளாகக் (Personalised God) காட்சிதருவதைச் சங்கப்பாடல் அறிவுறுத்துகிறது. ஆலமர் செல்வன், முருகன், திருமால், கொற்றவை என்ற பல பெயர்களில் பரம்பொருள் பேசப்பெறுகிறது.

மக்கள் அனைவரும் ஒரு படியினர் அன்று. வாழும் இடம், தட்பவெட்பநிலை, சுற்றுச் சூழ்நிலை என்பவற்றால் பாதிக்கப்படுவது போக, ஒரே நிலையில் வாழும் மனிதரும் கூட பல்வேறுபடியினராகவிருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே சமயம் பயன்படுமாறு இல்லை.

சங்கப்பாடல்களுள் ஒன்றாய் பத்துப்பாட்டுள் திருமுருகாற்றுப்படை இடம் பெற்றிருப்பதும், எட்டுத் தொகையுள் பரிபாடல் இடம்பெற்றிருப்பதும் இத்தமிழ் மொழியில் சமயம் எந்த அளவிற்கு ஊடுருவி நின்றது என்பதை அறிவுறுத்தும். கடவுளாய் பற்றியே பேசும் நெகூரியவைதவிர, புறநானூறு போன்ற உதிரிப்பாடல்களிலும் தனிப்பட்ட கடவுளார்பெயர், இயல்பு போன்றவை பேசப்படுகின்றன.

துப்பயன் கருதாத வழிபாட்டை வேண்டி நின்றனர் என்பது விளங்குகிறது. 'அருளும், அன்பும், அறனும்' மூன்றும் வேண்டும் என்று கடவுளிடம் வேண்டும் இத்தமிழர் சமயவாழ்க்கையின் உச்சிக்கே சென்றுவிட்டனர் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

'மாநிலம் சேவடியாகத் தூநீர் வளைநரல் பெளவம் உடுக்கை ஆக விசும்பு மெய்யாக திசை கையாக பசங்கதிர் மதியமொடு கடர் கண்ணாக இயன்ற எல்லாம் பயின்று அகத்தடக்கிய வேத முதல்வன் என்ப' (நம்-1) என்ற நற்றிணைப்பாட்டில் இவர்களது பரந்துபட்ட கடவுட்கொள்கையையும்

சிலப்பதிகாரம் எல்லையற்ற சகிப்புத்தன்மையுடன் எல்லாச் சமயங்களைப்பற்றியும், அச்சமயக்கடவுளர் பற்றியும் பேசுகிறது. சிவபெருமான், திருமால், கண்ணப்பலராமன், கொற்றவை, முருகன் அருகதேவன் ஆகிய அனைவரையும் வேறுபாடற்ற நிலையில் பேசுவது தான் சிலம்பின் தனிச்சிறப்பாகும். இத்தகைய சமயசகிப்புத்தன்மை இரண்டாம் நூற்றாண்டு முடியத்தமிழ் நாட்டில் நிலவிவந்தது எனலாம். மூன்றாம் நூற்றாண்டையொட்டிக் களப்பிரர் படையெடுப்பின் பின்னரே சமயச் சகிப்பற்ற ஒருநிலை இவண் உண்டாயிற்று. களப்பிரர் வருவதற்கு முன்னரே கூட அருக, பௌத்த சமயங்கள் தமிழ் நாட்டில் நன்கு நிலைபெற்று விட்டன எனினும், போராட்டம் தோன்றவில்லை. களப்பிரரும், அருகரேயாயினும் அவர்கள் இந்தநாட்டில் கால் கொண்ட பின்னர் சமய மாறுபாடுகள் முகிழ்த்தன.

பூசல் தோன்றக் காரணம்

சமணமும், பௌத்தமும் களப்பிரர் வரவுக்குமுன்னும் தமிழ் நாட்டில் இருந்தன எனினும், பகைமைக்கு இடமில்லை. ஆனால் களப்பிரர் வரவின் பின்னர் சமயத்தின் போரால் பூசல் தோன்றிற்று என்றால் என்ன பொருள்? அரசியல் போராட்டத்திற்குச் சமயத்தைப் போர்வை யாகக் கொண்டனர் என்பதே பொருள். நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு அரசியற் போராட்டங்கள் சமயத்தின் பெயராலேயே நிகழ்த்தப்பெற்றன தமிழ்நாடும் இதற்கு விலக்கன்று. களப்பிரர் வருகைக்கு முன்னர் பலவாய சமயங்கள் நாட்டில் நடமாடினனும் தம்முள் எவ்விதக்காழ்ப்புமின்றி தமிழை வளர்த்தன. அகை விடச் சிறப்பொன்றும் உண்டு. வடநாட்டில் தோன்றிய சமணமும், பௌத்தமும் தமிழ்நாட்டில் புகுந்தவுடன் இங்கு இயல்பாகவே தோன்றி வளர்ந்த சைவ, வைணவமதங்களோடு மாறுபாடின்றிக்கொண்டுகொடுத்துக்கொண்டன.

வேற்றுநாட்டவர் வரவும் தங்கலும் இந்த நல்ல சூழ்நிலைக்கு முற்றுப்புள்ளிவைத்துவிட்டன. சகிப்பற்ற தன்மையும், போராட்டமும், காழ்ப்பும்தமிழர்களிடையே கால்கொள்ளலாயின. இந்த நிலையைத்தான் மணிமேகலையில் முதன் முதலில் காண்கிறோம். ஒரு குடிசாரன் சமணத்துறவியை எள்ளி நகையாடியதாக மணிமேகலை பாடிச் செல்கிறது. காழ்ப்புக்காரனாகப் பிற சமயத்தை எள்ளி நகையாடும் தீய பழக்கத்திற்கு வித்திடப் பெருமை மணிமேகலையை யே சாரும்.

சிலம்பின் காலம்வரை சமயம் மக்கள் வாழ்வில் ஊன்றி இடம்பெற்றுவிட்ட ஒன்றாயிருந்தது. மக்களை மாக்கள் கூட்டத்திலிருந்து பிரிக்கும் கருவியாகச்சமயம் அமைந்திருந்தது அவர்கள் உணர்வில் இடம் பெற்றிருந்த சமயம், அவ்வணர்வின் வெளிப்பாடாகிய மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் இடம் பெற்றிருந்தது. வாதத்திற்கும் போராட்டத்திற்கும் அங்கு இடமேயில்லை. (15- பக்கம் பார்க்க)

'நன்றாய்ந்த நீள் நிமிர்ச்சடை முது முதல்வன்' (புறம்-166)
'கறைமிடற்று அண்ணல்' (புறம் 55).
என்பன போன்ற குறிப்புகள் இறைவனையும், புறம் 14, 16, 23, 120, 125-ஆகிய பாடல்கள் முருகனை யும் குறிப்பிடுகின்றன. மேலும் அவனுக்குக் கோயில் இருந்தமையைப் புறம் 299-ஆம் பாடலும், இன்றும் தமிழர்க்குச் சிறந்த இடமான திருச்செந்தூரில் அன்றைய முருகனுக்குக் கோயில் இருந்தமையை,
'வெண்தலைப் புணரி அலைக்கும் செந்தில் நெடுவேளிநிலையு காமர் வியந்துறை' (புறம் - 55)
என்னும் அடிகளும் பேசிய செல்கின்றன.

— அ. ச. ஞானசம்பந்தன் —

கடவுளுக்கு மனிதனுக்கும் உள்ள தொடர்பையும் இறைவனிடம் மனிதன் வேண்டுவது யாதும் என்பதையும் பரிபாடலின் ஒரு பாடல் மிகச்சிறந்த முறையில் அறிவித்துச் செல்கிறது. '.....யா அம் இரப்பவை பொருளும் பொன்னும் போகும் அல்ல நன்பால் அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும் உருளினார் கடம்பின் ஒலிதா ரோயே' (பரிபாடல்-5-80)
அந்தப் பழங்காலத்திலேயே இறைவனை வழிபடும் சமய வழிபாட்டை மறுத

அனைத்திலும் நிறைந்திடுப்பவன் இறைவனே என்ற கருத்தையும் அறிவுறுத்துகிறது. இதே சங்கப்பாடல்களில் சுவர்க்கம், நரகம் என்பவை பற்றியும், இந்திரலோகம் போன்ற போகபூமிகள் பற்றியும் குறிப்புகள் வருகின்றன.

சமயக்கருத்துக்கள்

கடன் வாங்கியவையா? என்றாலும், இங்கு காண்ப்பெறும் சமயக்கருத்துக்கள் இந்நாட்டிற்கே சொந்தமானவை என்பதை மறுத்தலாகாது. இமயம் முதல்குமரிவரை அறிந்திருந்த இத்தமிழர் 'முத்தி விளக்கில் துஞ்சும் பொற்கோட்டு இமயமும் பொதியமும் போன்றே' (புறம்-2) என்றுபாடினாலும் இவர்களுடைய சமயக்

கொள்கை பிறநாட்டிலிருந்தோ, பிறபகுதிகளிலிருந்தோ கடன் வாங்கியவை அன்று. மேலும், சங்ககாலச் சமயம் இறையணர்வை வலியுறுத்தியது போலச் சடங்குகள், குறிகள், அடையாளங்கள் என்பவற்றை வலியுறுத்தவில்லை என்பதும் சிந்திக்கத்தக்கது. சமயம் என்பது வாழ்வின் வேறுனதாய், வேண்டுமான பொழுது மேற்கொள்வதாய் அமைந்த ஒன்று என்ற கருத்தை அற்றைத் தமிழர் ஏற்கவில்லை என்றேதோன்றுகிறது. இதனால்தான் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய

மனிதனின் சிறந்தகுணங்கள் யாவையும்

மகாத்மாவிடம் கண்டோம்

பூலோகத்திலே, மனிதனின் சிறந்தகுணங்களைப் பெறிய விஷயமென்னவென்று அவனுடைய லௌகிக சித்திகளால்; அவன் கட்டி வைத்த உடைத்துப்போட்ட ஏகாதிபத்தியங்களால்; சத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் தேடிக்கொண்டு யுகத்திற்கு யுகம் அவனுடைய ஆத்மாவளர்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறதே அதுதான் மிகப்பெரிய விஷயம். இந்த ஆத்மாவளர்ச்சிக்காகப்பாடுபடுகிறவர்கள், மானிட சமுதாயத்தின் ஞான இதிகாசத்தில் நிரந்தர இடம் பெற்றுவிடுகிறார்கள். சாலதேவதையானவள் எவ்வளவு சுலபமான மற்றவர்களை மறந்து விடுகிறாளோ அதைப்போல் வீரர்களையும் புறக்கணித்துவிடுகிறாள். ஆனால் மகான்கள் எப்போழுதும் - காலதேவதையின் ஞாபகத்தில்- நிரந்தரவாசம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். காந்தியடிகளின் பெருமை, அவர் நடத்திய தீரமான போராட்டங்களைக் காட்டிலும் அவருடைய பரிசுத்த வாழ்க்கையிலேதான் தங்கியிருக்கிறது. உலகத்தில் அழிவுச்சக்திகள்மேலுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிற ஒரு தருணத்தில், ஆத்மாவக்கும் சிறுஷ்டி சக்தியுண்டு, ஜீவசக்தியை அளக்கும் தன்மையும் உண்டு என்று அவர் வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறார். அதிலேதான் அவருடைய பெருமை இருக்கிறது.

கொடுப்பதில்லை. ஏனென்றால் ஒரு ஜாதியின் மீது மற்றொரு ஜாதி அரசியல் ஆதிக்கங்கொள்ளுதல், ஏழைகளையும், பலவீனர்களையும் பொருளாதாரத்தின் மூலம் சுரண்டுதல் முதலியவற்றில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிற விஷயங்களுக்குள்ளேனவே, அந்த விஷயங்களின் நோக்கம் வேறு, மதத்தின் நோக்கம் வேறு; ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை. இதனால் அவர்கள் - அந்த அரசியல் வாதிகள் மதத்திற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை; அல்லது மதத்திற்கு ஒரு தெளிவான நிர்ணயமான வியாக்கியானம் செய்வதில்லை. ஆனால் காந்தியடிகளுக்கோ, எல்லா ஜீவராசிகளும் ஒன்றுதான். அவர் கூறுகிறார்: "ஒருவன் அகில உலகத்திற்குப் பொதுவானதும், சர்வ விடாபகமாயுள்ளதுமான சத்தியம்

பொருளை நேருக்குநேர் பார்க்கவேண்டுமானால், அவன் சிருஷ்டிகளிலே மிகக் கேவலமாயுள்ளதைக் கூட, தன்னைப்போல் நேசிக்கும் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நாட்டங்கொண்டவன், வாழ்க்கையின் எந்தத்துறையிலிருந்தும் ஒதுங்கியிருக்க முடியாது. இதனால்தான், சத்தியத்தின்மீது எனக்குள்ள பக்தியானது என்னை அரசியல்துறைக்கு இழுத்து விட்டது. எனவே, மதத்திற்கும் அரசியலுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லையென்று சொல்லுகிறவர்கள் மதம் என்றால் இன்னது என்று தெரியாதவர்களென்று நான் கொஞ்சங்கூடத் தயக்கமின்றியும், ஆனால் பணிவாகவும் கூறுவேன்." மீண்டும் அவர் கூறுவதாவது:-

"அழியக்கூடிய இந்தப் பிரபஞ்ச சாம்ராஜ்யத்தின் மீது எனக்கு இசையில்லை; மோட்ச சாம்ராஜ்யத்திற்காகவே நான் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்படி முயற்சிப்பதானது, ஆத்

ருக்கிரூனென்பது தெரிகிறது.

தனித்துவம் வாய்ந்த புரட்சிக்காரர்

காந்தியடிகளுக்கு, மானிட சேவையைத் தவிர்த்து, வேறு மதம் இல்லை. இந்தியாவின் அன்றைய நிலைமையில் காந்தியடிகள், கொடுங்கோன்மையை ஏற்றுக் கொள்ள அல்லது அடிமைத்தனத்திற்கு இணங்க மறுக்கிற ஓர் அரசியல் புரட்சிக்காரராயிருக்க நேரிட்டிருந்ததாயினும், மற்றப் புரட்சிக்காரர்களைப்போல், அதாவது எந்தப் புரட்சிக்காரர்சூழலைய தத்துவங்கள்-மனிதர்களை இயற்கைக்கு விரோதமானதும், மனிதத்தன்மையற்றதுமான சாரியங்களைச் செய்யுமாறு நிர்ப்பந்தித்து விடுகின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட, எவ்வித சமரசம் ஏற்பாட்டிற்கும் இணங்கிவராத புரட்சிக்காரர்களினின்று வேறுபட்டவர்.

1869-1969

சேர்ந்த ஒரு மகாபுருஷராசுவே அவர் விளங்குகிறார். அவர்சிறப்பாக ஒரு மதபுருஷர் மனிதகுணங்களில் எவை எவை சிறந்தனவோ அவையாவும் அவரிடத்தில் இருக்கின்றன. அவர் தமது சக்தியின் எல்லை யை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார். அவரிடத்தில் நகைச்சுவை நிரம்ப உண்டு. இத்தகைய காரணங்களினால், எல்லோருடைய அன்புக்கும் அவர் உரியவராயிருக்கிறார். (தொடரும்)

மதமற்ற அரசியல் மரணப்போறி

எந்த ஒரு மகத்தான எழுச்சியானது பாரத ஜாதியை அசைத்துக் கொடுத்து, அதன் கட்டுக்களைத் தளர்த்திவிட்டதோ, அந்த மகத்தான எழுச்சிக்கு மற்றவர்களைக் காட்டிலும் காந்தியடிகளே முக்கிய காரணஸ்தர். இந்த வகையில் தான் உலகம் அவரை அறிந்து கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக அரசியல்வாதிகள், மதத்துக்கு ஒரு முக்கியத்

டாக்டர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன்

மார்த்தமான விடுதலை பெறுவதாகும். என்னைப்போறுத் தமட்டில், முக்திக்கு வழியெங்கே இருக்கிறதென்றால் எனது தேசத்திற்காகவும், மானிட ஜாதிக்காகவும் ஓயாமல் தொண்டசெய்து கொண்டிருப்பதிலேதான். ஜீவப்பிராணிகள் ஒவ்வொன்றினாலும் என்னை ஜீவியப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். சிதையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற மாதிரி, சிநேகிதனுடனும் சத்துருவுடனும் நான் சமாதானமாகவே வாழவிரும்புகிறேன். ஆகையால் என்னுடைய தேசபக்தியானது, எந்த இடத்தில் சுதந்திரமும் சமாதானமும் நித்தியமாகக் குடிகொண்டிருக்கிறதோ அந்த இடத்திற்கு - அந்த மோட்ச சாம்ராஜ்யத்திற்கு நான் பிரயாணமாகிப் போகின்ற மார்க்கத்தில் உள்ள ஒரு தங்குமிடந்தான். எனவே, என்னைப் பொறுத்தமட்டில் மதமின்றிய அரசியல் இல்லை என்பது நன்கு புலனாகும். மதத்திற்கு, அரசியல் ஒரு துணையாகவிருக்கிறது. மதமில்லாத அரசியல் மரணப்போறிமாதிரி. ஏனென்றால் அந்த அரசியல் ஆத்மாவையே கொண்டுவிடுகிறது" அரசியல்வாதி என்ற முறையில், மனிதன் அதிகமான வெற்றியடையவில்லையென்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம், அவன் மதம் வேறு. அரசியல் வேறு என்று பிரித்துவிட்டதான். அப்படிப் பிரித்துவிட்டதால் அவன் இரண்டையும் தப்பர்த்தம் செய்துகொண்ட

அவரை நாம் பரிசோதித்துப் பார்க்கிறபோது அவர் ஓர் அரசியல்வாதியாகமட்டும் இல்லை; ஒரு சீர்திருத்தக் காரராகமட்டும் இல்லை; ஓர் ஒழுக்க சீலராகமட்டும் இல்லை; இவையெல்லாம்

உச்சியை நோக்கி ஓடும் ஆறுகள்!

- நீலாவணன் -

வெண்ணிலா காய்ந்திட வெதும்பிய பாறைகள், உண்ணைக் குருகின; உயர்ந்தன ஆவியாய்! வெண்முகில் வானெலாம் விரவின; கறுத்தன! மின்னின; முழங்கின; மிரட்டின; உலகினை கருவினில் மாரி கனியுமுன், ககனப் பருவக் குமரி படிற்றொழுக்கத்தினை, உருவி லாஎன் உணர்ந்தனன்; சீனினந்தான்! கருவொடும் துரத்திக் கழுத்தினைத் திருகினன்! வற்றியே கிடந்த, நம் வங்கக் கடலிடை- மற்றோர் முடிவினில் மழைபொழிந்ததுவே!

வங்கக் கடலில் கங்கையூற்றெடுத்தது! பொங்கிப் பாய்ந்தது பூமியை நோக்கி; கங்கைநீர் காசினிக் கசடுகள் கழுவினே, தங்கமும் மணிகளும் தரளமுந் தந்தது! இங்கிவை இனிமேல் எவர்க்கும் பொதுவெனச் சங்குகள் முழக்கின; சந்தோஷத்தால், கங்கையை நோக்கியிக் காசினி கேட்டது: 'கங்கையே கங்கையே எங்குசெல் கின்றனே?'

"தோழர்கள், நுமது தொண்டர்யாம்; வையகம் வாழவும்- நுங்கள் வயிறலைப் பெரும்பசி மானவும் வேண்டி- மாமலை நோக்கி நானெலாம் முயல்வமோர் மாபெரும் பயணம் அதோ ஒருநெடிய அம்புவிச் சிகரம் மதமதத் துயர்ந்த அம் மலைச்சிகரத்தை எதுதடை வரினும் ஏறுவோம்! - ஏறி... பொதுமையைப் பேணிப் புதுவுலகாள்கிற அதிகாரத்தினை அடைகுவோம்; நுமக்காய்! அதுவரை தோழர்கள், அயரா துழைப்போம்! புதுஉலகத்தையோர் புரட்சியில் படைக்கவே!"

"மலைகளை குடைவீர்! மடுவினில் இடுவீர்! தொலைமிக உளதே... தோண்டுக; மேடுகள் இலையா கிடில்... யாம் விரைவாய் ஓடலாம்! களையேல்! மலைகள் பறிமின்! எறிமின்! பள்ளமும் மேடும் பரவலாய் விட்டால்... துள்ளியும் பாய்ந்து தொடுவோம் உச்சியை! எல்லா உலகமும் எமதே!" - பாடலை, எல்லாத் தோழரும் இசைத்தனர்! - ஆறுகள், அச்சம் தரும் பேர் அகில உலக உச்சியை நோக்கி ஓடவுந் தொடங்குமே!

207 வயதுவரை வாழ்ந்தவர்

உலகத்திலேயே அதிககாலம் வாழ்ந்து புதுச்சாதனையை ஏற்படுத்தியவர் இருநூற்று ஏழு வயதுவரையில் வாழ்ந்து காலமான தாமஸ்காரன் என்னும் ஆங்கிலேயர் ஆவார். இதற்கு அடுத்தபடியான சாதனை தெப்படி அபிவிவா என்ற ரஷ்யப்

மங்கையர் அங்கங்களுக்கு அதித அழகைக் கொடுப்பது
 நவ நாகரிக அமைப்பு வாய்ந்தது.
 உத்தரவாதமுள்ளது
 தெய்வா நகை மாளிகையின்
 தங்க வைர நகைகள்...
 இன்றே விஷயஞ்செய்யுங்கள்

தெய்வா நகை மாளிகை
 73, காங்கேசன்துறை வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

"லேடன்" **LEYDEN**

தயாரிப்புகள்

- ★ பெனியன்
- ★ ஸ்போட் சேட்
- ★ ரி சேட்
- ★ ரெறி சேட்
- ★ ரெறி பிளவுஸ்
- ★ பேபி வெஸ்ட்
- ★ கால்மேஸ் (Nylon & Cotton)

லேடன் காமென்ஸ்
 74A, கே. கே. எஸ். ரோட், யாழ்ப்பாணம்.
 போன்: 330

கள்ளும் கருப்பந்தும்

— கே வி. நடராஜன் —

தூதன்

பொழுது புலர்ந்தது.

வெள்ளிக்கிழமை. அவன் எழுந்தான். தன் உடலை முற்றிலும் புதியதொரு வேட கவசத்துள்ளே நுழைத்து ஒரு நீண்ட துணிப்பையைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு, தெருவில் ஏறிநடந்தான். ஊரைக் கடந்து வெகுதூரம் போய் விட்டான்.

அயலார் முத்துமாரியம் மனை அந்த ஊராருக்குத் தெரியும். வேண்டிய வேண்டியான்கு அருளிடும் தெய்வம்.

முதல்வீட்டுப் படலையைத் திறக்கும்போது முத்துமாரியைத் துதித்து, துணைநிற்க வேண்டினான்.

“அம்மா! முத்துமாரியம் மனுக்கு... நீர்க்கஞ்சி ஊற்று... நேர்த்திக்கடன்.....”

“கூப்பன் பச்சைதான் இருக்கு.”

“அம்மன் சன்னிதிக்கு எதுவானாலும் சரி அம்மா” ஒருகொத்துப் பச்சையரிசி பையிலே கொட்டப்படுகிறது.

அடுத்தவீடு. “முத்துமாரியம்மனுக்கு நேர்த்திக்கடன் பிள்ளை... நீர்க்கஞ்சி ஊற்று...”

“ம்... நாங்கள் படுகிற பாடு முத்துமாரியம்மனுக்குத் தெரியும். நீங்கள் போங்கோ...”

“ஏதோ மாரி அருள் புரிவாள்... ஒருபடியாகுதல்”

குட்டிக்கதை

போட்டால் பலனுண்டு பிள்ளை.” ஒருபடி அரிசி பையிலே விழுவினது.

அடுத்த வீட்டிலே அரைக் கொத்தரிசி.

அடுத்த வீட்டிலே..... “ஏன் மாரியம் மனை ச்சாட்டுறாய்...? பிச்சையென்று கேட்க வேட்கமாயிருக்கிறதா.....?”

“பிச்சை வேண்டாம் தம்பி நான் போகிறேன்” -என்று சொல்லாமலேதிரும்பினான்.

அடுத்தவீடு! அடுத்தவீடு!! பல வீடுகளைக்கண்டு ஊரைத்தாண்டி. அடுத்த ஊரை அடைந்தான்.

பை நிரம்பிவிட்டது. ஏழெட்டுக் கல் நடந்த களைப்பு.

நல்ல பசி. உச்சி வெய்யில் தெருச்சந்தி தெரிந்தது. சந்தியிலே தேநீர்க்கடை தெரிந்தது.

விரைந்து நடந்தான். கடைமுன்னால்மரநிழலில், மூடையை இறக்கிவைத்து விட்டு, கடைக்குள் போகிறான்.

“தம்பி என்ன இருக்கு...?” “இடியப்பம், தோசை, பிட்டு... இன்னும் கொஞ்ச நேரம் இருந்தால் சோறு சாப்பிடலாம் பெரியவர்.”

அவனைப் பெரியவராக்கி கதிரையில் இருத்தி, அன்போடு, பரிமாறிவிட்டு வெளியே கிடந்த முடையை நோட்டும் பார்க்க அரூன் கடைக்காரன்.

அவனுக்குத் தெரியும். முரிசிதான்... மலிவாகத்தட்டலாம் என்று.

“என்ன பெரியவர். கிடை? அரிசிதானே!”

மனிதனின் வாய் பதில் சொல்லவில்லை. முகத்திலே எழுதியிருந்தது பதில்.

“ஒரு ருபாய்ப்படி தரட்டோ...” மனிதனின் தலையசைந்தது.

“சந்திரபுரச்சிற்பி”

கூப்புடன் சாய்ந்திருப்பவர்தான் பிராம்பத்தைக் கணபதிப்பிள்ளையார். மனைவி பாறுபதிப்பிள்ளையின் பாயோரியான படுக்கையுடன் அவரையும் நாரிப்பிடிப்பு வலுவாக பாடுகாட்டிவிட்டது. இருந்தால் எழும்பேலாது. எழும்பினால் இருக்கேலாது. குனிந்து வளைந்து எதுவுமே செய்ய இயலாத நிலை. ஆள் வெகுவாகச் சோர்ந்துபோய்விட்டார்.

எல்லாம் மனைவி பாறுபதிப்பிள்ளையையும் மகன் பரமுனையும் பற்றிய யோசனைதான். அவரை இப்படி வெகுவாக நோடித்துவிட்டது. கால்களைப் பின்னிப் போட்டபடி திண்ணைக்கப்புடன் சாய்ந்திருக்கும் அவர் தனது அவிழ்ந்த குடுமியைக்கூட அள்ளிக்கட்ட மறந்த நிலையில் சக்கில் குச்சியொன்றை வாயில்விட்டுத் துளாவிக்கொண்டே பாரிய யோசனையில் ஆழ்ந்திருக்கின்றார்.

அவரது பார்வை எதிர்த்தாற்போலுள்ள திண்ணையில் பாய்க்கு மேலாகப் பழஞ்சீலைக் குவியல்களைப் பரப்பி வளர்த்தப்படிருக்கும் மனைவியையும், அடுப்பில் சுடுதண்ணீர் வைத்து எரித்துக்கொண்டிருக்கும் மூத்த மகன் பரமுனையும் மேய்ந்தவண்ணமிருக்க—

—அவரது நெஞ்சின் ஆழத்தில் இடைமட்டத்துச் சுழிநீரிழுப்பாக சுழித்து இழுத்துச்செல்லும் யோசனை— “பாறுபதிப்பிள்ளை பாவம் செய்தவளல்ல. என்ற

லும் சிவன்போக வலுவாக வில்லங்கப்படுத்திது. பாயோடு பாயாகப் படுத்தும் இன்றைக்குச் சரியாக மாதம் ஒன்றாகப் போய்விட்டது ஹம்... பெடியன் மூத்த துபாடுதான் ஓய்வொழிச்சலில்லாத கஷ்டம். என்ன செய்வது? அதுதும் கூவிக்குப்போய் கல்லை மண்ணைத் தூக்கிக்குடுத்து நாலுசதம் பிழைச்ச வந்தால்தான் எங்கடை சீவியமும் ஒருமாதிரியாகப்போகும். ஓம்! கடைசிகாலத்திலே இவள் பாவிக்கும் நல்லது நறியது திங்க ஆசை இருக்குந்தானே. அதெல்லாத்துக்கும் ஆற்றை வீட்டை போறது? அதுபெடியின்றை ஊனத்தைத் தான் பிழிஞ்சு குடிக்கவேண்டிக்கிடக்கு. நான் பின்னையுன்னத்தையிலாளே.”

கணபதிப்பிள்ளையரின் நெஞ்சில் சினைப்பட்ட நினைவுகளில் சில பிரசவமாகியும், நஞ்சுக்கொடி விழாக தவிப்புடன் சுடுதண்ணீர்வைத்து எரித்துக்கொண்டிருக்கும் மகன் பரமுனை வெகு ஏக்கத்துடன் பார்க்கின்றார்.

“பாவம் பெடியன் வலுவாகத் தேஞ்சு ஓடாகப் போய்விட்டான்.”

மறுபடியும் அவரது நெஞ்சில் எண்ணங்கள் துளிர் விட்டபோது அவர் கண்கள் அதற்கு நன்றி உணர்ச்சியோடு நீர் பாய்ச்சுகின்றனவா?

“கடவுளே ஒரு பெப்பிளைப்பெடி இல்லையென்ற குறையை இந்த ஆண்டபெடி போக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இல்லையெண்டால் இவள் தாய்க்காரி கிடந்த மாதிரிக் கும், படுத்த படுக்கையாகவே வலஞ்சலமெல்லாம் போகத்துவங்கின மாதிரிக்கும், எவ்வளவு நாணயசீலப் பட்டு, நாரி மணத்து சீரழிஞ்சு, நாலுபெருடைய நாக்குவளைப்புக்கு ஆளாகி இருக்கவேணும். சோத்துலை வைச்சுக் காச்சுவதிலிருந்து, அவளுடைய பீய்ச்சீலைகளைக் கூடத் தோய்ச்சுப் போடுறதிலே இருந்து என்றை மூத்த முழு ஆம்பிளைப்பிள்ளைதானே செய்யுது ஆ கடவுளே, அதுக்கும் என்ன சோதனையான கட்டத்தை எழுது வைச்சிட்டாய்?—ஓம் அவன் தடுக்குப்பிள்ளையாக இருக்கிறபோது அதின்றை எல்லாவற்றையும் அவள் செய்தாள். இன்றைக்கு அவளின்றை ஊத்தைகளை யெல்லாம் அது இழுத்துப் பறிச்சுச் சுமக்கிது. தெய்வமே இந்தப்பிள்ளையின்றை கண்ணோடை கடையோடை என்றை ஆவியும் பறிஞ்சிட்டுதெண்டால்...”

“ஐயாவுக்கும் தேத்தண்ணி தரட்டுக்கே?”

மகன் பரமுனின் குரல்தான். அந்தக் குரலில் விர விகிடந்த ஈரச் செழிப்பு அவரை நீவிக்கொடுத்து அவன் தரப்போகும் தேநீரை விட அவருக்கேற்பட்டிருக்கும் சோர்வையெல்லாம் அகற்றிவிட்டதான் ஒரு நிலை.

“பின்னே எரப்பன் தாவன். அதோடை கொம் மாவுக்கும் அந்த மருந்துக் குளிசையையும் குடனப்பு.”

“ஓம் ஐயா. அதுதான் அறுபானச்சட்டியை அடுப்பிலே வைச்சிருக்கிறேன்.”

“நீ பேந்து வேலைக்குப் போகவில்லையே தம்பி?” “போகப்போறன் ஐயா.”

“என்ன சாப்பிட்டனி?”

“நான் கடையிலே சோறு சாப்பிட்டனன் ஐயா உங்களுக்கும் சோறு வாங்கிவந்து வைச்சிருக்கிறன் சாப்பிடுங்கோ.”

“சோறு சாப்பிட்டவன் உடனே தேத்தண்ணி குடிப்பானே? பாணை, இடியப்பத்தைத்தான் சாப்பிட்டிருப்பான். தன்றை வயித்தை வாயைக் கட்டி எங்களுக்குத் தவ்ந்தைத் தந்திட்டு தான் தண்ணியைக் குடிக்குது.”

கணபதிப்பிள்ளையரின் நெஞ்சில் எண்ணங்கள் அவி கின்றன. தாயின்பொருட்டும், தன்பொருட்டும் மகன் படும்பாட்டையும், சிரமத்தையும் பார்க்கின்றபோது அவரால் அழாதிருக்கமுடியவில்லை. உதடுகளில்பொருத்தி உறிஞ்சி இழுக்கும் தேநீர் கோப்பைக்குள் அவரது கண்களைப் பிரித்துக்கொண்டு வடிகால் வைத்து இறங்கும் கண்ணீர் கலந்து சங்கமிக்கின்றது.

இப்பவோ பின்னையோ என்று கிடக்கும் தாய் பாறுபதிப்பிள்ளையின் அருகில் பரமு அமர்ந்த வண்ணம், அவள் கடவாயில் தன்னிச்சையாய் வழிந்திருந்த வீணத்தை ஒற்றி எடுத்தான். வற்றி வதங்கி ஓடுங்கி வந்துவிட்ட தேக்கக்கொட்டில் ஓடித்திரியும் இலையான் களை சிறு வேப்பிலைக் கட்டினால் மெல்ல வீசிக்கலைத்தான் குண்டுக் கோப்பைக்குள்ளிருந்த தேநீரைக் கரண்டியில்

அள்ளி அதை ஊதி ஊதி, மெல்ல அவன் தொண்டைக்குள் விடும் போதுதான் என்ன பக்குவமும், பதனமும். அவள் அவதிப்பட்டு விழுங்கும் அத்தேநீர்ச் சொட்டு அவளது கண்கள் வழியே வெளியே வருகின்றதா? மகனை உற்று உற்றுப் பார்க்கும் அவள் விழிகள் ஏன் அழுகின்றன? அடிபட்டு. விழுந்து குற்றுயிராகக் கிடந்து துடிக்கும் மானின் வாய்பேசா ஊமை அழுகை.

“ஏனம்மா அழுகிறாய்? என்னவேணும்?” தந்தை அழுகின்றார். தாய் அழுகின்றாள், எதற்காக?—அவன் பொருட்டு. அவன் படும் சிரமத்தையும், தங்கள்மேல் செலுத்தும் பாசத்தையும், பற்றையும் நினைத்து அவர்கள் அழுவுகிறார்கள். ஆனால் பரமு அழுவது...?

பரமுனின் நெஞ்சை முட்டிவிட்ட துக்கம் அவளது விழித்திரைக்குப்பின்னே வந்து நின்று ‘விசுக்’ கென்று வெளியே வரப்பார்க்கின்றது. அதை அவன் அடக்க எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள்... உதட்டைக் கடித்து, முகத்தை கக்கிரமாக்கி, மென்று விழுங்கிய போதிலும் அவளை அறியாமலே அவன்போட்ட அணைகள் அத்தனையும் உடைத்துப் பிரிக்கொண்டு வெளியே வந்துவிட்டதே!

பாறுபதிப்பிள்ளைக்கு நாக்கைக் குத்தி விழுத்திப் போட்டுது. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முந்தியென்றால் திருங்காப் பேச்சாக அங்கினை இரண்டொரு வார்த்தைகளாவது சொல்லுவாள். ஆனால் நேற்றும் இன்றும் அடியோடு பேச்சே நின்றுபோய்விட்டது. கேட்கவேண்டியதை வலு பலமாக—உரத்துப் பல முறை கேட்டால் மாத்திரம் ஏதோ அருவினைக்காற்றமல் கைப் பாஷையாகக் காட்டுவாள்.

இப்பொழுதும் மகன் பரமுனின் கேள்விக்கு தனது பலவீனமான மெலிந்த-தனக்கே பாரச்சமையாகிவிட்ட கையைப் பலவந்தமாசத் தூக்கேலாமல் தூக்கி-மகனின் கைத்தைத் தடவிய வண்ணம் எதுவோ ஸசகை காட்டினான். அதைப் புரிந்துகொண்ட தவிப்புடன் பரமு தாயின் கைகளைச் சேர்த்து பழைய ஸ்திதியில் அவளது மார்பில் பதனமாக வைத்தான்.

இவைகளையெல்லாம் கண்ணிமைக்காமல் கண்ணீரி லாடே பார்த்துக்கொண்டிருந்த கணபதிப்பிள்ளையரின் நெஞ்சில் குருத்துத்தள்ளி சரிந்து சவளும் நினைவுகள்—

‘பார்த்திருக்கப் பஞ்சமா பாதகங்கள் செய்ததுகள் கிடந்து அலைஞ்சுலைஞ்சு ஆறணியப் படாமலுக்கு விழுந்தவுடனேயே போய்விடுகிறதுகள். பதினாறு வயதுச்சிறு மியாசு இருக்கும்போது பாறுபதிப்பிள்ளையைக் கட்டினான். நான் மனமறிய இண்டுவரைக்கும் சின்னொரு பாவம்தானும் செய்திருப்பாளா? - அப்படிப்பட்டது இப்படிக்கிடந்து இழுப்பட்டு அல்லல் படுகிது...’ என்று கணபதிப்பிள்ளையரின் நினைவுகளுக்கிடையில் மகன் பரமு வந்து எதிரே நிற்கவே அவர் நினைவுத் தொடரின் இழை இற்று அழுகிறது.

“என்ன தம்பி யோசிக்கிறாய்?”

“.....” தந்தையின் குணவிஷேடங்களைப்பற்றி மகன் பரமு அறியாதவனே என்ன? நாரிப்பிடிப்பு வந்து ஆளை இப்படிப் போட்டுவிட்டதே தவிர, அவருடைய முற்கோபத்தையும், பிடிச்சிராவித்தனமான போக்கையும் அவனென்ன? - ஊரே அறியுமே அவரைப்பற்றி. அப்படிப்பட்ட மனிதரிடத்தில் - அவர் மனதார வெறுக்கும் அந்தச் சங்கதியைப்பற்றி- அவரிடத்தில், எப்படிச் சொல்வது? சொன்னால் என்ன நிகழுமோ என்ற அச்சத்துடனேயே பரமு அவர் எதிரே மௌனமாக நிற்கிறான்.

“சொல்லு தம்பி, கொம்மா சொன்ன விஷயத்தைப்பற்றித்தானே கதைக்கப்போகிறாய்?”

பரமு சொல்லப் பயந்து நின்ற விஷயத்தை அவரே நேரடியாகத் தொட்டுக் காட்டியதில் அவனுக்குத்தென்பளித்தது.

“ஓம் ஐயா. அவபடுகிற அவதியைப் பார்த்தால் தம்பியை நினைச்சுத்தான் கிடந்து இழுப்படுகிறபோலை கிடக்கு. அதுதான் இப்பவும் சொன்னவ.”

கணபதிப்பிள்ளையர் ஒருமுறை மகனை நிமிர்ந்து பார்த்தார். அந்தப் பார்வைக்குள் பழைய பிராம்பத்தைக் கணபதிப்பிள்ளையரின் எரிதணல் குணவிசேஷங்களெல்லாம் விழுடிப்பொழுதில் அவரது விழிகளில் தோன்றி வெளியேற்றிய உலைமுகத்து அனல்காற்றின்பெருமூச்சிற்குள் அதை அமுக்கிஅகற்றுப்பட்டுவிட்டாற்போல் தோன்றிற்று. மறுபடியும் அவர் மகனை நேருக்கு நேராகப் பார்த்தார். பலனிதமான விருப்பு வெறுப்புக்களின் தாக்கங்களில் அவரது முகத்தில் சுழிப்புகள் தோன்றி விசுப்பமான மாறுபாடுகளைப் பிரதிபலித்துக் காண்பித்தாலும் மகனிடத்தில் அமைதியாகவே கதை கொடுத்தார்.

“தம்பி வேலைக்கு நேரம் போச்சு. நீ போவிட்டு எல்லாவற்றுக்கும் பிறகு வா.”

பரமு போவதையே அவர் பார்த்தபடி இருந்தார். அவர் பார்வை தொடர்ந்தும் படலைக்கப்பாற்போக முடியாததால் படலையில் முட்டி நின்று மீளுகின்றது.

முற்றத்துக் கட்டைப்பனையில் ஏறும் அணிலொன்று அவருக்குச் சீவல்கார முருகனை நினைவுபடுத்துகிறது.

சுருப்பநீர் பனை என்ற பெயருடன் அந்தப் பனையில் கள்ளும் சேர்க்கின்றான் முருகன். அது நன்றாக ஊறக்கூடிய பனை. கள்ளும் சுருப்பநீருமாக இல்லையில்லையென்று போனாலும் நானொன்றுக்குப் பதினைந்து இருபது போத்தல்வரை இறக்கலாம். நம்பர் போடாத பனை. சுருப்பநீர் பனைக்கு கலால் பகுதியினரின் சில் எதற்கு? சந்தேகத்தின்பேரில் ஏறிப்பார்த்தாலும் வட்டுக்கொள்ளும் பகுதியில் இருக்கும் முட்டிகளெல்லாம் சுருப்பநீர் சேர்ப்பதற்குரிய முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[14-ம் பக்கம் பார்க்க]

[12-ம் பக்கம் பார்க்க]

'ஈழநாடு' 10-வது ஆண்டு நிறைவையொட்டி நடாத்தப்பட்ட இலக்கியப் போட்டியில்

ஆறுதற் பரிசுபெற்ற நான்கு ஓரங்க நாடகங்களில் இதுவுமொன்று

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

[பூமலர் என்ன செய்வதென்றறியாது திகைக்கின்றாள்.]

பூமலர்: சொல்லக் கேளுங்கோ.

சுந்தர்: நீயென்ன சொல்லுறது? - நானென்ன கேக்கிறது? - தபாலில் எல்லாம் எழுதியிருக்கிறானே! - சுகுமார் இல்லாமல் நீ வாழமாட்டாயாம். பார்... உங்களின் இன்பமே எனது இன்பம். சுகுமாரைத் தெய்வமாகக் குடியிருத்திய இதயக்கோவிலில் வேறொருவரைக் குடியிருத்தமாட்டாய்... அ...
பூ: இதென்ன? - நீங்கள் இருந்தாப்போலே சத்தம் போட்டுக் கத்துறீங்கள்! ஆறும் பார்த்தால் என்ன நினைப்பினம்?

சுந்தர்: என்னத்தை நினைக்கிறது?

பூ: இதேன் இப்படியெல்லாம் மனம் மாறி நிக்கிறீர்கள்?

சுந்தர்: மனம் மாறியில்லை. மனதிலே பெரிய புண்ணை உண்டாக்கியிருக்கிறாய். இந்தக்கடிதத்தையும் படத்தையும் பார் - எல்லாம் விளங்கும். நீ கதையிலே எழுதின மாதிரி -

"உடலிலே புண் ஏற்பட்டால் மருந்து கட்டியோ ஊசிபோட்டோ மாற்றலாம். ஆனால் உள்ளத்திலே புண் வந்திட்டால்... அந்தப் புண்ணை மாற்ற முடியாது" தெண்டு உனக்குத்தெரியும்.

(அருச்சுணத்தட்டை மேசையில் வைத்துவிட்டு கடிதத்தையும் படத்தையும் பார்த்த பூமலருக்கு ஒரு நொடிக்குள் எல்லாம் விளங்கிவிட்டது.)

பூ: நான் சொல்லுறதை நம்புங்கோ.

சுந்தர்: நான் எதையும் நம்பத்தயாராயில்லை. இப்ப இரண்டிலே ஒரு முடிவுக்கு வரவேணும். நீ மத்தியான யாழ்தேவியிலே போகவேணும். இல்லாட்டி அந்த ரெயினிலே நான் போவன். உன்னை இனி ஒரு நிமிஷம் இருக்கேலாது. உடனே டைவேர்ஸ் பண்ணவேணும்.

பூ: அப்படியெல்லாம் சொல்லாதையுங்கோ. நீங்கள் தான் எனக்கு எல்லாம்.

சுந்தர்: என்ன நான்தான்? - அவன் சுகுமாரை லவ் பண்ணி லெட்டர் எல்லாம் எழுதிப்போட்டு நான்தான்! நல்லநடிப்பு!

பூ: பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கிறபோது நானும் சுகுமாரும் சிநேகமாயிருந்தது என்னவோ உண்மைதான்! உங்களைக் கலியாணம் செய்த பிறகு அவரைச் சந்திக்கவுமில்லை. அவரைப் பற்றி நினைக்கவுமில்லை.

சுந்தர்: எனக்கு உந்தக்கதையெல்லாம் தேவையில்லை. ஓண்டில் நீ அல்லது நான்... இந்த வீட்டை விட்டுப் போகவேணும்.

[கோபம் கொண்ட சுந்தர் மேசையிலிருந்தபொருட்களைக் காலால் உதைத்து விழுத்த-விழுந்த பொருட்களைப் பூமலர் ஒவ்வொன்றாகப் பொறுக்குகின்றாள். சத்தம் கேட்டதனால் கந்தையாவும் பத்மநாதனும் வருகின்றனர்.]

பத்: என்ன மாஸ்டர். ஒரே சத்தமாயிருக்கு? -

பூ: அதொண்டுமில்லை.

சுந்தர்: ஒண்டுமில்லையோ? - எல்லாம் இவளால்தான்!

சுந்தர்: மாஸ்டர்!

சுந்தர்: மிஸ்டர் கந்தையா நீர் ஒண்டும் கதைக்க வேண்டாம்.

சுந்தர்: மாஸ்டர் நான்குடிச்சுன்தான். ஆனபடியால் தண்ணியில்தான் நிண்டு கதைக்கிறேன் என்று நினையாதையுங்கோ. மழையிருட்டென்றாலும் மந்தி கொப்பிழக்கப்பாயாது. எனக்கு வெறியில்லை.

பத்: கந்தையாண்ணை நீங்க சும்மா இருங்கோ. என்ன நடந்ததெண்டு விசாரிப்பம்.

மாஸ்டர்! என்ன நடந்தது? - என்னப்பா... என்ன நடந்ததெண்டு ஆராவது ஒரு ஆள் சொல்லுங்கோவன்.

சுந்தர்: பூமலர் சொல்லன் உனர் திருவிளையாடல்களை... (பத்மநாதன் பூமலரை நோக்க-அவள் மௌனமாகின்றாள்.)

சுந்தர்: அவளுக்கு வெக்கம் வந்திடுதாக்கும். நான் சொல்லுறேன். பள்ளிக்குடத்திலே படிக்கிறபோது சுகுமாரைக் காதலிச்சாவாம். கலியாணம் முடிச்சால் அவனைத்தான் முடிப்பன் என்று உறுதிமொழி குடுத்தாவாம்... பேந்து ஏன் என்னைக் கலியாணம் கட்டினவா? -

பத்மநாதன்! இவளினர் கதையள் நால்குசுவாசிச்சுனன். அதிலேயெல்லாம் சுகுமாரைத்தான் கதாநாயகனாக வைச்சு எழுதியிருக்கிறாள். இஞ்சை பாருங்கோ அவள் கையிலே வைச்சிருக்கிற படத்தை. அது அவளினர் பழைய லவ்வர் சுகுமாரனர படம்... தபால்-அதுவும் அவன் எழுதினதுதான்! நான் இனி ஒண்டும் கதைக்கமாட்டன். இரண்டுபேரும் இனி ஒண்டாக வாழ முடியாது.

பத்: பொறுங்கோ மாஸ்டர். அவசரப்படாதையுங்கோ. எதையும் ஆறுதலாக யோசிச்சுப்பேசவேணும். ஒரு தரத்துக்கு இரண்டு முண்டுதரம் எண்ணிப்போட்டுத்தான் எதையாவது செய்யவேணும். எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒரு முடிவுக்கு வரக்கூடாது.

பூ: மிஸ்டர் பத்மநாதன்!

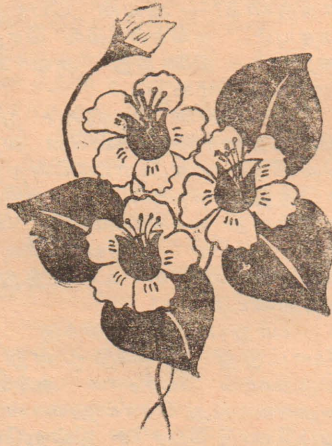
சுந்தர்: பார்த்தீங்களே! உங்களுக்கும் பட்டர் பூசப் பார்த்தீர்கள் இந்தப் பச்சைக்கள்ளி.

பூ: நான் சொல்லுறதொண்டையும் கேளாராம்.

சுந்தர்: அவள் சொல்லுறதை நான் கேக்கவேணும்...

பத்: மாஸ்டர்! நான் ஒண்டு சொல்லுவன். நீங்கள் என்னைவிடப் படிச்சனீங்கள். இருந்தாலும் அனுபவம் காணாது. "தாய்க்குப்பின்தாரம்" - ஒரு காலமும் பெம்பிளையள் கெட்டதைச் செய்யச் சொல்லிக்கேட்கமாட்டினம். பூமலர் சொல்லுறதை நீங்கள் கேட்கத்தான் வேணும். நீங்க சொல்லுறபடி பூமலரும் நடக்கத்தான் வேணும். அதுதான் குடும்பம். பூமலர் சொல்லுங்கோ... என்ன சண்டை? -

பூ: நான் பள்ளிக்கூடத்திலே இருக்கிறபோது என்ற விதியோ என்னவோ சுகுமார் என்ற மாணவனைக் காதலிக்க நேர்ந்துவிட்டது. அவருடைய இந்தப்போட்டோ புத்தகத்திலே இருந்தது எனக்குத்தெரியாது. சில கதையளிலே என்னை அறியாமல் சுகுமாரன் என்பவரை எழுதியிட்டன். அதுகளை வைச்சுக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

பூ

ம

ல

ர்

உடுவை

தில்லை நடராஜா

நான் சுகுமாரனை லவ் பண்ணுறன் என்று நினைக்கிறார். ஆனால் சத்தியமாக...

சுந்தர்: சொல்லு தங்கச்சி சொல்லு!

பூ: ஸ்கூலிலிருந்து போனதுக்குப்பிறகு சுகுமாரனைக் காணவேயில்லை. அவரைப்பற்றி நினைக்கவுமில்லை. இப்பதான் அவர் தபாலே வாசிக்கிறேன், அவர் அப்படியொண்டும் எழுதவில்லை. தான் கலியாணம் செய்யப்போறதெண்டு எழுதியிருக்கிறார்.

[இந்தநேரத்தில் எதிர்பாராதவிதமாக சுந்தரின் அனைக்கசுக்குள் சுகுமாரும் நுழைகின்றான்; எல்லோரும் அவரை ஆச்சரியத்தோடு பார்க்கின்றனர்]

சுந்தர்: நீ?

சுகு: சுகுமாரன்தான்!

சுந்தர்: பூமலர்!

சுகு: எல்லோரும் என்னை மன்னிக்கவேணும். எதிர்பாராதவிதமாக இந்த ரேட்டாலே வரும்போது இஞ்சை இப்ப நடந்த சம்பவங்கள் எல்லாத்தையும் கேட்டன். மாஸ்டர் என்னை மன்னிச்சிடுங்கோ. என்ற மனம் திறந்து பேசிறன் -

பள்ளிக்குடத்திலே படிக்கிறபோது என்னவோ நான் பூமலரைக் காதலிச்சது உண்மைதான். பள்ளிக்கூட வாழ்க்கைக்குப்பிறகு அவளைச் சந்திக்கவேயில்லை. ஆனால் உங்களைத்தான் பூமலர் திருமணம் செய்துகொண்டான் என்று தெரியும். எல்லாம் தெரிஞ்சபிறகு நான் எனது கலியாணத்தைப்பற்றி பூமலருக்குக் கடிதம் எழுதினட்டேன். அதுதான் சந்தோஷமாயிருந்த இந்தக் குடும்பத்தைக் குலைக்கப் பாத்திடுத்து.

பத்: இவ்வளவுதான் விஷயம்? இதைப்போய்மாஸ்டர் பெரிசாக எடுத்துக்கொண்டு

சுந்தர்: எப்ப சந்தேகமெண்டு ஒண்டு வந்திடுத்தோ... அதுக்குப் பிறகு

சுகு: பொறுங்கோ மாஸ்டர். இந்த இரகசியத்தை இனியும் வைச்சிருக்கேலாது.

சுகுமாரன்: [தனது கையிலிருந்த சில கடிதங்களைக் காட்டுகின்றான்]

சுகு: மாஸ்டர்! இவ்வளவும் நீங்கள் வஸந்திக்கு எழுதின கடிதங்கள். நான் பூமலரைக் காதலித்தேன். ஆனால் நீங்கள் வஸந்தியின் கற்பை

அவள் இப்ப ஒரு பிள்ளைக்குத் தாயாகிவிட்டாள். உலகம் எண்டால் இப்பிடித்தான். சுகம் துக்கம் இன்பம் துன்பம் எல்லாத்தையும் ஏற்கவேண்டுமென்துக்காகவும் பூமலரைக் காதலித்துக் கைவிட்ட குற்றத்துக் காகவும் வஸந்தியைக் கல்யாணம் செய்ய முடிவு செய்து விட்டேன்.

தலையைக் கீழேபோட்டிருக்கும் சுந்தரை எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஒருவரும் ஒன்றும் பேசாததால் சுகுமாரனே பேச்சைத் தொடர்கின்றான்]

சுகு: மாஸ்டர்! நடந்ததை மறந்திட்டு பூமலரைச் சந்தோஷப்படுத்துங்கோ வஸந்தி நினைச்சால் இந்தக் கடிதங்களைக்காட்டி வழக்காடலாம். கோட்டிலே உங்களை நிர்ப்பாட்டலாம். பூமலரின் நல்வாழ்வுக்காக அதை நானும் விரும்பயில்லை. வஸந்தியும் விரும்பயில்லை.

சுந்தர்: இப்ப இதுதான் விஷயம்! இந்தப் பூமலரைச் சுகுமாரன் காதலிச்சவர். இந்தச் சுகுமாரன் கலியாணம் கட்டப்போற வஸந்தியை மாஸ்டர் காதலிச்சவர். எல்லாம் நடந்தது பள்ளிக்குடத்திலே

பத்: ம... அது மாஸ்டரைச் சொல்லிப் பிழையில்லை. சுகுமாரனையும் சொல்லிப் பிழையில்லை, காலம் அப்பிடியாகப்போச்சு. அநேகமாக இப்ப எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலையும் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் காதலிக்கிறது சர்வசாதாரணமான விஷயமாய்ப்போடுத்து.

அதென்னெண்டால் முந்தின காலத்திலே காதலுக்கு ஒரு இலக்கணம் இருந்தது. ஒரு ஆணும் பெண்ணும் வீரும்பியிட்டால் சினியகாலம் முடியும்பேரும் இரண்டுபேரும் ஒண்டாக இருப்பீளம். இப்ப அப்படியில்லையே! ஆரையாவது ஒருதரைக் காதலிக்கவேணும்போல தெரிஞ்ச உடனே காதல் தொடங்குது. அந்தக்காதல் தச்செயலாக முறிஞ்சால் இன்னொண்டு அப்பிடி...

சுந்தர்: மைச்சான் பத்மா! நீ சொன்னது சரி. பள்ளிக்குடங்கள்வழிய சிகரெட் குடியாமலிருக்கிற பொடியனைக்கண்டாலும் காணலாம். என்னைப்போலே கள்ளுச்சாராயம் குடிக்காமலிருக்கிற பொடியனைக் காணலாம் ஆனால் இந்த 'லவ்' எண்ட இழவிலே விழாமல் இருக்கிற பொடியங்களை காணலாது.

பத்: எல்லாரும் இப்ப காதலுக்குத் சவரண விளக்கம் கண்டுவிட்டார்கள். கடிதம் எழுதவேணும், கதைக்கவேணும்மென்துக்காகச் சிலபேர் காதலிக்கிறது. இன்னுஞ்சிலபேர் படத்துக்குப்போறதுக்கு - 'பார்க்' குப்போறதுக்கு ஒவ்வொரு துணை வேணும்மென்று காதலிக்கினம். தங்கடை வீருப்பங்கள் முடிஞ்சு உடனே காதலைக் கைவிடுறது - தோல்வியெண்டால் நஞ்சைக் குடிக்கிறது.

சுந்தர்: மைச்சான் காதல்எண்ட உடனே இப்ப இளம் பொடி பெட்டையளுக்கு விளையாட்டாசவும் நல்ல முசுப்பாத்தியாகவும்தான் இருக்கும். பிறகு அதுகள் தாய்தகப்பனாக வந்து - அதுகளுக்குப் பிறக்கிற பிள்ளையள் இந்த இழவிலே விழுறபோதுதான் காதலினர் நன்மை தீமையைப்பற்றி அறிவினம்

தப்பித்தவறிக் காதலிச்சாலும் தபால் எழுதக் கூடாது. அதுதான் வெள்ளைக்காரன் சொல்லுறவன்... "டோன்கிவ் பிளாக் அன்ட் வைற" ஏன் எங்கடை ஆக்கள் சொல்லுறவைதானே! - கழுத்தைக் குடுத்தாலும் எழுத்தைக் குடுக்காதையென்து.

பத்ம: - இந்தக் காதலுகளையும் - அதாவோற அறியாயச் சாவுகளையும் - இல்லாமல் செய்யவேணும்மெண்டால் பிள்ளையள் தாய் தகப்பன் சொல்லுறபடி கலியாணத்தை முடிக்கவேணும். இல்லை - ஒரு ஆணும் பெண்ணும் வீரும்பியிட்டால் தாய் தகப்பனுக்குச் சொல்லி உடனே கலியாணத்தை முடிக்கவேணும். ஒரு ரை ஒரு தர் மனமார வீரும்பிறபோது தாய்தகப்பனும் அதுக்குக் குறுக்கே நிற்கக்கூடாது.

சுகுமாரன்: - எல்லாரும் காதலிச்ச ஆக்களைத்தான் கலியாணம் செய்வினம் என்று சொல்லமுடியாது. சத்

(10-ம் பக்கம் பார்க்க)

உழைப்பால் உயர்ந்த

வாசன்!

கூடந்த 26-ந் தேதி காலமான செல்வச்சிமாள் திரு. டி. எஸ். ஸ்ரீனிவாசன் - அது தான் எஸ். எஸ். வாசன் என எல்லோருக்கும் தெரிந்தவர். இவர் ஏழ்மைச் சூழ்நிலையிலேதான் 1903-ல் பிறந்தார். பிறந்த ஒரு வருடத்திற்குள் தந்தையை இழந்தார். ஆனால் 1969-ல் தமது 66-வது வயதில் மறைந்த அவர் தமிழகத்திலே பெரிய சீமாணகவும் பாரதமெங்கும் புகழ்பெற்ற பிரபல வார பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், தனிச்சிறப்புடன் கூடிய வெற்றிப் படாதிபராகவும், ராஜ்ய சபையின் உறுப்பினராகவும், ஒரு பத்ம பூஷண மாகவும் மறைந்திருக்கிறார். இத்தகையதொரு உன்னத நிலைக்கு, அவர் தம் சொந்த உழைப்பினாலேயே சிறுகச்சிறுக உயர்ந்திருக்கிறார். இப்படி தம் சொந்த உழைப்பால் இத்தகைய நிலைக்கு

கையைத் தொடங்குமுன்பே எழுதினர். சிரமப்பட்டு பணம் சேர்த்து, அதை அச்சிட்டு, மூர்மார்க்கெட்டில் ஒருவரது நட்பைப்பெற்று அவரது கடையில் அப்புத்தகங்களை வைத்து விற்றார். கிடைத்த காசைக்கொண்டு சதிலீலாவதி என்ற கதையை எழுதினர். சிறு பிராயசதிலேயே, நாடகங்களென்றால் அவருக்கு பிடிக்கும்சென்னை யில் முகாமிட்டிருந்த ஓரிஜினல் பாய்ஸ் கம்பனியாருடன் சினேகம் செய்து கொண்டு, அக் கம்பனி நடபுகர்களுக்கு, நடப்பில் யோசனை சொல்லுவார்.

அவர் அப்பொழுது முதல் முதல் ஆரம்பித்த சொந்தக் கம்பனியின் பெயர் 'வாசன் புக்டெப்போ.' அதன்மூலம் கொஞ்சம் பணம் கிடைத்தது. பிறகு கிருஷ்ணா ஏஜன்ஸி என்ற கம்பனியை ஆரம்பித்தார். இவற்றிற்கென ஒரு வீடோ, கடையோ

நூதார். விகடன் என்ற பெயர் வாசனுக்குப்பிடித்தது. அதோடு மக்களுக்கு நகைச்சுவையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நல்ல பயன்பெறலாம் என எண்ணி, ரூ. 500 கொடுத்து வைத்தியநாதயரிடம் விகடன்

1933-ல் ஏப்ரல் வரையிலான இறுமுறையாக இருந்த அப்பத்திரிகை, மே மாதத்தில் மாதம் மூன்று யிற்று பிறகு அதே நவம்பரில் வாரப்பத்திரிகை ஆயிற்று. விகடனை வளர்க்க என்ன செய்யலாம் என்று

விளம்பரத்திற்கென வழங்கினார். இந்தியாவிலே எங்கே எந்த மொழியில் பிரசுரமாகும் பத்திரிகையாலும் முழுமுழுப் பக்கம் வளம்பரம் கொடுங்கள் என்று உத்தரவிட்டார். பலமொழிகளிலும் லட்சக்கணக்கில் துண்டுப் பிரசுரங்களை பல வர்ணங்களில் தம் விகடன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு, வடநாட்டு நகரங்களில் மழையாகச் சொரியச்செய்தார். பம்பாயிலே வாரத்திற்கு ரூ. 6000 என்று வாடகை கொடுத்து சந்திரலோகவை வெளியிட்டார். திறந்தது வடநாட்டு 'கேட்'. நாலு கோடி ரூபாய் வசூலாயிற்று.

படவுலகின் முடிசூடாமன்னன்!

என்ற பெயரை வாங்கினார். 'ஆனந்த விகடன்' என்று பெயரிட்டார். அதில் புது மாதிரியான விஷயங்களையும், அவற்றோடு தமது வாசன் புக்டெப்போ, கிருஷ்ணா புள்ளி விளம்பரங்களையும், பிரசுரித்தார்.

சதா வேலைசெய்து கொண்டிருக்கும் அவரது மூளை.

சினிமா

1938-ல் படவிநியோகத் தொழிலைத் தொடங்கினார். அதிலும் ஏராளமான விளம்பரங்களின் மூலம் வெற்றிகண்டார். 1940-ல் ஜெமினி ஸ்டூடியோ இருக்கும் இடத்தை ஏலத்தில் வாங்கி, முவிலாண்ட், ஜெமினி ஸ்டூடியோஸ் என்று பெயரிட்டார். அவர் தூங்கியநேரம் மிகமிகக்குறைவு.

ஸ்டூடியோ விலே ஒவ்வொரு துறையையும் நன்கு கவனித்து வந்தார். 'சந்திரலோகா' என்ற படத்தைத் தயாரித்து வந்தபொழுது, அதன்டைரக்டராக அமர்த்தப்பட்டவர், தாம்சொன்ன படி செய்வதில்லை என்பதற்காக, சட்டமேன் அவரை நிறுத்திவிட்டு, தாமே டைரக்டரானார்.

தாம் டைரக்ட் செய்யும் முதல்படம் நல்ல வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதற்காக, பணத்தைப் பணம் என்று பாராது, படத்தின் தரத்தில் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்க என்னென்ன புதுமையாக, பிரமிக்கத்தக்க வகையில் செய்யலாம் என்று யோசித்த வண்ணமிருந்தார்.

3500 ரூபாய் செலவாயிற்று. தமிழ்நாட்டில் அமோக வரவேற்புக்கிடைத்தது. அதை இந்தியிலும் தயாரித்தார். வடநாட்டில் தமிழர்களதுபடங்கள்முழுவது ஆகாத வேளையாயிருந்தது. 10 லட்சம் ரூபாயை

அதேபோல, தமிழனின் பெருமையைக் காட்ட ஊவையார் படத்தைத் தொடங்கினார். ஏழுவருடங்களாயின அது முடிவதற்கு. அப்படத்திற்காக அவர் உழைத்த உழைப்பு மிகமிகக் கடுமை. ஒரு பாட்டியைக் கதாநாயகியாகக் கொண்ட படமாச்சே. போதுமான சத்து இல்லாவிட்டால், படம் பப்படமாகி மானம் போகும் என்று யோசித்தாலோசித்து, யானைகளைக் கட்டித் தீனிபோட்டு, பெரிய வரவேற்புக்களைப் படமாக்கி அப்படத்தை வெற்றிப்படமாக்கி தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களில் வரவேற்பையும் பொன்னாடைகளையும் பெற்றார். உழைப்பின்பலன்!

எங்கெங்கு நல்ல கலைஞர்கள் இருக்கிறார்களோ, எங்கெங்கு நல்ல டெக்னீஷியர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்களை, சம்பளத்தைப் பற்றியே யோசியாது தமது முகாமிற்குள் வரச்செய்து விடுவார். தம்மோடு அவர்களையும் உழைக்கவைப்பார். இதரர்களை உழைக்கச் சொல்லிவிட்டு, தாம் மட்டும் ஏர்கண்டிஷண்ட் அறையில் இருக்கும் முதலாளியல்ல அவர். தொழிலாளியோடு தோளோடு தோள் உழைத்தவர் அவர். அதிகாலை நாலரை மணி வரை படப்பிடிப்பு நடக்கும் வீட்டிற்குப் போவார். ஏழரைக்கெல்லாம் மீண்டும் வேலைக்கு வந்துவிடுவார். ஆகவே யாரும் ஸ்ரூடியோ (13-ம் பக்கம் பார்க்க)

வாழ்க்கையில் அவர் தூங்கிய நேரம் மிகக்குறைவு!

உயர்ந்து, புகழ் பெற்றவர்களின் பட்டியல் குறுகியதாகவே இருக்கும். அதிலே எஸ். எஸ். வாசன் அவர்களுக்கு ஒரு தனி இடம் உண்டு என்பதில் ஐயமுமில்லை.

உழைப்பு

புவியிலே அவர் தங்கியிருந்த 66 ஆண்டு காலத்தில் சரியாக ஐம்பது ஆண்டுகள் அவர் சென்னை மாநகரிலே கழித்திருக்கிறார். இத்தனை ஆண்டு காலமும் சதா உழைப்பு, உழைப்பு, உழைப்புத்தான். ஆனால், ஒவ்வொரு நாளும் அவர் தமது உழைப்பின் நல்ல பலனைக் கண்டு, மெல்ல மெல்ல உயர்ந்துகொண்டேயிருந்தார். திடீர் பணக்காரராக ஆகிவிடவில்லை.

இளமையிலே ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுப் படித்தார். சென்னையில் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் இண்டர்மீடியட் வகுப்பில் சேர்ந்தார். ஐந்தாறு மாதங்களாவதற்குள்ளாகவே பணக்கஷ்டம் பலமாகத் தெரிந்தது. ஆகவே மனமற்றுக்கல்லூரிப்படிப்பைக் கைவிட்டார். தாமே உழைத்துச்சம்பாதித்தாகவேண்டும் என்ற அவசிய நிலை ஏற்பட்டது. பிற்காலத்தில் தம் சொந்தத்தில் இந்தியாவிலேயே ஒரு பிரபல வாரப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் போகிறோம் என்று அவர் கனவிலும் எண்ணியதில்லை.

நூல் எழுதினர்

புத்தகங்களை வாசிப்பதென்பது அக்காலத்தில் அவ்வளவு ஒங்கியிருக்கவில்லை. ஆனாலும் வாசன், இவ்வாழ்க்கை இரகசியம் என்ற நூலை இவ்வாழ்க்

கிடையாது. எல்லாம் அவர்தான்.

குதிரைப் பந்தயம்

கையில் கொஞ்சம் பணம் சேரவே, 'கிண்டி'க்குப் போகும் யோசனை தோன்றியது. அங்கும், மற்றவர்களைப் போல அர்த்தமற்ற யோசனையற்று குதிரைகளின் மீது பணம் கட்டவில்லை. குதிரைப்பந்தயத்தை ஒரு கலையாக, ஒரு 'சயன்சா' க்க் கருதி கூர்ந்து கவனித்து, பணம் கட்டிவந்தார். நஷ்டம் அதிகமில்லை. லாபக்கணக்கு உயர்ந்தது. அங்கும் உழைப்புப் பலனளித்தது.

குதிரைப் பந்தயத்தில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு அத்துறையில் பிரபலம் அடைந்து பலலட்சமும் சம்பாதித்துக்கொண்டு அத்துறைக்கே 'குட்பை' கூறிவிட்டு வந்து பல வருடங்கள் அப்பக்கமே போகாதிருந்த திடமனதுடைய ஒருவர் உண்டென்றால், அவர் வாசன்தான். குடிப்பழக்கம் மாதிரி, ரேஸ் பழக்கம் என்பார்கள். அந்தக்கதையெல்லாம் அவரிடம் கிடையாது. வேண்டாம் என்றால் வேண்டாம் தான்!

பத்திரிகை!

பழைய கதைக்குப் போவோம். தம்வியாபாரம் ஒங்குவதையும் அதற்கான விளம்பரங்களுக்குச் செலவாவதையும் கருதி, நமக்கே சொந்தத்தில் ஒருபத்திரிகை இருந்தாலென்ன என்று யோசித்துப்பார்த்தார். அப்பொழுதுதான், பூதார் வைத்திநாதயார் என்பவர், விகடன் என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து ஏதோ ஒரு தினுசில் ஓரிரு இதழ்கள் கொண்டுவந்தி

1929-30ல் திருச்செங்கோட்டிலிருந்து ராஜாஜி விமோசனம் என்ற பத்திரிகையை வெளியிட்டு வந்தார். திரு. வி. க. விடம்பயிற்சி பெற்றிருந்த ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அன்பு இனஞரை, ராஜாஜி தனக்குதவ அழைத்துக் கொண்டார். அதே ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, 'கல்கி'யாகப் பிரதானமான எழுத்தாளராக மலர்ந்து, தான் விரும்பியவரை ராஜாஜியின் சீடனாகவும், ஆதரவாளனாகவும் இருந்தார் அவர். சதாசிவம், எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி ஆகியோருடன் ஆரம்பித்த பத்திரிகைதான் 'கல்கி'. முதலில் 'கல்கி'யிடமிருந்து கட்டுரைகளை வரவழைக்க விரும்பினார் வாசன். ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, தம் கட்டுரைகளை வி. பி. பி. யில் வாசனுக்கு அனுப்பிப்பணம் பெற்று வந்தார். பிறகு கல்கி, விகடன் பொறுப்பாசிரியரானார்.

நடிப்பிலும் காட்சி அமைப்பிலும் புதுமையான 'உயர்ந்த உள்ளம்'!

தமிழ்நாடகத் துறையில் பண்டைமரபு செறிந்துள்ள தெனப் பழம்பெருமைபேசுவது என்பது உண்மை தான்! ஆனால் அதுபற்றி பேச்சளவில் இருப்பதினால் பயன் ஏதும் இல்லை. எமது நாடகத் துறையில் மென்மேலும் முன்னேற்றம்காணுவதற்கு, தமிழ் நாடகக்கலைஞர்கள் புதுப்புது உத்திகளை கையாளுவதின்மூலம், நாட

கத்துறை படிப்படியாக உயர்வடையச் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு, சில்லாலை கத்தோலிக்க வாலிபசங்கத்தார் மேலடையேற்றிய 'உயர்ந்த உள்ளம்' சமூக நாடகம் ஒரு ஒட்டுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது! நடப்பில், காட்சி அமைப்பில், வசனங்கள் எல்லாவற்றில்,

நாடக விமர்சனம்

நிஹமே புதுமை இளமை யோடிருப்பதை நன்கு உணர முடிந்தது! ஆரம்பத்தில் ஒரு கோர்ட் சீன். குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு நீதி பதி மரணதண்டனை விதிக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து நாடகத்தின் கதை ஆரம்பமாகிறது;

கோடல்வரன் வரதராஜனுக்கு ஒரு பெண் சாந்தி. இவளைக் கல்யாணம் செய்வதின்மூலம் அவரின் திரண்ட சொத்துக்களைத் தான் அடைந்து விடலாம் என்று, அவரின் மருமகன்

சுந்தரம் தனக்குள் திட்டமிடுகிறார்; அவளைக் காதலிக்க பிரயத்தனம் எடுக்கிறார். அவளோ சாதாரண குமாஸ்தாவான ரவியைக் காதலிக்கிறார், இதனால் ஆத்திரமடைந்த சுந்தரம், குட்சிகள் செய்து, வரதராஜனின் மனைவி மருதாம் பானை வேலைக்காரன் மூலம் கொலைசெய்து, குற்றத்தை ரவியின்மீது போடுகிறார். குற்றம் ருசுப்படுத்தப்பட்டு ரசுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது.

தன் காதலனுக்கு மரண தண்டனை என்றதும், ஓடிப் போய் காதலை அணைக்கிறார் சாந்தி. இருவரும்

'தேன்மொழி'

புனிதகாதல்கொண்ட உயர்ந்த உள்ளங்கள். இருவருமே அதே இடத்தில் மரணதேவதையின் மடியில் விழுந்து, சரணடைகிறார் (13-ம் பக்கம் பார்க்க)

கலைவாழ்க்கை
தயாரிப்பு: 'கல்கி'

தமிழ் அரசர் காலத்தில் தேர்தல் முறை

ஒழுக்க சீலர்களிடமே ஊர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தனர்

ஒவ்வொரு கிராமத்தின் நிர்வாகமும் அந்த ஊரில் உள்ளவர்களாலேயே நடைபெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இப்போது பல கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னும் அந்தந்த ஊருக்கு மட்டுமல்லாமல், அதை ஒட்டிப் பக்கத்திலேயுள்ள வேறுபல ஊர்களுக்கும் பொதுவாக உபயோகப்படக்கூடிய விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்காக அந்தக் கிராமத்தின் பஞ்சாயத்துக்களை உள்ளடக்கி அவற்றுக்கு மேலாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் ஆங்காங்கே நிறுவியிருக்கிறார்கள்.

இந்த முறை நம் நாட்டிற்குப் புதிதல்ல; மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே வழக்கில் இருந்திருக்கிறது. கல்வெட்டுக்கள் மூலமாக அறியப்படும் வரலாற்றின் ஆரம்பநாளிலிருந்தே அத்தகைய குழுக்கள் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. அதற்கு முன்னதாகவும் அவை இருந்துவந்தன என்பதும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. காலவேறுபாட்டால் அவற்றின் பெயர்கள் மாறியுள்ளன. அதேபோல சூழ்நிலையையும் வேறு காரணங்களையும் ஒட்டி அவை ஏற்றுச் செயல்புரியும் பல பணிகளிலும் சில மாறுதல்கள் இருக்கலாம். எனினும் அந்த முறை பழமையானதுதான்.

சங்கநூல்களில் 'மன்றம்', 'பொதியில்' ஆகியவைகளைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. மன்றம் என்பதை உரையாசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் "ஊருக்கு நடுவே எல்லோரும் இருக்கும் மடத்தடி" என்று விளக்கியுள்ளார். பொதியில் என்பதும் அதையே குறித்துவந்தது. ஆலமரம்போல நன்றாகப் படர்ந்து வளர்ந்து நிலை கொடுக்கும் மரத்தடியில் ஊரார் அனைவரும் கூடி, தங்கள் விஷயங்களைப்பேசித் தீர்ப்பதும், பொழுது போக்குவதும் கிராம வாழ்க்கையில் இயற்கையான காட்சியே. அத்தகைய வசதிவாய்ந்த மன்றங்களில் ஊர் மக்கள் கூடிச் செய்த காரியங்களைப்பற்றி குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன. அவையே பிற்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த கிராமச் சபைகளுக்கு முன்னோடிகள் என்பர்.

முன்னாளிலே நிர்வாக வசதிக்காக ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் இயற்கை அமைப்பை ஒட்டிப் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. கோட்டம் என்றும் வளநாடு என்றும் கூற்றம் என்றும் அவை வழக்கம்பெற்று வந்தன. பல கிராமங்களைத் தன்னுள் அடக்கிய பகுதியாக அது விளங்கியது. இன்றைய வழக்கில் ஏறக்குறைய அதை ஒடுதாலு காவலுக்கு ஒப்பிடலாம். கிராமத்து நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு குழு இயங்கி வந்தது. அதற்கு ஊர் என்ற பெயர் பெயர் வழங்கியது. அதேபோல ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒரு சபை இருந்தது. அதற்கு நாடு என்ற பெயர்.

தமிழ் அரசர் பாராண்ட காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்துவந்த ஊர் ஆட்சி தேர்தல் முறைபற்றி அண்மையில் ஈழம் வந்திருந்த தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் விளக்கியிருந்தார். அந்தத் தேர்தல் முறையை இக்கட்டுரை ஆசிரியர் மிகவிரிவாக இங்கு விளக்குகிறார். இரண்டாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டின் போது இடம் பெற்ற கலைக்காட்சியின் ஓர் அங்கமாக திரு. சா. கணேசன் குழுவினரால் வெளியிடப்பட்ட கையேட்டில் இக்கட்டுரை இடம் பெற்றிருக்கின்றது.

மத்தியம் ஒரு குழு இயங்கி வந்தது. அதற்கு ஊர் என்ற பெயர் வழங்கியது. அதேபோல ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒரு சபை இருந்தது. அதற்கு நாடு என்ற பெயர். இவ்விரண்டையும் தவிர நகரம், சபை என்ற பெயர்களில் வழங்கிவந்த குழுக்களைப்பற்றிய விவரங்களும் இரண்டும் ஊரைப்போலவே அந்தந்தக் கிராமங்களுக்கு அமைந்தனவே. பிராமணர்கள் நிரம்பிய கிராமங்களில் முக்கியமாகச் சர்வமாமியமாக வரியில்லாமல் அளிக்கப்பெற்ற கிராமங்களில், அமைந்த குழுக்களுக்குச் சபை என்று பெயர் வழங்கப்பட்டது. அதேபோல வாணிபம் செய்பவர்கள் அல்லது நகரத்தார்களின் நிரம்பிய ஊருக்கு அமைந்தது நகரம் ஆகும்.

இவ்விதம் அந்தந்தக் கிராமத்தின் அமைப்புக்கு ஏற்ப நகரம், சபை, ஊர் என்ற தனித்தனிப் பெயர்களில் குழுக்கள் அமைந்திருந்தாலும் அவற்றின் அடிப்படையிலும் ஒன்றுபடாத தத்துவம் ஒன்றுதான். பஞ்சாயத்து, முனிசிப்பாலிட்டி ஆகியவற்றை அவற்றுக்கு ஓரளவு உதாரணங்களாகக் காட்டலாம். கிராமமக்கள் தங்களுக்காகக் காரியங்களை நிர்வகிக்கத் தேர்ந்தெடுக்கும் சிலரைக்கொண்ட குழுவே சபையாகும். ஊரில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து காரியங்கள் நடத்துவது எளிதல்ல. 'ஊர் கூடிச் செக்குத்தள்ளுவது' என்பார்களே! அதனால் காரியங்களை நடத்துவதற்கு எனச் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்து வந்தனர். அவ்விதம்தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுதான் என்பது இல்லை. கிராமத்தின் பரிமாணத்துக்கு ஏற்ப அவர்களுடைய தொகையும் அமைந்திருக்கும். சில சமயங்களில் கிராமத்தைப் பகுதிகளாகப் பிரித்து, பகுதிகளாகப் பிரித்து, பகுதிகளுக்கு முன்பு நடைபெற்றிருந்த முறையை மொழியையும் சைவசமய

'வார்டு' எனப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். கல்வெட்டுக்கள் அத்தகைய குழுக்கள் எந்த முறையில் அமைக்கப்பட்டு, எவ்விதம் செயல்பட்டன என்பதையும் நம் நாட்டிலே பல இடங்களில் காணும் கல்வெட்டுகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. உதாரணமாக உத்திரமேரூர், தென்னேரி, மாணூர், சித்தமல்லி, தலைஞாயிறு, செம்பியன் மாதேவி, பிரம்ம தேசம், காமரசவல்லி, திரிபுவனி, ஜம்பை, பொன்மேராவதி, விரிஞ்சிபுரம், திருமுக்கூடல், அரகண்ட நல்லூர் முதலிய இடங்களில் காணும் கல்வெட்டுக்களைக் கூறலாம். ஊரார் அனைவரும் கூடியே சபைக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பர். அந்தக் கூட்டம் ஊருக்குப் பொதுவான கோயில், மண்டபம் போன்ற இடங்களிலே நடக்கும். அதை மாநகரசபை, ஊர்க்கூட்டம், பெருங்குறி

சிறந்த சைவரான கவிங்க மகா (1215—1244) 13-ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாண அரசை ஆளத் தொடங்கிய புதிய அரசுப் பரம்பரையின் தலைவராவான். 1263-ல் இலங்கைமேல் படையெடுத்து வெற்றியீட்டிய வீரபாண்டியன் தனது இலச்சினையாகிய இருமீனா புனித ஸ்தலமான கோணேசராலய வாயிலில் பொறித்துவிட்டுச் சென்றான். இந்த மீன் இலச்சினையை நாம் இன்றும் திருக்கோணமலைக் கோட்டையிலே காணக்கூடியதாக விருக்கிறது (UHC Vol. I part II P 685) ஆரியர் ஆட்சியில் இதன்பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தையாண்ட ஆரியசக்கரவர்த்திகள் இக்கோவிலில் விசேஷ கவனம் செலுத்தினார்கள். இந்த ஆலயத்தைப் புகழ்ந்து தகஷண கைலாச புராணம் எழுதப்படுவதற்கு இவ்வரசர்களில் ஒருவரே காரணமாக இருந்தான் 13-ம் நூற்றாண்டில் மொழியையும் சைவசமய

என்ற பெயர்களால் வழங்குவர். அந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்டம் பொறுப்பு ஊரிலே தர்ம காரியங்களை நிர்வகிப்போரின் பொறுப்பு. மத்தியஸ்தன் என்று அழைக்கப்படும் கிராம அதிகாரியின் மூலம் அவர்கள் அதைக் கூட்டுவர். கூட்டம் கூடுவது பற்றிக் கிராமத்திலேகாளம் ஊதியும் பெருங்குறி கொட்டியும் அறிவிப்பு செய்யப்படும். ஊரின் குழந்தை முதல் பெரியவரவரை அனைவரும் (ஆபாலவிருத்தர்) வரவேண்டும். அதைமெய்க்

அங்கத்தினராகத் தெடுக்கப்படுவர். தக் கிராமத்திலே நிலமும் வீடும்செவ்வாள் நிர்ந்தரமாளாரிலேயே வசிப்போலாக இருத்தல் வேண்டுகிறார். குறைந்தபட்சம் ஒரு நிலம் உடையவராய்தல் வேண்டும். புதித குடிவருபவர்களுக்குப் படுவதும் உண்டு, சமயங்களில் இடம் சில சமயங்களில் இடம் சிறிதுதளர்த்தப்பட்ட தெரிகிறது, சொத்து

கூட்டுதல் என்பர். அவை வரும்வந்துவிட்டனரா என்று பார்ப்பதை 'புள்ளி பார்த்தல்' என்பர். தகுதிகள் கிராமசபைகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் தாங்கள் ஏற்று நடத்தும் காரியங்களைச் செவ்வனே முடிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டும். அதற்காக அவர்கள் சில தகுதிகளைப் பெற்றிருக்கவேண்டும் என நிர்ணயித்திருந்தனர். சொத்துரிமை, கல்வி, வயது, ஒழுக்கம் ஆகிய நான்கு வகையிலும் அவர்கள் தகுதி பெற்றிருத்தல் வேண்டும், கிராமத்திலே சொத்துரிமை உடையவர்களே

அங்கத்தினராகத் தெடுக்கப்படுவர். தக் கிராமத்திலே நிலமும் வீடும்செவ்வாள் நிர்ந்தரமாளாரிலேயே வசிப்போலாக இருத்தல் வேண்டுகிறார். குறைந்தபட்சம் ஒரு நிலம் உடையவராய்தல் வேண்டும். புதித குடிவருபவர்களுக்குப் படுவதும் உண்டு, சமயங்களில் இடம் சில சமயங்களில் இடம் சிறிதுதளர்த்தப்பட்ட தெரிகிறது, சொத்து

குறைவாக இருந்தாலும் அதைக் கொண்டு ஈடுபாட்டில் கொண்டு வரலாம் என்று கொள்கை தார்க்கள். கல்வியில் தேர்ந்தெடுக்க அங்கத்தினர் வேதம் தவராகவும் வியாக்கிய செய்து உரை தும் ஆற்றல் உடையவரும் இருக்கவேண்டுகியமாகச் சபையின் னங்களை எழுத்துக் கொள்வதற்கான தைச்சொல்ல நியமிக்கவோர் மந்திர பிரதில் வல்லவராக வேண்டும். இந்த பிற்காலத்தில் பாமற்ற நோக்கு உடைய ஆக இருந்தால் துரிமை உடையவர்களே கத் தெரிகிறது,

திருக்கோணமலை ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை கோணேசராலயம்பற்றி நூல்கள் தரு

பல தமிழ் நூல்கள்கோணேசராலயத்தைக் குறித்து வரலாற்றை எடுத்த குவதாகவுள்ளன. கிரிசுவாமிகள், சேசுவாமிகள், உமாபதி ஆகியோரும் இவ்விதத்தைத் தங்கள் நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். 12-ம் நூற்றாண்டில் தவிரைக் கூறப்படுகிறார் சுவாமிகள்

வரலாற்றையும் காலத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன ஸ்வர ஆலயம் இருந்தது. இந்த வன்னித் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாண ஆரியமன்னர்களின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்தார்கள். சில வேளைகளில் இவ்வாறின்றிச் சுதந்திரமாகவும் நிர்வகித்து வந்தார்கள். (Y V M-P 1) வடக்கிலுள்ள வன்னிய தலைவர்கள் தங்கள் வருவாயின் ஒரு பகுதியை இவ்வாலயத்திற்குக் கொடுத்து வந்தார்கள். (Y V M-P 12) டத்தக்கதொன்றாகும். இது துக்கள் போன்று திபேத்திலுள்ள பெளத்தர்கள்கைலைமலைக்கு யாத்திரை செய்வார்கள். ஆலயம்பற்றி நூல்கள்தரும் விளக்கம் தகஷண கைலாச புராணம் தமிழ்கேணேசர் கல்வெட்டு திருக்கோணேசல அந்தாதி, திருக்கோணேசல வெண்பரமச்சுபுராணம் முதலிய நூல் பெரியபுராணத்தில் வருமாறு கூறுகிறார் 'அந் நுகரிலமர்ந்த கனிவிந்த யாழி புடைஞ்முற்ற தெய்வம் மீழ்ந்த மன்னு திருக்கோணமகிழ்த்து மழவிடையார்தமை போற்றி வணங்கி சைவசமயாசாரிய ஒருவரான, 14-ம் நூட்டில் வசித்த உமாபதிச்சாரியார் தனது சிவகவிவெண்பா என்னுடைய திருக்கோண ஆலயத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பண்டித ரத்தினம் சி. எஸ் நவரத்தினம்

பழுத்த கிழவர்களையோ வயதுமுதிரா இளைஞர்களையோ தேர்த்தெடுத்தால் காரியங்கள் செவ்வனே நடைபெறுவதென்று வயது விஷயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் எனக் கொண்டிருந்தனர். அறுபது பிராயத்துக்கு உட்பட்டவராகவும். முப்பது பிராயத்துக்கு மேற்பட்டவராகவும் இருக்கவேண்டும் என்று மாற்றப்பட்டு உள்ளது. இன்னும் பிற்காலத்தில் கீழ் எல்லை நாற்பதுக்கும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கடைசியாகச் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கம் மிகச்சிறந்த தகுதிக்காகக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்தவர்கள் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடாது என்று தெளிவாக வரையறுத்திருந்தார்கள்.

சேரத்தகாத பெண்டிருடன் கூடியவர்கள், மஹாபாதகங்களான கொலை, களவு, பொய், கள்ளுண்ணல் போன்றவற்றைச் செய்தவர்கள் செய்த ஏதோ குற்றத்துக்காகத் தண்டனை பெற்றவர்கள், லஞ்சம்வாங்கியவர்கள் போன்றோர் அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுக்க அருகதையற்றவர்கள். அவர்களுடைய நெருங்கிய உறவினர்களும், பாவம் செய்தவரோடு கூட்டுறவுகொண்டவர்களும் கூட விலக்கப்பட வேண்டியவர்களே. ஓர் ஆண்டு பதவி வகித்து முடிவில் கணக்குகளை ஒப்புவித்து விடுதலை பெறுதலுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உரிமையை இழந்துவிட்டவர்களாக ஆவார்கள்.

சிறிய கிராமமாக இருந்தால் ஐந்து அல்லது ஏழு பேர்களைக்கொண்டே எல்லாக்காரியங்களையும் நடத்திச் செல்லலாம்! ஆனால் பெரிய கிராமங்களில் அவ்விதம் முடியாது. ஒவ்வொரு விஷயத்துக்கும் தனித்தனியே பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களை நியமிக்கவேண்டும். அவ்வாறு தனித்தனியே உள்ள ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி வாரியங்கள் இருந்தும் வந்திருக்கின்றன. அவை அனைத்தும் பெர்வத் ரைவாரியம் என்பதன் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்டதாகும். (12-ம் பக்கம் பார்க்க)

'ஈழநாடு' 10வது ஆண்டு நிறைவையொட்டி நடாத்தப்பெற்ற இலக்கியப் போட்டியில் ரூபா 500-00 பரிசு பெற்ற காவியர்.

(சென்ற வாரத் தொடர்ச்சி)

பறங்கியர்

அடுத்தநாட் காலையிலே அரசன் வந்து அத்தாணி மண்டபத்தே யமர்ந்த போது நெடுந்தீவின் அதிகாரி தலைவனங்கி நின்றபடியில்வார்த்தை யுரைக்க வுற்றான் முடிவேந்தே பறங்கியர்கள் எங்கள் ஊரில் முறைதவறி வந்திறங்கி மந்தை செல்லாம் பிடிக்கின்றார் அதனலே மக்கள் அங்கே பீதிமிகக் கொண்டுதினம் வாழ்கின்றோம்.

அப்படியா செய்தியந்த அயோக்கி யர்கள் யாருடைய உத்தரவின் பேரில் வந்து கப்பல்களில் மந்தைகளை ஏற்றிச் சென்றார்கள். வேறுபுறம் அஞ்சவேண்டாம் இப்பொழுதே காக்கைவன் வியர்க்கோ ரோலை எழுதுகிறேன் என்கூறி தனிலே யிந்தத் தப்பிதங்கள் நேராது பார்க்கும் வண்ணம் சங்கிலியப் பறங்கியர்கள் அறியார்போலும்.

யாரங்கே தூதுவர்கள் உடனே சென்று யாழ்ப்பாணக் கரைகளிலே கப்பலோட்டும் யாராக விருந்தாலும் வரிசெலுத்த யாம்சொன்ன தாய்க்கூறி வாங்கி வாரீர் நேரான பாதையிலே செல்லா விந்த நீசர்கட்குச் சரியான தண்டம் நாங்கள் தாராள மாய்க்கொடுக்கத் தவறி விட்டால் சங்கிலியன் வீரத்தை யிகழ்ந்தி டாரோ.

என்றுமேயச் சங்கிலியன் கூறி அங்கே ஏளனமாய் நகைக்கின்ற போது வந்த மன்னரைச் சேர்ந்தவோர் தூதன் சொல்லான் மன்னவனே மன்னரில் பறங்கிக் கூட்டம் சொன்னாலும் கேட்காமல் உட்பு குந்து சுதேசிகளை மதம்மாற்ற முயல்கின்றார்கள் அன்னரின் நோக்கமெலாம் யாழ்ப்பாணத்தை அடிப்படுத்த லோடுமதம் மாற்ற லாகும்

மாதமொன்றின் மேலாக மாதோட்டத்தே மரக்கலங்கள் தங்குவதால் சுங்கம் கேட்கப் பாதகர்கள் மறுத்ததனோடன்றி வேறு பகற்கொள்ளை யுஞ்செய்து விட்டுச் சென்றார் வேதனையோ டின்னென்று சொல்வ தற்கே விரைந்திங்கு வந்தேன்யான்; எம்முட் சில்லோர் சாதகமாய் இருப்பதனால் அவர்மன்னரில் சரிபாதி யைப்பிடித்து விட்டார் வேந்தே.

வேறு

தூதுவர் சொன்னதைக் கேட்டதும்-மன்னன் துள்ளிக் குதித்து மெழுந்தனன்-அட பேதைகள் என்றெமை எண்ணியா-நாடு பிடித்தனர் அந்தப் பறங்கியர்-வந்த பாதையைக் காட்டி உதைத்துமே-அந்தப் பரதேசிக் கூட்டத்தை ஒட்டி-தமிழ்ச் சாதியின் வீரம் மறைந்ததா-இல்லை தன்மான மற்றுத் தொலைந்ததா.

நாடு பிடித்தனர் என்றுமே-சொல்ல நாணமோ வெட்கமோ இல்லையா-அட மாடுகளா அங்கு வாழ்பவர்-ஒரு மான உணர்ச்சியு மில்லையா-வெறும் போடு தடிகளாய் வாழ்ந்திடும்-அந்தப் புல்லர்கள் என்ன புரிந்தனர்-எந்தக் காடுகளுக்கோடிச் சென்றனர்-இவர் கன்னித் தமிழ்க்குடி மக்களா?

அன்னியர் நாடு பிடித்திட-அதை யாருந் தடுத்திட வில்லையேல்-தமிழ் மன்னவன் என்ற பெயருடன்-நானும் மண்ணி விருந்தென்ன லாபமோ-கனி மண்ணை நிகர்த்த மனிதரே-சொந்த மண்ணை யிழக்கத் துணிவரோ-பூனைக் கண்ணை றுக்கிந்தத் துணிச்சலா-இதோ கப்பலில் ஏற்றி அனுப்புறேன்.

ஆயிர மாயிரம் ஆண்டுகள்-எங்கள் அன்னையர் தந்தையர் ஆண்டுள-ஒரு கோயிலைப் போன்ற நிலத்தினை-பிறர் கொள்ளச் சகித்து மிருப்பமோ-பெற்ற தாயை இழக்கத் துணியினும்-உயிர் தன்னை யிழக்கத் துணியினும்-ஒரு நாயினும் சீழாக ஐயையோ-இந்த நாட்டை இழக்கத் துணிவமோ.

மன்றத்தில் உள்ளவர் யாவரும்-அங்கு மன்னன் மொழிந்ததைக் கேட்டதும்-படை கொண்டு புறப்பட்டுச் செல்லுவோம்-அந்தக் கோழைகளைக் கொன்று தள்ளுவோம்-என ஒன்றாகக் கூடி உரைத்தனர்-வேந்தன் உள்ளம் மகிழ்ந்துரை செய்குவான்-நாங்கள் இன்றே புறப்பட்டுச் செல்லுவோம்-வீரர் யாவரும் ஆயத்த மாகட்டும்.

எங்கும் பறைகள் முழங்கின-பல யானை குதிரை நிறைந்தன-படை பொங்கும் கடலினைப் போலவே-அங்கு புறப்பட ஆயத்த மானது-நல்ல மங்கலச் சின்னங்க ளார்த்தன-வீர மாகாளி அம்மனைப் போற்றியே-அறச் சங்கிலி போர்க்குப் புறப்பட்டான்-தமிழ் தாய்த்திரு நாட்டினைக் காக்கவே.

மன்னார்ப் படையெடுப்பு

செந்தமிழ் வீரர்கள் சிங்கம் நிகர்த்தவர் சீறிச் சினந்தெழுந்தார் - புகார்ச் சந்தை யிரைச்சலோ வென்று மயங்கிடச் சத்தமிட்டே திரண்டார் - அந்த மந்தை களிந்தலை பந்தடிப் போமென மார்பு தட்டிக் குதித்தார் - நல்லைக் சுந்தன் கணங்களோ வென்றிடத் தக்கதாய்க் காற்றெனவே பறந்தார்.

பண்ணைத் துறைமுகம் வந்துவிட்டார் கப்பற் பாயுமிழுத்து விட்டார் - பலர் கண்ணைக் கவரும் கொழும்புத் துறைக்கடற் காட்சியுங் கண்டுசென்றார் - சொந்த மண்ணைப் பிடித்தவர் தம்மைக் கலைத்துயர் மானத்தைக் காத்திடவே - தங்கள் எண்ணக் குதிரைகள் போலப் பறந்தனர் ஏறிப் படகினிலே.

வானர சேனைகளோ என்று மக்கள் மயங்கிட வத்தைவிட்டே - இவர் பூநகரித் துறைவந் தடைந்தார் விண்ணிற் பூழி பறந்திடவே - பெருங் கானக மாரக்க மதாக இலுப்பைக் கடவை கடந்தனரே - பெருந் தேனெழுஞங் கனிச் சோலைகள் தாண்டிச் சிறக்க நடந்தனரே.

மண்ணில் எழும்புழு தித்திரளோ புகை மண்டல மாகியது-வீரர் கண்ணில் எழுங்கனலோ கடல் நீரையும் காய்ச்சுந்தி யாகியது-பெரு விண்ணில் எழும்பரி திச்சுட ரொத்தது வேல்களும் வாள்களுமே-இவர் எண்ணில் எழுகடல் தன்னையுந் தூர்ப்பரென் றெண்ணினர் கண்டவரே.

கல்லுங் கடந்தனர் முள்ளுங் கடந்தனர் காடுங் கடந்தனரே-பல தொல்லைதரும் விலங்கத் தனையும் பயந் தோட வீரைந்தனரே-அந்தப் புல்லர் களைக்கொலை செய்து புறத்தினைப் போரினைக் காட்டுவமே-எனச் சொல்லிய வண்ணம் திசைகள் நடுங்கத் தொடர்ந்து நடந்தனரே.

(தொடரும்)

தரும் விளக்கம்

கோணேசராலய எடுத்து விளக்கம் உள்ளன. அருணைகள், சேக்கிழார் உமாபதிசிவம் இவ்வாலயங்கள் நூல்களில் உள்ளன.

மன்னு திருக்கோண மாமலையின்மாதும்சேர பொன்னே கோணேசப் புராதன-நன்னயஞ்சேர்; கோணேசர் கல்வெட்டு

வேளாளர் குடும்பங்களில் இருந்து இக்கோவில் நிர்வாகத்தைக் கவனிப்பதற்கு தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு 'பண்டாரதாரர் எனப் பெயரிடப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கடமைகள் பற்றி விரிவாகக் கோணேசர் கல்வெட்டு- கூறுகிறது. வன்னியர் என்ற பட்டத்தோடு இவர்களுக்கு மேலாக ஒரு மகாதேசாதிபதி நியமிக்கப்பட்டார். இதைமட்டுமன்றி இக்கல்வெட்டு தானத்தார், வரிப்பத்தர், பாசுபதர் (பூசகர்) ஆகியோருக்கு கொடுக்கப்பட்ட சேவைகள் கடமைகள் ஆகியவற்றையும் எடுத்துக் கூறுகிறது. இவ்வாலயத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள கிராமங்களில் வசிக்கும் மக்கள் இக்கோவிலுக்கு காற்றவேண்டிய தொண்டு பற்றியும் மேலும் இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நகரிலுள்ள வெவ்

[12ம் பக்கம் பார்க்க]

‘கூற்றோர் சூச் சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பு’ கல்வாதவன் கண்ணிருந்தும் குருடன் என்று முதுமொழி சொல்கின்றன. இவற்றில் எவ்வளவோ உண்மை

தூங்காதே

கள் அடங்கியுள்ளன. கல்வி கற்பதனால் பயன் இல்லை என்று எவராவது கூறுகிறார்களா? ‘கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத்தக’ என்றதான் கூறுகிறார்கள். ‘கற்கை நன்றே’ என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு ஏழையாக இருந்தாலும் ஒருவன் கல்வி ஞானம் நிரம்பப்பெற்றவனாக இருந்தால் அவனை அரசர்கூட மதித்துப் போற்றுவார் என்பது உண்மை. பண்டைக்காலத்தில் எமது தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு மன்னர்கள் செய்த பணிவிடைகளையும், பரிசுகளையும் பார்த்தால் அவர்கள் உண்மையிலேயே கல்விப்பயனைப்

படைப்பாடியுள்ளார். இது மாத்திரமல்ல, இன்னும் இதுபோன்ற பல கவிதைகள் இருக்கின்றன. புரட்சிக்கவிஞர் பாரதியும், பாரதிதாசன் போன்றவர்களும் அவர்களுக்கு முந்திய செந்நாட்புலவன் வள்ளுவனும் எமக்குக் கல்வியின் பயனைப் பற்றிச் சொல்லிவைத்து விட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள்.

கல்விச் செல்வம் இருப்பதனால் ஒருவன் உலக மக்களுடன் பரந்த முறையில் உறவாடுகிறான். அகண்ட உலகைத் தன் விரிந்த அறி

தம்பி

போற்றியிருக்கிறார்கள் என்று கூறலாம்.

பழைய இலக்கியங்களிலே கூறப்படும் வரலாறுகளில் ஒரு புலவர் தனது நாட்டு மன்னனுடன் கோபித்துக் கொண்டு ‘மன்னவனும் நீயோ வளநாடும் உன்னதோ உன்னை அறிந்தோ தமிழை ஒதினேன்’ என்று கேட்டுவிட்டு வேற்று நாட்டுக்குச் சென்றார் என்று படிக்கின்றோம். இவ்வாறு அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, இனி என்றும் சரி நல்ல கல்விமான்களுக்கு உலகம் மதிப்புக் கொடுக்கும். அவர்களால் நாட்டிற்கும் எவ்வளவோ பயன் விளையும். ஒரு விஞ்ஞானி, ஓர் ஆராய்ச்சியாளன், ஒரு புலவன், ஒரு கதாசிரியன் என்று பலதரப்பட்ட துறைகளிலும் பாண்டித்தியம் வாய்ந்தவர்களை இன்று உலகம் வரவேற்கின்றது. அரசியல், பொருளாதாரம், தத்துவம், வரலாறு என்று பலதரப்பட்ட துறைகளிலும் மேம்பட்டவர்கள் தான் இன்று நாட்டில் பெரிய மனிதர்களாக, மக்கள் மதிப்பவர்களாக, ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்குபவர்களாகத் திகழ்கிறார்கள். சதா தின்றுவிட்டுத் திண்ணைகளில் படுத்துறங்கிச் சோம்பித்திரிபவர்களைப் பார்த்து மக்கள் பரிசுசிக்கிறார்கள். இவன்கல்வாதவன், இவன் மூடன் என்று எள்ளி நகையாடுகிறார்கள். நித்திரையை விரும்புகின்ற மக்களைப் பார்த்து இவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற மாட்டார்கள் என்று சொல்லிவைக்கிறார்கள். எமது தமிழ்ச் சினிமாப் படங்களிலே கூடச் சோம்பேறிகளைப்பற்றிய ஒரு பாடல், ‘தூங்காதே தம்பி தூங்காதே- நீ சோம்பேறி என்று பெயர் வாங்காதே’ என்று வருகின்றது. இதனை எழுதிய கவிஞரும் கல்வியின் பயனை நன்கு உணர்ந்த பின்னரே மக்களுக்குப் படிப்பினைக்காக மேற்படி பாட

தூங்காதே!

வுக்கண் கொண்டு பார்க்கின்றான். இதனால் அவன் உலகப் புகழ் பெற்றவன் ஆகின்றான். பெரிய பெரிய அரசியல்வாதிகளும் விஞ்ஞானிகளும் இப்படித்தான் உலகப் புகழ் பெற்றார்கள். ஆபிரகாம் லிங்கன் முதல் கொண்டு கென்னடிவரையும் அப்பலோ விஞ்ஞானிகள் முதற்கொண்டு அறிஞர் அண்ணாதுரைவரையும் கல்வியின் பயனை நன்கு அறிந்திருந்தார்கள். இன்னும் அநே

நெல்லை க. பேரன்

சர் அறிந்து படித்து முன்னேறிவருகின்றார்கள். அனுபவ அறிவோடு கல்வி அறிவு தான் எமக்குப் பூரண அறிவை. ஞானத்தை ஏற்படுத்துகிறது. கல்வியானது ஒவ்வொன்றினதும் காரண, காரியத்தை எமக்கு விளக்குகின்றது. டோர்ச் லைட் என்ற கிராமல், ஆனால் மின்சாரத்தினால்தான் எரிகிறது என்ற அறிவைக் கல்வி எமக்கு ஏற்படுத்துகிறது. இப்படித்தான் அநேக விடயங்களில் ஆராய்ச்சிபூர்வமான, உண்மையைச் சொல்கின்ற கருவியாகக் கல்வி காணப்படுகின்றது. கல்விக்கு இனம், மதம், மொழி, நிறம், நாடு என்ற பாகுபாடு எதுவுமே கிடையாது. முயற்சியுள்ள எல்லோருக்கும் கல்வி பயன் தரும். இலங்கையின் திறமான விஞ்ஞானியை அமெரிக்காவில்கூட மதிப்பார்கள். தனி விமானம் வைத்து அழைப்பார்கள்.

உங்கள் கடிதங்கள்!

ஏமாற்றம்! மாணவர் மலரைத் தவறாது வெளியிடுங்கள். எங்கள் வீட்டில் நானும் தம்பியும், தங்கையும் சுழநாடு வாரமலரை காத்திருந்து பிரித்துப் படிக்கும்போது ஏமாற்றம்தான்; எங்கள் மாணவர் மலர்வராமலிருக்கும் அல்லது ஓரிரு விஷயங்களுடன் நிறுத்திவிடுவீர்கள்.

வி. கௌரிதாசன் (மாணிப்பாய்) இந்துக்கல்லூரி

0 0 0

முனைக்கு வேலைகொடுங்கள்!

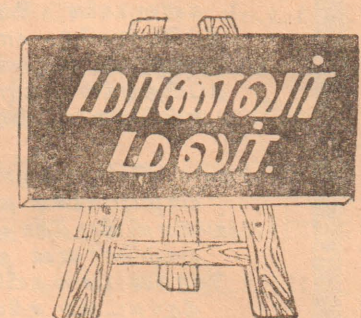
முன்னர் மாணவர் மலர் வெளிவந்தபோது எங்கள் முனைக்குத்தவறாது வேலை கொடுத்துக்கொண்டிருந்தீர்கள். ‘மீண்டும் முனைக்கு வேலை’ புகதியை ஆரம்பிப்பீர்கள்.

‘சிலம்பன்’

எழுதும் நிறைவு

என்ற குட்டிக்கதை

கூரையிலே திரைகளைச் சிந்திக்கொண்டு காலங்காலமாக ஒலமிட்டுக்கொண்டிருக்கும் கடற்கரையின் ஓரம். வெள்ளி நிற மணல் வெளிக்குள்ளே ஆயிரம் பனைகளைத் தூக்கி நின்றன. நெய்தல் மருவிய அந்த மணற்றரையிலே நாமே உயிருடன் வாழக்கூடியவை என்ற பெருமிதத்தில் அவை சலசலத்துக்கொண்டிருந்தன. அந்தப் பனைகளுக்கு வடபால், மணல் வெளியின் எல்லையிலே ஆலமரம் ஒன்று நிற்கின்றது.

எந்தக் காலந்தெடங்கி அது இங்கே நிற்கின்றேன் என்ற எண்ணமின்றி தனது பருவத்தையே மறந்து விட்ட கிழட்டு நிலையுடன் அது நிற்கின்றது. ஒரு காலத்தின் அதன் கரங்கள் போல் காற்றால் ஆடிக்கொண்டிருந்த விழுதுகள் இன்று முற்றி நிலத்துடன் ஊன்றி கால் களாவிட்டன.

அந்தக் கிழட்டு ஆலமரத்தைப் பற்றிய அலட்சிய மனப்பான்மையோடு மணல் வெளியிலுள்ள பனைகள் சலசலத்துக்கொண்டேயிருக்கும். நுங்குகள் பிடித்திருக்கும் காலங்களிலும், பழங்கள் பழுத்துள்ள காலங்களிலும் அயலிலேயுள்ள திராமத்தவர்கள் அந்தப் பனை மரங்களை நாடி வருகைதருவதுண்டு. தங்களால் உலகம் வாழ்கின்றது என்ற பெருமை அவைகளுக்கு ஏற்பட்டிருந்தன. நீண்ட காலமாக தங்களுக்கு அருகேயுள்ள ஆலமரத்தை நாடிவரும் செல்வதில்லை என்றறிந்த காரணத்தினால் ஆலமரத்தைப் பற்றி அவையெல்லாமே ஏளனம் செய்வதுண்டு.

சோழக்கக் காற்றுடன் அவையெல்லாம் கலகலக்கும்போது அந்தத் தொனி தன்னைப்பார்த்தே பனைகள் நகைப்பதாக ஆலமரத்தின் இதயத்திற்கும். இத்தனைக்கும் காரணம் தான் தனித்து வாழ்கின்ற தன்மையும், தன்னை பிறருக்கு உபயோகமில்லாத காரணமுமே என்று அது நினைத்துக்கொள்ளும்.

இத்தனைக்கும் இறைவனிடம் விதி இதுதான் என்ற அமைதியும் ஏற்படுவதினால் தன்னைத்தான் அமைதிப்படுத்திக்கொள்வதுமுண்டு.

ஆனால் இப்படி எவ்வளவு தான் தன்னை ஏமாற்றிக் கொள்வதினால் அதன் குறைபாடு தீர்ந்துவிடுமா?

உலகில் படைக்கப்பட்டவை யாவும் ஒன்று இன்னொன்றுக்குப் பயனாகப் பயனற்றவையாக நாம் உள்ளோமே என்பது அவுடதங்களினால் மாற்றமுடியாத வியாதியாக இருந்தது.

ஒருநாள் செங்கதிரோன் தனது தீநாக்குகளை நீட்டி உலகத்தின் நீர்மயத்தைச் சுண்டியிழுத்துக் கொண்டிருந்தான். நிழலின் அருமையை உயிரினங்கள் உணர்ந்து, அந்த நிழலைத்தேடி ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

நீண்டு பரந்துகிடக்கும் அந்தக்கடலிலேவந்துகொண்டிருந்த இயந்திரப் படகொன்று இயந்திரக் கோளாறு காரணமாக அப்பாலே செல்லமுடியாத நிலையேற்பட்டது.

வெயிலோ கடலில் இருக்க முடியாத வேக்காட்டுடன் வீசிக்கொண்டிருந்தது.

கடலின் டப்பாய் காற்றுடன் கலந்து வரும் கதிரின் அன்றாடம் இருக்கமுடியாத நிலையைச் சிரட்டிக்கவோ, படகை இலாவகமாகத்தள்ளிக்கொண்டு படகோட்டிகள் கரையேறினர். அப்போது அந்த மணல் வெளியிலேயும் கால்வைக்க முடியவில்லை. பூபுவாகத்துடித்த அவர்கள் நாற்புறமும் அலமந்து ஓடினர். பல்லாயிரம் பனைகள் அங்கு நின்றன. அந்தப் பனைகளின் அடியிலே நீண்ட கோடுகளாக நிழல் விழுந்திருந்தன. (11-ம் பக்கம் பார்க்க)

பூ!

கவிஞர் இ. நாகராஜன்

- (1) நேற்றைக் கரும்பாய் செடியினிலே நின்றாய் இன்று நிறைவுற்று போற்றும் பூவாய் பொலிவுறாய் பரிந்தேன் இறைவன் புதுமைகளை.
- (2) செடியில் சிரித்தாய் நறுமணத்தை தென்றற் கீந்தாய் சிதறியிந்தப் படியின் திசைகள் யாவினுமே பாய்ந்து பண்பைக் காட்டுகியாய்.
- (3) பூவே காலை மலர்வுற்றுப் பொலிந்து மாலைப் பொழுதிலே காலன் கையில் படுமுன்றன் கலையின் கவினோ கவியன்றோ!
- (4) சிறிய மலரே உன்வாழ்வு சிறிதாம் ஆனால் சீர்மைமிகு குறியோ டொன்றும் குணங்காட்டி கொடுத்த உண்மை பெரிதாமே.

பூமலர்

(6-ம் பக்கக் தொடர்ச்சி) தர்ப்பவசத்தால் ஒரு ஆளைக் காதலிச்சு - தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையால் காதலிச்ச ஆளைக் கைவிட்டிட்டு இன்னொரு ஆளைக் கல்யாணம் செய்ய நேரிட்டால் அந்த ஆண்டை நேரத்தோடை சொல்லிப்போட வேணும். ‘நான் இன்னொருதரைக் காதலிச்சேன். இனி அப்படியான எண்ணங்களில் என்றமனதை விடமாட்டன். உங்கடை சொற்படி நடப்பன்’ என்று சொன்னால் கரைச்சல் தீர்ந்திது. அதோடை ஓரளவிற்குப் பள்ளிக்கூடத்திலேயும் இதுபற்றி மாணவர்களிடம் சொல்லவேணும்.

பதம்:- பள்ளிக்கூடங்களிலேயும் சொல்லிச் சரிவராது. பேப்பருகளிலேயும் ரேடியோவிலேயும் காதல் சங்கதியை எவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைக்கவேணும்.

சுரு:- மாஸ்டர் நான் ஆறுதலாக வந்து சந்திக்கிறன். இப்ப அவசரம்.....

பதம்:- நானும் போகவேணும். ஆனால் ஒண்டு. மாஸ்டர் சுந்தர் கெடுத்த வஸந்திக்கு ஒரு சுகுமார் கிடைச்சமாதிரி எல்லாப் பெண்களுக்கும் புருஷமார் கிடைக்கமாட்டினம். ஆனபடியால் பொம்பிளையன் தான் கவனமாய் இருக்கவேணும்.

கந்தையா:- செரிபோ!

(பதம்நாதன், கந்தையா, சுகுமார் எல்லோரும் சென்றபின்- பூமலர் சுந்தரைப் பார்க்கின்றார்; சுந்தர் பூமலரைப் பார்க்கின்றார்)

பூம:- அத்தான்!

சுந:- பூமலர்!

(சுந்தரின் மார்பில் முகம் புதைத்த பூமலரைப் பார்க்க ரசிகர்கள் விரும்பமாட்டார்கள் என்பதை அறிந்துகொண்டதிரை மேடையை மறைக்கிறது)

இனிய மணிகளே!

வணக்கம். எங்களை ஒதுக்கப் பார்க்கிறீர்களா என்று மாணவ மணிகள் பலர் எம்முடன் போர் தொடுத்திருக்கிறார்கள். எமக்கென்று ஒரு பக்கம் முழுதாக ஒதுக்குங்கள். தவறாமல் வாராவாரம் எங்கள் மலரை வரச் செய்யுங்கள் என்று கடிதத்துக்குமேல் கடிதம் எழுதியுள்ளனர்.

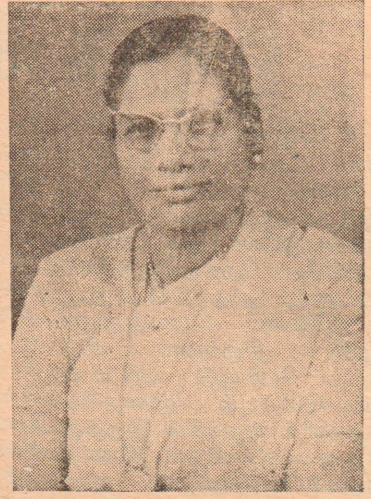
உங்கள் ஆர்வத்தை நாம் பாராட்டுகிறோம். இனி வாராவாரம் தவறாது மலரை வெளியிட முயற்சிக்கிறோம்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் பரிசு பெற்ற சுழத்து முன்னணி கவிஞர்களில் ஒருவரான இ. நாகராஜனின் ‘பூ’ என்ற கவிதைபுத்தகம் சிறந்த சிறுகதை பெயருக்குள் மறைந்திருக்கும் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ஒருவரின் ‘நிறைவு’ என்ற குட்டிக்கதையும், மாணவர்களுக்கு எதிர்கால வாழ்வுக்கும் பயன்படக்கூடிய நெல்லை பேரனின் ‘தூங்காதே தம்பி தூங்காதே’ என்ற கட்டுரையும் இங்கு வெளியாகிறது.

மேலும் பல புதிய அம்சங்கள் அடுத்த வார மலரில் இடம் பெறும். உங்கள் யோசனைகளை எழுதுங்கள். அடுத்த வாரம் சந்திப்போமே!

— காசி

வடபகுதி வரலாற்றில் தனி இடம் பெற்றவர்

திருமதி. அந்தோனியா

அன்றுபோல் இன்று எங்கள் பெண்கள் சமுதாயம் இல்லை. உலகெங்கும் அவர்கள் சகல துறைகளிலும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு முன்னேறுகிறார்கள். குறிப்பாக அரசியல் துறையில் உலகமாதரின் முன்னேற்றம் பாராட்டத்தக்க அளவில் உள்ளது.

இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில் நம் யாழ்ப்பாணக்குடா நாமும் தன் அளவுக்குத் தக்க வகையில் தானும் சளைத்த தல்ல என்பதை யாழ். மாநகரசபைக்கு முதன் முதலாக அங்கத்தவராக ஒரு பெண்மணியை அனுப்பிவைத்துக் காட்டியுள்ளதோடு மட்டுமன்றி வடமாகாணத்திலேயே முதல் தடவையாக ஒரு பெண் சமாதான நிதி பதியையும் நியமித்துக் காட்டியுள்ளது.

இப்பெண்மணிதான் திருமதி அந்தோனியா சுவாமிநாதன். யாழ்ப்பாணத்திற்கு குடும்பக் கன்னியர் மட்டத்தில் 33 வருடகாலமாகச் சேவை செய்துவரும் இவர் ஒரு சமூக சேவகி என்பதை இவர் தற்பொழுது ஆற்றி வரும் பணிகள் பல எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

வருங்காலப் பிரஜைகளை உருவாக்கும் ஆசிரியப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் இவர் யாழ். அரசாங்க ஆலோசனைக் குழுவின் உபதலைவராகவும், சயரோக தடுப்பு இயக்கத்தின் யாழ்கிளை அங்கத்தவராகவும், 'சென். ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் 'நர்ஸிங்' பகுதி பிரதேச சப்பிரின்டனாகவும் கடமையாற்றுகிறார்.

சமூக சேவைதான் தனது முக்கிய குறிக்கோள் எனக் கூறும் திருமதி அந்தோனியா சுவாமிநாதன் தனது

வடபகுதியில் முதன் முதலாக நகரசபை உறுப்பினராகவும் முதலாவதாக சமாதான நிதிபதியாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்ட முதல் பெண்மணி அந்தோனியா சுவாமிநாதனைச் சந்தித்தபோது அவர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் சில இங்கு இடம் பெறுகின்றன.

பகுதியிலுள்ள சனசமூக யாழ் மாநகர சபையின் சங்கம் போன்ற பல சமூக கடந்தகால சம்பவங்கள் சேவா ச. கங்களின் போஷ நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. அத்தகையதொரு சூழலில் திருமதி சுவாமி

தனது வருங்காலச் சேவை பற்றி திருமதி சுவாமிநாதன் தெரிவிக்கையில், தற்பொழுது தனக்குக் கிடைத்துள்ள பதவிக்கோ பட்டத்துக்கோ தான் ஆசைப்படவில்லையெனவும் வருங்காலத்திலும் இப்பொழுது ஆற்றி வரும் தொண்டிலும் பார்க்கச் சிறந்த சேவையைச் சமூகத்துக் காற்றுவதே தனது விருப்பமெனவும் தெரிவித்தார். இச்சேவையைச் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு சமீபத்தில் கிடைத்துள்ள இப்பதவிகள் அவருக்கு உதவியாகவிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை

பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிடுவது சம்பந்தமான கேள்வியொன்றுக்குப் பதிலளிக்கையில் திருமதி சுவாமிநாதன் 'தனக்குப் போட்டியிடும் எண்ணம் இல்லையெனவும் தனது நகரில் செய்யவேண்டிய சேவை போதியளவு உள்ளது எனவும் தென்னிலங்கைபோல் இங்கும் பெண்மணிகள் போட்டியிடலாமெனத்தெரிவித்து இதனிலும் பார்க்கத் தான் விரும்புவது தென்னிலங்கையில் லங்கா மகிள சமீதியை ஸ்காபித்த செல்வி கூறேயின் சேவையையே' என்கிறார்.

ஆசிரியையாகிய தான் மாணவிகள் செல்வி கூறேயைப்பின்பற்றி அளப்பரியசேவை நாட்டுக்கு நல்கவேண்டுமெனவும் அவர்கள் ஒரு நோக்கோடு இராது வீட்டுப்பணி, நர்ஸிங், முதலுதவி போன்ற பெண்களுக்கான சகலதுறைகளிலும் தேர்ச்சியுடையவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதையே விரும்புவதாகவும் இத்துறைகளில் கைதேர்ந்த திருமதி சுவாமிநாதன் தெரிவிக்கிறார்.

சிலம்பன்

(10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
ஆனால் மனிதன் அந்த நிழலில் ஒதுங்கமுடியுமா?
ஐயையோ என்று ஒலமிட்டபடி வடக்கே கவனித்தனர். அங்கே கிளைகள் எறிந்து பசுமையான இலைகளாற் பந்தல்கட்டி நிற்கும் ஆலமரம் நிற்பதைக் கண்டனர். அவர்களது மனமும் உடலும் அதைக் கண்டதும் உற்சாகமடைந்தன.
மெதுவாக அதன்கீழ்வந்து அமர்ந்தனர்.
'அப்பப்பா! என்ன குளிர்மை' என்று மனிதர்கள் கூறியபோது அந்த ஆலமரத்தின் நெஞ்சில் நிறைவுபெற்றது.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக
தங்க, வைரநகைகள்
வியாபாரத்தில்
முன்னணியில் நிற்கும்
சிறந்தநானாயமுள்ள ஸ்தாபனர்

ராணி ஆபரண மாளிகை
224, கே.கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
நவீன - நாகரிக அமைப்புள்ள
தங்க வைர நகைகளைப் பெறுவதற்கு
இன்றே விஜயஞ் செய்யுங்கள்
மனோஜர்: A. KARAPUTUGALA

குடிநீர்

துயர்நீர் குணம்

வீட்டுக் குறிப்புகள்

ஸ்ரோவ் அடுப்பில் சாதம் வடிக்கும்போது சில சமயம் சாதம் பொங்கி வழிந்து அடுப்பை அணைத்து விடுவதைக் காணலாம். இதைத் தவிர்க்க ஒரு சலபமானவழி, சாதம் பொங்கி வரும்போது அதில் ஒரு கரண்டி நல்லெண்ணெய் ஊற்றிவிட்டால் பின்னர் அது பொங்காது. உள்ளடங்கியே கொதித்துப் பக்குவமாகிவிடும்.

விலையுயர்ந்த புடவைகளில் எண்ணெய்க்கறை பட்டு விட்டால் அதைப்போக்க ஒரு எலியவழி இதோ. கறைபட்ட இடத்தில் சிறிதளவு விபூதியை வைத்து நன்றாகத் தேய்த்துவிட்டு ஒரு துணியால் துடைத்துக் கொள்ளலாம்.

நாதன் துணிவாகப் பிரவே அன்பாகவும் பண்பாகவும் சித்துள்ளமை வியப்புக்குரிய நடந்துகொள்கிறார்கள். யது மட்டுமன்றி இவர் அவர்களில் சிலரை எனது என்னசெய்யப்போகிறார் சகோதரர்களாகவும் வய என்ற கேள்வியையும் எழுதில் மிகவும் இனையவர்களைப்பியிடுந்தது. எனது பிள்ளைகள்போலுமே

சந்திப்பு — 'அருண்'

ஆனால் திருமதி சுவாமிநாதன் 'எந்தஒருபெண்மணியும் நமது மாநகரசபை அங்கத்தவராகத் துணிந்து போட்டியிடலாம். அங்கு அவர்கள் மதிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகளுக்கு அங்கு இடமுண்டு. நமது மாநகரசபை அங்கத்தவர்கள் எல்லோரும் மிகவும் நல்லவர்கள். என்னோடு

நமது விருந்தாளிகள் தந்தவை

பெரும்பான்மைப் பெண்கள் காப்பாற்றுகிறார்கள்
டைக் காப்பாற்றத் தவறவில்லை.
— நுண்கலைச்செல்வர் அ. இராகவன்
0 0 0
இருவருக்கும் உரிய உயர்ந்த நெறி
ஆண் எப்படியெல்லாமோ மாறி மேல் நாட்டு நாகரீக பாணிகளைப்பின்பற்றிச் சீரழிகிறார்கள். பெண்கள்தான் கூந்தலையெவட்டாமலும் சேலையே போது அது ஆண் அணிந்தும் ஓரளவுக்காவது தழிப்பண்பாட்டைக் காப்பாற்றுகிறார்கள் எனலாம். கட்டிக்காக்கும் ஓர் உயர் விதிவிலக்கு உண்டெனினும் பெரும்பான்மையான பெண்கள் தம் பண்பாட்

பெண்களும் குதிரைப்பந்தயமும்

ஆண் உடலைப்போலவே பெண் உடலும் குதிரைச் சவார்க்கு ஏற்றதுதான். இவ்வாண்டில் குதிரைப்பந்தயத்தில் பற்பல பெண்கள் ஆண்களையும் தோற்கடித்து விடுவார்கள் போலும்!
மரியா புர்தோவா என்ற பெண், குதிரைப்பந்தயத்தில் சோவியத் யூனியனில் புகழ் பெற்றார். அவர் சர்வதேச குதிரைப் பந்தயத்திலும் பற்பல வெற்றிகளைப் பெற்றார்.

பொடுகுத் தலைக்கு!

சாரணத்தி இலையைவிட்டு -- அதன் முழுவேரை எடுத்துவந்து கழுவி வெட்டி நன்றாக எலுமிச்சஞ் சாற்றைச் சேர்த்து நசுக்கியதைச் சாந்தாக அரைத்துப்போட்டு ஒன்றிரண்டு மணிநேரம் ஊறவைத்து ஒழுங்காகத் தேய்த்து நன்கு குளிக்கவேண்டும். பன்னிரு நாள் இவ்வாறு செய்யத் தீரும் பசுவனின் வெயில் தாக்கும் பாதிக்காதே!
— பசும்பொற்கிழார்
[சாரணத்தியென்பது சாரணையெனவும் வழங்கப்படும்]

ஓழுக்க சீல்கவிடமே . .

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
 னவே. அதை ஆட்டவாரியம் என்று கூறுவர். இந்தக்குழுக்களுக்கு நியமிக்கப்படுவோர் குடவோலை வாங்கியே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். தகுதிபெற்றவர் அனைவர் பெயரையும் எழுதி, திருவுளச் சீட்டுப் போட்டு நியமனம் செய்யும் முறையே அந்நாளில் வழக்கில் இருந்து வந்தது. அவ்விதம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதை வணனம் இடுதல் என்ற பெயரில் வழங்கி வந்தனர். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் முதியவரையே லம்ஸத்ரை வாரியத்துக்கு நியமிப்பார்கள்.

குடவோலை பறித்தல்

குடவோலை பறிக்கும் முறை பின்வருமாறு- ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் தகுதி வாய்ந்தவர்களில் விலக்கப்படவேண்டியவர்களை நீக்கி எஞ்சியுள்ளவர்களை பெயரை நறுக்குக்கு ஒரு பெயராக எழுதி அந்த நறுக்குகளைத் திரட்டி, கட்டி அதனுள் வேறு நறுக்குகளை நுழைக்கமுடியாதவாறு அதற்கு வாயோலை பூட்டி வைக்கவேண்டும். அவ்விதம் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் தனித்தனியே கட்டுகள் தயாரித்து அவற்றை ஒரு குடத்திலிட்டு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மஹாசபைகூட்டியே குடவோலை பறிக்க வேண்டும். ஊரார் அனைவரும் கூடியதும் முதியவாரியர் ஒருவர் எழுந்து எல்லோரும் காணும்படி குடத்தின்வாய் மேல் நோக்கியிருக்க அதைத் தூக்கிக்கொண்டு நிற்சுவேண்டும். பின்னர் விவரம் அறியாத சிறுவன் ஒருவனை அழைத்து குடத்திலிருந்து ஒருகட்டை எடுக்கச் செய்து மற்றொரு குடத்திலே குலைக்கச் செய்யவேண்டும். அந்தஓலை நறுக்குகளிலிருந்து ஒன்றை அந்தச் சிறுவனை எடுத்து மத்யஸ்தனிடம் கொடுக்க வேண்டும். மத்யஸ்தன் அதைப் பெறும்போது ஐந்து விரல்களையும் அகலவிரித்து உள்ளங்கையில் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இரகசியமாக வேறு ஓலையைப் புகுத்தாமல் இருக்கவே இந்த ஏற்பாடு. ஓலையில் எழுதப்பட்ட பெயரை மத்யஸ்தன் அனைவரும் அறிய உரக்கப் படிப்ப

பான் பின்னர் அங்கே வந்திருக்கும் வாரியர் அனைவரும் ஒவ்வொருவராக அந்த ஓலையை வாங்கிப் பெயரைப் படிப்பர். வேறு பெயரை வாசிக்காமல் ஓலையில் கண்ட பெயரையே அனைவரும் வாசித்தது இதனால் உறுதிப்படும். இவ்விதம் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் வாரியரைத் தெரிந்தெடுப்பர். சபைகளுக்கு ஆண்மக்களே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தனர். எனினும் ஒருசமயம் பெண்டிரும் நியமிக்கப்பட்டு வந்தனர். என்ற விபரம் தெரிகிறது.

சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் பதவிக் காலம் ஓர் ஆண்டுதான் அதன் முடிவில் அவர் தம்முடைய கணக்குகளை ஒப்புவித்துப் பொறுப்பிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும். அவர் திரும்பவும் சிறிது காலத்திற்கு அங்கத்தினராகப் பதவிவகிக்கமுடியாது. இவ்விதம் பதவிக்காலத்தை கட்டுப்படுத்துவதன்மூலம், ஊரில் உள்ள தகுதி பெற்றவர்களையெல்லாம் ஒருமுறையாவது பதவி வகிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. அன்றி, ஒருசிலரே அந்தப் பதவிகளில் நிலைத்து அதனால் செல்வாக்கும் பெருகி எதேச்சாதிகாரம் ஏற்படுவதையும் தடுக்கமுடிகிறது.

சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சபையார் செய்த முடிவுகள் சரிவர நிறைவேற்றப்படுவதையும் கண்காணிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு உதவியாகச்சில அதிகாரிகளும் ஊழியர்களும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். மத்தியஸ்தர், கணக்கர், கரணத்தாரர் என்று வழங்கப்பட்ட அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். மத்யஸ்தர் என்பவர் சபையின் பிரதான நிர்வாக அதிகாரியாவார்.

உழவுத்தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட நம் கிராமவாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான ஆறு, வாய்க்கால், குளம், ஏரி ஆகியவற்றைச் சபையாரே நல்ல நிலைமையில் பரிபாலித்து வர வேண்டும். வரிவசூலையும் சபையாரே நடத்தி வந்தார்கள். முன்னாளிலே வரிகள் மூன்று வகையாக இருந்தன. அரசனுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரி இறை, புரவு என்று குறிக்கப்பட்டு வந்தது. சமுதாய வாழ்க்கையின் நலத்துக்காக அளிக்கப்

பெற்றவை, அந்தராடம் குடிமை, சில்லறை என்ற பெயரில் வழங்கின. மூன்றாவதாக விநியோகம் என்ற பெயரில் சபைகளின் நிர்வாகச் செலவுக்கும் வேறு சில காரியங்களுக்கும் வரிவிதிக்கப்பட்டுவந்தது.

வரியை வசூலிக்கும்போது முறையாகச் சேரவேண்டியது மட்டுமே வசூலிக்க வேண்டும். அதிகம் வசூலிக்கக்கூடாது. வரிகளைக்கிரமமாகச் செலுத்தாமல் பாக்கிவைத்திருப்போரிடமிருந்து இரட்டிப்புத் தொகையைத் தண்டமாக வசூலித்தனர்.

கிராமத்தின் பொதுநிலம் அனைத்தும் சபையாருக்கே சொந்தம். தேவை ஏற்படும் போது அவர்கள் அவற்றை விற்றுப் பணம் திரட்டியிருக்கிறார்கள். இயற்கை மாறுபட்டு ஊரிலே விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டாலும் வேறு உபாதைகள் விளைந்தாலும் வரிபஜா செய்வதையும் சபையாரே கண்காணித்து வந்தனர்.

மேலும் ஊரிலே வழங்குவரும் அளவுகோல், ஆழுக்கு ஆகியவற்றின் சரியான அளவைகளுக்கும் அவர்கள் பராமரித்துவந்தனர்.

மக்களுக்கிடையே ஏற்படும் வழக்குகளைச் சபையாரே விசாரித்து, நீதி வழங்கி வந்துள்ளார்கள். சமூகவாழ்க்கை பற்றிய குற்றங்களைப் பெரிதாக மதித்து அவற்றைச் செய்தவர் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்தும் அவர்களை பிரஷ்டம் செய்தும்வந்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வளவும் தவிர சில சமயங்களில் சபையாரே கோயில் நிர்வாகத்தையும் வேறுபல வேலைகளையும் கவனித்து வந்திருக்கின்றனர். ஊரார் அனைவருக்கும் பொதுவான கோயிலிலே தெய்வ வழிபாட்டுக்கும் அங்கே நடக்க வேண்டிய உற்சவங்களுக்கும் பொன்கையும் பொருளாகவும் பூமியாகவும் பலர் அளித்திருக்கிறார்கள். அவற்றுள் பலவற்றைச் சபையாரே ஏற்று நிர்வகித்துவந்துள்ளனர். கோயில் நிர்வாகம் பற்றியது 'ஸ்ரீ கோவில் வாரியம்' என்ற பெயரில் வழங்கியது. ஆதலர்சாலை (மருத்துவ நிலையம்), யும், கல்விச்சாலைகளும் சபையாரால் நிர்வகிக்கப்பட்டுவந்ததுபற்றிய குறிப்புகள் கல்வெட்டுகளில் காணக்கிடக்கின்றன. இவைதவிர அரசராலும் உயர்தர அதி

கோணைஸ்வராலயம் பற்றி . .

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
 வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்களுக்கும் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. தம்பலகாமம் கந்தளாய் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள பெரிய நெல்வயல்கள் இக்கோவிலுக்கு வழங்கப்பட்டன. கஜபாகு, ஜயவீரசிங்கை ஆரியன், 5-வது பரராஜசேகரன் முதலிய இளவரசர்கள் இவ்வாலயத்திற்கு நிலங்களை வழங்கியுள்ளார்கள் என்பதை இவ்வாலயத்தின் பழைய வரலாறு வாயிலாக அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இவ்வாறு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டமையை 1786-ல் ஒல்லாந்த தேசாதிபதியான வான் சன்டன் என்பவரால் கண்டெடுக்கப்பட்ட கங்கு வேலி சாசனம் மேலும் வலியுறுத்துகிறது. அந்த தமிழ் சாசனத்திலுள்ளதை அவர் தனது தினக்குறிப்புப்புத்தகத்தில் 20-5-1786-ம் தேதி குறித்து வைத்தார். அந்த தமிழ் சாசனத்தில் உள்ள தாவது:

“திருக்கோணமலை வன்னியர்களும், கங்குவேலி கிராமத்தின் ஏழு அதிகாரிகளும் இந்த நிலத்தையும் மற்றும் இக்கிராமத்தால் பெறப்படுவனவற்றையும் தங்கள் தெய்வமாகிய கோணநாதருக்கு உரிமையாக வழங்கியுள்ளார்கள். எவராவது இந்தக் கொடையைத்தாம் அனுபவிக்க முற்பட்டால் அவர் கொடியபாவத்தை யடைவார். ஏனம், வரளபட்டம் ஆகிய இரு பூசகர்கள் முன்னிலையிலேயே இந்த நன்கொடை வழங்கப்பட்டது.”

காரிகளாலும் அவ்வப்போது ஒப்புவிக்கப்பெற்ற காரியங்களையும் சபையார் நிறைவேற்றித் தந்துள்ளனர்.

நாடு என்ற பகுதிக்கு உண்டான பேரவையான நாடு என்பதன் உறுப்பினர்கள் நாட்டார் என்றும் நாட்டவர் என்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். அந்தப் பிரதேசத்தில் அடங்கிய ஒவ்வொரு கிராமத்திலிருந்தும் அதன் பரிமாணத்திற்கேற்ற எண்ணில் பிரதிநிதிகளை அது கொண்டிருந்தது. தேவதானம், பள்ளிச்சந்தம் போன்ற கிராமங்களை இறையிலியாக அரசன் அளித்த உத்தரவுகளை நாட்டாரே முன்னின்று நிறைவேற்றிவைத்தனர். அந்தப் பிரதேசத்து நிலங்களின் வரித்தொகையின் பொறுப்பு அவர்களுடையது. அதேபோல நீதிவழங்குவதில் சில துறைகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டு வந்தனர். முக்கியமாக, கிராமச் சபையின் நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிட்டு அரசாங்கத்துக்கும் கிராமச்சபைக்கும் இடையே இணைப்பு ஸ்தாபனமாக விளங்கிற்று அது.

இந்த ஆட்சிமுறை விஜய நகர மன்னர் காலத்திலும் வழக்கில் இருந்தது. அவர்களுடைய ஆட்சியின் பிற்பகுதியில் மத்திய அரசுவலி குன்றிவிட்டே, நாட்டில் அமைதி குலைந்தது. அதன் பயனாகப் பலரும் தங்கள் செல்வாக்கைப் பெருக்கி ஊன்றிக்கொள்ள முயன்றபோது கிராமச்சபைகள் கலகலக்க ஆரம்பித்தன. அவர்களுக்குப் பின்வந்த முஸ்லிம் ஆட்சியிலும் நிலைமை சீரடையவில்லை. எனினும் கிராமமக்கள் முற்றிலும் நம்பிக்கையை இழந்து விடாமல் அங்கங்கே சபைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய கிராமசபைகளைக் கண்ட ஆங்கிலேயர் வியந்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகவே இன்றைக்கு நம் நாட்டில் பஞ்சாயத்து ஆட்சிமுறை நன்குவேறன்றி நிலைத்துள்ளது.

இதை 'தப்ரோமேனியன்' என்ற தனது சஞ்சிகையில் கியூநெவில் பிரசுரித்துள்ளார். திருப்புக்குழ்ப்புகழ் பெற்ற அருணகிரிசுவாமிகள் 15-ம் நூற்றாண்டில் இக்கோணைச் சுவலயத்தைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

“நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசுரர் திருக்கோணமலை தலத்தாறு கோபுரம்...”

17-ம் நூற்றாண்டின் புகழ்வாய்ந்த நூலான சுதிரமலைப் பள்ளு இப்புனிதமான கோணமாமலையைப் புகழ்ந்துள்ளது:

“காசில் பொற்சிலம் பின்சிகரத்தைக் கால் பறித்தே, யெறிந்திட வந்த மாசில் தென் கோணமாமலையைச் சூழும் மாவலிகங்கை நாடெங்கள் நாடே.”

17-ம் நூற்றாண்டின் பிரசித்திபெற்ற வரலாற்று வல்லுனரான டி. கு. இ. ரூஸ் இக்கோவில் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “இந்த ஆலயம் கிழைத்தேசத்தின் உரோமாபுரியாகும். இராமேஸ்வரம் அல்லது ஓரிசாவிலுள்ள ஜெசுநாத ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்லும் யாத்திரிகர்களிலும் பார்க்க இக்கோவிலுக்கு அதிகமான யாத்திரிகர்கள் யாத்திரை செய்கிறார்கள் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (De Queyros Bk II- P. 236)

இதே நூலில் இப்புக்ழ் பெற்ற ஸ்தலம் பற்றி மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதாவது: “திருக்கோணமலைத்துறை முகத்துக்கு மேலாக நிலத்திலிருந்து கடலை நோக்கி ஒரு பாறை வெளிக்கிடையாக விடுக்கிறது. இலங்கை மன்னர்கள் இப்பாறை மேல் மூன்று கோபுரங்களைக் கட்டியெழுப்பியுள்ளார்கள். இவற்றில் மிகப்பெரியதான நடுவில் உள்ள கோபுரமே பிரதானமானதும் இந்தியா எங்கும் புகழ்பெற்றதும் போற்றப்படுவதுமாகும்.” (De Queyros Bk I - P. 66)

இந்தப் பெரிய ஆலயம் பின்னர் அழிக்கப்பட்ட போதும் இத்தெய்வாம்சம் பொருந்திய மலை 18-ம் நூற்றாண்டின் புகழ்வாய்ந்த இலக்கியமான சின்னத்தம் பிப்புலவரின் பரூளை விநாய (13-ம் பக்கம் பார்க்க)

தூதன்

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
 மூடையை இழுத்து உள்ளே கொட்டி அளந்து விட்டுவந்து, “பதினெட்டரைக் கொடுத்து இருக்கு, பெரியவர்... அரையை விடுங்கோ.....பதினெட்டு ரூபாய்...”

“தம்பி சாப்பாட்டுக் கணக்கை எடுத்துக்கொண்டாரும்...”

“கணக்கு எழுபத்தைந்து சதம்...சரி இந்தாருங்கோ மீதி.”

0 0 0
 அரைநாள் உழைப்பு! உடல் களைக்க வீடுவீடாய் நடந்த களைப்பு. காலையிலிருந்து பகல் உச்சிப்பொழுது வரை ஏழெட்டு மைல் நடந்தகால்சோர்வு-இத்தனையும் சிவசக்திக்கே அர்ப்பணமான அந்த ஒரே நினைவு மனத்தில் புத்துணர்ச்சி ஊட்ட நூறு வீடுகளில் வெள்ளிக்கிழமையை நினைவுபடுத்தி பெண்கள் குழந்தைகள் மனங்குளிர, கண்குளிர சிவவேட தரிசனம் அளித்த மனநிறைவுடனே அவன் அடுத்த ஊரை நோக்கி நடந்தான். அவன் நடையிலே தேவதூதனுக்குள்ள மிடுக்கு கையிலே மணி, வாயிலே சிவநாமம். (யாவும் கற்பனை)

“சிறுதுளி பெருவெள்ளம்” “நூற்றுக்கு மேல் ஊற்று”

தம்பி அன் கோ.,

நவீன சேமிப்பில் ரூபா நூறு நூறாகச் சேர்த்து ரூபா ஆயிரம் ஆயிரமாக எடுக்கலாம். மாதம் ரூபா 100 வீதம்

12 மாதம்	ரூபா 1200/-	கட்டினால் ரூ. 1280/-	வாங்கலாம்
24 ,,	ரூபா 2400/-	,, ரூ. 2670/-	,,
36 ,,	ரூபா 3600/-	,, ரூ. 4200/-	,,
48 ,,	ரூபா 4800/-	,, ரூ. 5950/-	,,
60 ,,	ரூபா 6000/-	,, ரூ. 7600/-	,,
72 ,,	ரூபா 7200/-	,, ரூ. 9500/-	,,
75 ,,	ரூபா 7500/-	,, ரூ. 10000/-	,,

முக்கியகுறிப்பு: இச்சேமிப்பில் எப்பொழுதும் சேரலாம் எப்பொழுதும் லாபத்துடன் எடுக்கலாம்

மறுவிபரங்கட்கு:

தம்பி அன் கோ.,

வண்ணார்பண்ணை,

ஆம்ஸ்ரோங்குடன் அரை மணி நேரம்

— ஒரு கற்பனைப் பேட்டி —

பணக்கார நண்பன் ஒருவன் சந்திரனில் முதன்முதலில் காலடிவைத்த ஆம்ஸ்ரோங்கைப் பேட்டிக்கொண்டுவரும்படி என்னைப் பணித்தான். நான் அமெரிக்காவுக்குப் போய்வருவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் அவனே செய்துதந்தான்.

அடுத்த சிலமணி நேரங்களில் நான் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று ஆம்ஸ்ரோங்கின் இல்லத்தை அடைந்தேன். அப்பொழுதுதான் ஆம்ஸ்ரோங்கும் தனது நண்பர்களான ஆல்ட்ரின், மைக்கேல்கொலின்ஸ் ஆகிய விண்வெளி வீரர்களுடனான மூன்றுவாரகால தடுப்பு முகாம் சோதனைகளை முடித்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். நான் சுழத்திவிருந்து வந்திருப்பதை அறிந்ததும் அவர் தனது எதிர்பார்ப்பைக் கடைக்கொண்டு மத்தியில் மகிழ்ச்சியுடன் எனக்காக நேரம் ஒதுக்கி தனது வழக்கமான புன்னகையை யுடன் "உம்... பேட்டியை ஆரம்பியுங்களேன்!" என்றார்.

பேட்டிக்கு முன்னர் அம்புவித்தரையில் முதன்முதலில் காலடி வைத்து மாபெரும் உலக சாதனையை நிலைநாட்டிய ஆம்ஸ்ரோங்கை இலங்கை மக்கள் சார்பிலும் எனது சார்பிலும் நான் வாயார வாழ்த்திக்கொண்டு இருந்தபோது — "கொஞ்சம் நில்லுங்கள்... .." என்றார் நீல ஆம்ஸ்ரோங். பின்னர் ஒருசிறு விரிவுரையே ஆற்றத் தொடங்கிவிட்டார். "சந்திரனில் முதன்முதலில் இறங்கியதை வைத்து, அதற்காக என்னைமட்டுமே தனியே புகழுவதும் வாழ்த்துவதும் சிறிதும் சரியாகத் தோன்றவில்லை. சொல்லப்போனால் சந்திரனில் முதலில் இறங்குவதற்கான துணியும் ஆற்றலும் என்னைப்போலவே எனது விண்வெளி நண்பர்களான ஆல்ட்ரினும், நாங்கள் சந்திரனில் இறங்கியபோது தாய்க்கப்பலைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்த மைக்கேல்கொலின்ஸ் சக்திக்குடனிருந்திருக்கிறது. ஆனால் யார் யார் எந்த எந்தப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பது ஏற்கனவே பூமியிலேயே விண்வெளி ஆராய்ச்சிப் பகுதியினரால் விதிக்கப்பட்ட கட்டளைகளாகும். அந்தக் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பாட்டோடும் மூலமும் கடைசிலரை செயலாற்றிவந்தோம். அப்படி இருக்கும்போது அம்புலியை வெற்றிகொண்ட சந்திரனில் இருந்து நன்மையே கிடைப்பது என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? நாம் சந்திரனின் தரையிலிருந்து கொண்டுவந்த கல் மண் இவைகளையெல்லாம் நமது விஞ்ஞானிகள் மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்துவருகிறார்கள். அந்த ஆராய்ச்சியின்பயன், நாம் சந்திரயாத்திரைக்குச் செலவிட்ட டாலர்களைவிட பல மடங்குமதிப்புள்ள நன்மைகளை

செல்லக்கூடா தென்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதாம். "அந்த ஒப்பந்த உடன்படிக்கைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீங்கள் மகிழ்ப்புக் கொடுப்பீர்கள் — தலைவணங்குவீர்கள் என்பதற்கெல்லாம் என்ன உத்தரவாதம்?" என்றான்.

"மக்கள் நலனுக்காகவும் உலக முன்னேற்றத்திற்காகவும் இத்தனை ஆராய்ச்சிகளையும் சாதனைகளையும் செய்துவரும் நாம் மக்களையும் உலகத்தையும் அழிக்கத்துணிவோமா?" என்ற ஆம்ஸ்ரோங் எனது முத்திலகட்டியபடி "ஒருபோதும் அப்படி நடக்காது. நீங்கள் அப்படி எல்லாம் நினைத்து அஞ்சவும் தேவையில்லை" என்றும் சொன்னார். இதுபோன்ற ஓர் உறுதிமொழியை ரஷ்யா விடமிருந்தும் பெற்றுவிட்டால் மனிதன் எவ்வளவு நிம்மதியாக வாழலாம் என எண்ணியவாரே நான் அடுத்த கேள்விக்கு வந்தேன்.

— பொ. சண்முகநாதன் —

சுட்டியும் சைக்கிளும்

எமது விடகவிதைப் போட்டிக்கு வந்த கவிதைகளில் பாராட்டுக்குரிய சில கீழே தரப்படுகின்றன.
கிட்டும் அளவில் காலறியார் — அவர் எட்டிப் "பெடலைத்" தட்டிடுவார் முட்டும் வகையில் முன்வருவார் — பின் தட்டித் தட்டி வெட்டிடுவார். வெற்றிப் புரவி வேகமுடன் — அவர் சுற்றும் சில்லின் சுழலைப்பார்! இட்டப் படியும் பாடிடுவார் — அவர் தட்டுப் பட்டால் "ததிங்கிணதொம்"!!!

26. வைமன்றேட்ட, யாழ்ப்பாணம்.
எட்டாச் சயிக்கிள்தனில் எட்டியெட்டியே உதைத்து கிட்டாய் வளைந்தோடும் சின்னவனே முட்டாளே சின்னஞ்சிறுவால் சினிமாப்பாட்டா உனக்கு? என்ன நினைத்தாயடா நீ.

23. ஐயனார்கோவிலடி, வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்
எட்டாத போதிலும் கால் எட்டி உதைகிரார் — தம்பி எத்தனையோ வித்தைகளைக் காட்டி விரைகின்றார்! கிட்டப்போல பறந்துசென்று சீழ்க்கையடிக்கிரார் — சினிமாப் பாட்டுக்களைப் பாடித்தலையை ஆட்டி நடக்கிரார்! வெட்டி வெட்டிக் கைகளை விட்டு ஓடுகிரார் தம்பி வேலிமீது மோதிநொந்து விதியைச் சாடுறார்!

24. த. சுந்தரலிங்கம்
தென் அல்லை, அல்லை.
சீ ரி. பி. பஸ்மோதி சிறுவன் மரணம் என்று தினசரிப் பத்திரிகையில் தினமும் வருவதற்கு ஈரைந்து வயதிலே இருகாலும் எட்டாமல் ஒருகாலால் உதை உதைத்து இருகையை உதறிவிட்டு தெரு வீதியிலே சினிமாப் பாட்டுடனே வருகின்றார் மைனர்ஐயா!

25. மு. சந்திரகுமார்
லேக்லேன், சங்காளை
வத்தலுடம்போடு வளைந்து கைக்களோட்டுகையி லெத்தனையோ கற்பனைகளெழுந்து வருமவன்மனதில் முத்திப்போன புடையன்பாம்பு தத்தித்தத்திச் செல்வது போல் கத்திக்கத்திக் காதற்பாட்டைக் கழுதைகத்தும் ராகமதில் எத்தனையோ பாடிக்கொண்டே யிவன்சைக்கிளோட்டு கின்றான் இத்தனையும் போதாதென்றே யிருகையும் தொங்கவிட்டு முத்திப்போன முருங்கைக்காய்போல் முகப்பிலா மணவறைபோல் பத்துவயதுடையான் பாங்காய்ச் செல்லுகின்றான்.

26. க. தர்மபதி (திக்கம்)
அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்
அரிதாகப் பசிக்கிள் பார்தனிலே ஏறி ஆசையுடன் ஆட்டபாட்டங்கள் போட்டு இருகையும் விட்டுக் கால்எட்டி மிதித்து ஈருருளி விட்டிடும் ஈரைந்து வயதோர் உலகினர் பேசிடும் உண்மைநெறி கேளா(து) ஊரிலே கேடரா யுள்ளது மன்றி எத்தகையோரிடமும் மெத்தவே பேசி ஏதமிக்கலும் எல்லோரும் ஒதுக்கிட ஐயகோ! விதிஎன அரிதாக கம்பிஎண்ணுவரே!

27. கே. தியாகமணி
167, ஸ்ரீகதி தேசன் கோவில், மாவனெல்லை
பெருமையும் புகழும் எப்படி எனக்குமட்டும் உரியதாகும்? அது எம்முவுருக்குமே உரியதல்லவா? நண்பர்கள் ஆல்ட்ரினின் மைக்கேல்கொலின்ஸ் இவர்களது உதவியும் ஒத்துழைப்பும் இன்றி நான் தனித்து இந்த உலக சாதனையை நிலைநாட்டியிருக்கவே முடியாது".

ஆம்ஸ்ரோங்கின் இந்த உரை, அவரை வெறுமனே ஒரு விண்வெளி வீரரென நினைத்துக்கொண்டிருந்த எனக்கு அவரது பரந்த உள்ளத்தையும் புரிந்துகொள்ள வைத்தது. தொடர்ந்து நான் வந்த வேலையைக் கவனிச்சலானேன். "சந்திரனில்தான் நீரும் கிடையாது காற்றும் கிடையாது மனிதன் அங்கு உயிர் வாழவும் முடியாது என்பது முன்னமே தெரிந்து விட்டதே! அப்படியிருக்கும் போது எதற்காக பலகோடி டாலர்களைச் செலவிட்டு அங்கே போகிறீர்கள்" என்றேன்.

"இது எமது விண்வெளி ஆராய்ச்சி விஞ்ஞானிகளைக் கேட்கவேண்டிய கேள்வி மனிதன் அங்கு உயிர்வாழ முடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மனித குலத்திற்குச் செலவிட்டிருக்கும் காணலாம். "பொருவில் கோணச் சிகரத் தடுகிற பொழிந்து வெள்ளம் வழிந்து போய்ப் பூந்தண் குறிஞ்சி வளைந்து வேடிச்சி காந்தன் சேவடி வணங்கியே"

18-ம் நூற்றாண்டின் மற்றொரு புகழ் பெற்ற நூலான மச்சபுராணமும் கோணேஸ்வர ஆலய இறைவனைப் போற்றிக் கூறியுள்ளது. தென்இந்தியரான வேதமலை அப்பாபிள்ளை என்பவர் இந்நூலைச் சேர்த்து உருவாக்கியவராவார். கிழக்கிலங்கையில் உருவாகிய சிறந்த இலக்கியப் படைப்பான திருக்கோணசல அந்தாதி 19-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி நூலாகும். இதுதிருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணியம் ஆறுமுகம் என்பவரால் எழுதப்பட்டதாகும். இவ்வந்தாதியின் கடைசிச் செய்யுள் இங்கு தரப்படுகிறது.

"உன்னுதினைவு முலையா விளைவுமுயர்மதியும் பன்மொனுவும்பதற மனமும் பகை சினம் பொய் மன்னாவிவும் மருவா வினையும் வராபிறப்புஞ் சொன்னா வருமின்ப முந்தா கயிலைம்துறையன்பனே."

யும் பயன்களையும் மனித குலத்திற்கு அளிக்கக்கூடும் அல்லவா?" என்றார் ஆம்ஸ்ரோங். "மனிதகுல நன்மை இருக்கும், உங்களது மகத்தான இறக்கச் சாதனைக்குப் பின் மனிதகுலமே நிலாவைப் பார்த்து அஞ்சிநடுங்கும் காலம் ஒன்று வரப்போகிறது என்கிறார்களே! சந்திரனிலிருந்து உங்கள் அணுக்குண்டுகள் எதிரிநாடுகளைத் தாக்க எதிரிநாடுகள் சந்திரனை நோக்கி குண்டுகளை வீச... .. உலக அழிவே அண்மியிருக்கிறது என்கிறார்களே!"

அப்படியெல்லாம் எவரும் அஞ்சவேண்டியதில்லை" என்ற ஆம்ஸ்ரோங், "மனிதன் சந்திர மண்டலத்தில் கால்வைத்தபின்னர் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது குறித்து 1967-ல் ஐக்கியநாடுகள் சபையில் ஓர் உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது" என்றும், "அதில் சீனாவைத் தவிர ஏனைய பல நாடுகளும் கையெழுத்து இட்டுள்ளன என்றும் சொன்னார். அந்த ஒப்பந்தத்தில் சர்வதேசநலனுக்கு ஏற்ற வகையில் தான் சந்திர மண்டலத்தில் எதுவும் செய்யப்படவேண்டும் என்றும் எக்காரணங்களைக் கொண்டும் சந்திரனுக்கு இராணுவங்களைக் கொண்டு

நடிப்பிலும்... (7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) கள். இவர்களின் மரணம், சூட்சி செய்க சுந்தரத்தை யும், அவன் ஏவலுக்கு இணங்கிய வேலைக்காரனையும், தத்தம் குற்றங்களை உணர்ந்து உயர்ந்த உள்ளம் உள்ளவர்களாக மாறச் செய்கிறது. நீதிபதியிடப் தாமாகவே வந்து உண்மையை வெளியிட்டு தண்டனை பெறுகிறார்கள். இத தான் கதை. கதையில் புதுமை இல்லை என்றாலும், காட்சி அமைப்பில், வசனத்தில் புதுமை நிறைந்திருக்கிறது. நாடகக் கலையின் மூலம் நாம் நாடாடற்குநல்ல கருத்துக்களைப் பரப்பவேண்டும் என்ற இலட்சியத்துடன் இந்த நாடக ஆசிரியரும் வசன கர்த்தாவுமான திரு. ஏ.டி. பொஸ்கோ, நுணுக்கமான சொற்களைக் கையாண்டிருப்பதும், அவரின் பாத்திரப் படைப்புகளை உணர்ந்து, அப்பாத்திரங்களின் தன்மையை அப்படியே பிரதிபலிக்கச் செய்த நடிகர்களும் பாராட்டிற்குரியவர்கள்.

ஏனைய நாடகங்களுடன் ஒப்பிடும்போது சில்லாலைகத்தோலிக்கவாலிபர் சங்கத்தினரையும், கதைவசன கர்த்தாவான திரு. ஏ.டி. பொஸ்கோவையும் பாராட்டவேண்டியது அவசியம்!

அழகிய பெண்களின் முகங்களை சந்திரனுக்கு ஒப்பிட்டு 'சந்திரவதனம்' என்றும் 'மதிமுகம்' என்றும் கவிஞர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள் அல்லவா? ஆனால் சந்திரனே உண்மையில் குண்டு குழியுமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் ஐயத்துக்கிடமின்றிக் கண்டு வந்து கவிஞர்களது உவமைகளைப் பொய்யாக்கி விட்டீர்களே?" "சந்திரன் உண்மையில் குண்டு குழியுமாக இருந்தாலும் எட்ட இருந்து பார்க்கும் எமக்கெல்லாம் அது எழிலாகத்தானே தோன்றுகிறது? அது பொழியும் நிலவின் அழகுக்குத்தான் நிகரேது? மங்கை முகத்துக்கு எட்ட இருந்து பார்க்க்தால் மட்டுமே அழகாகத்தோன்றும் சந்திரனை கவிஞர்கள் உவமையாக்க எடுத்துக் கொண்டதில் அப்படி என்ன தவறிருக்கிறதோ தெரிய (14-ம் பக்கம் பார்க்க)

உழைப்பால்...

(7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) வில் மந்தமாக இருக்கமுடியாது. ஸ்ரூடியோ உணவு காலையிலே ஆயிரக்கணக்கானவர் களுக்குத் தயாராகும். சொழிலாளர்களைக் கான அதே உணவுதான் தமகதம் பரிமாறப்பட வேண்டுமென்பார்.

ஜூன் 14ந்தேதி, ஸ்ரூடியோவில் ஐந்தாவது உலக திற்கு கிரகப்பிரவேசம் அதேநாள், டின்ஷா ஆரம்பிக்கும் புதிய வர்ணப்படத்தின் ஆரம்ப பூஜை. எம். ஜி. ஆர். வந்திருந்தார். அன்று ஸ்ரூடியோவிற்கு வந்திருந்தார் வாசன். அது தான் அவர் கடைசியாக ஜெமினியைப் பார்த்தது. கடந்த ஆண்டில் வயிற்றில் வலி என்று ஓர் அறுவை சிகிச்சை நடந்தது. அதற்குப்பிறகு குணமடைந்தது போலிருந்தது. ஆனால் உள்ளங்களளையே வேதனைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

தம் சலியாத உழைப்பினால் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்து, பத்திரிகை உலகிலும், பட உலகிலும் உப்படி இரு உலகங்களிலும் சேர்ந்தாற்போல் புசுழ்பெற்றவர் ருமில்லை என்ற பெயரைப்பெற்று, ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு மேல் வாழ்வு அளித்து தமிழ் வாசகர்களின் எண்ணிக்கையைப் பன்மடங்கு பெருக்கி எண்ணற்ற இளம் எழுத்தாளர்களைத் தோற்றுவித்து பல கலைஞர்களை உருவாக்கி, சென்னை நகரின் சரித்திரத்திலே தனி இடம்பெற்று அமரராகி விட்டவர் திரு. எஸ். எஸ். வாசன்.

— நாரதர்

கள்ளம் கருப்பநீரும்

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஒரே பணையில் கள்ளம், கருப்பநீரும். கணபதிப்பிள்ளையரிட நெஞ்சின் எண்ணங்கள் போத்தல் கள்ளாக நுரை தள்ளுகின்றன. ஒரே குடலுக்குள்ளால் வந்த பரமுவுக்கும், சண்முகத்திற்கும் கள்ளம், கருப்பநீரும் போலத்தான் எவ்வளவு வேறுபாடுகள்?

சேர்கையில் தான் எத்தனை பேதங்கள். பனை குற்றவாளியா? முருகன் குற்றவாளியா? விடை சுலபம், கணபதிப்பிள்ளையர் தனது குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் தோரணையில் தனக்குள்ளாகவே முனைக்கொள்கிறார்.

'பாவம்! பாறுபதிப்பிள்ளை, அவளை நோவதற்கு என்ன இருக்கு? நான்தான் இளையவன் சண்முகத்தைப் பழகாக்கிப்போட்டேன். அப்பவே அவளின்ரை சொல்லையும். மூத்தது பரமுவின்றை சொல்லையும். கேட்டு நடந்திருந்தால் இவ்வளவு சீத்துவக்கேடும் வந்திருக்காது. ஒம்! அவளையும் சரிப்படுத்தி எடுத்திருக்கலாம். ஓரவாங்கியமாக ஒன்றை வஞ்சித்து மற்றதை மடியுக்குள் கட்டிச் செல்லமாக வளர்த்தேன், அதுக்குத்தான் கடவுள் என்னை நல்லாகத் தண்டிச்சுப்போட்டான். எதை நான் எடுத்தெறிஞ்சு வளர்த்தேனோ அதுதான் இன்டைக்கு எனக்கும் கஞ்சி ஊத்திது. கரடி வளர்த்தது காலால் உதைச்சுப்போட்டுப் போவிட்டுது. இந்தப் பிராம்பத்தையானைத் தலைகுனியச் செய்து போட்டுப் போவிட்டான் வருவா.'

கணபதிப்பிள்ளையர் ஆத்திரத்தின் உச்சக்கட்டத்திற்குப் போகும்போது எப்பொழுதுமே அவர் தனது குடுமியைத் தட்டி முடிவது வழக்கம். இப்போதும் அப்படிச் செய்ய நிமிர்ப் போனவரை நாரி 'நெறிப்பு' அவசரமாக பழைய இருக்கைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்டது.

கணபதிப்பிள்ளையரின் யோசனைகளும், திட்டங்களும், வீரமும் அவரது குடுமிக்குள்ளே அடக்கமென்று இன்றும் ஊருக்குள் செக்கொள்வார்கள். நன்மையோ, தீமையோ சரி, எதுவென்றாலும் இது செய்யத்தான் வேண்டுமென்று தீர்மானித்துவிட்டாரென்றால் 'இந்தப் பிராம்பத்தையானுக்கும் எதிராக ஒரே தன் சவுடால் விட இருக்கிறோடா?' என்று கூறி தனது பிறங்கையால் குடுமியைத் தட்டிவிட்டு முடிந்து கொள்வாராகவிருந்தால்..... நினைத்தது நடந்தேதீரும். அப்படியொரு முறை அவரிட சபதம் நிறைவேறவில்லை என்பதற்காக குடுமியை அறுத்து நிலத்தில் போட்டு விட்டாரே மனுஷன்! பின்பு சந்தர்ப்பத்தை எதிர் பார்த்திருந்து அந்தச் சபதத்தை நிறைவேற்றிய பிறகுதான் குடுமியே முடியத்துவங்கினவராம். என்றெல்லாம் அவரைப்பற்றிய கதைகள் உண்டு. ஆனால் இன்று.....

அப்படிப்பட்ட மனிதனை மகன் இளையவன் சண்முகம் தன்னை வித்துப்போட்டுப் போவிட்டானென்றும், சிலை குனியச் செய்துவிட்டானென்றும் கடந்த இரண்டு வருஷங்களாகக் கறுவிக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு காலத்தில் அவனை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவோ பெருமைப்பட்டப்போவதாக எண்ணிய எண்ணங்கள், கட்டிய கோட்டைகள் பாவும் பொரிமாத்தோண்டியின் கதையாக அமைந்துவிட்டதே!

மூத்தவன் பரமு தாயின் சாயலும் குணதீசயங்களும் கெண்டவன். சுறுசுறுப்பற்ற மந்தமான போக்குடையவன். அதனால் அவனை அவர் அவ்வளவாக 'நத்து' வதில்லை. இளையவன் சண்முகம் வெகு சுட்டி. சகல விஷயங்களிலும் அவன் கணபதிப்பிள்ளையரின் பிரதிபிம்பமேதான். படிப்பிலும் வலு கெட்டிக்காரன். இவைகளெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு தனது நெஞ்சால் செயலால் சண்முகத்தை ஒரு தனியான செல்லப்பிள்ளையாகவே வளர்த்துவிட்டார். கணபதிப்பிள்ளையர், தந்தையின் வேண்டாவெறுப்பிற்கு ஆளாகிவிட்ட பரமுவை தம்பிக்காரன்கூட மதிக்காமல் சோத்துமாடு' என்ற பட்டப்பெயரும் சூட்டி 'பகிடி' பண்ணி அழைத்து வரத் தொடங்கிவிட்டான்.

இளையவன் சண்முகம் தமயனைப் படிப்பிலும் முந்தி விட்டான். 'பத்தாங்கிளாஸ்' க்கு வந்துவிட்ட சண்முகம் வரும் வேலைகளுக்குக்கூட அப்பிளிக்கேஷன்களும் போடத் துவங்கிவிட்டான்.

பாவம்! பரமு வால் பல முறைகள் முயன்று பார்த்தும் ஒன்பதாங்கிளாசைக்கூட தாண்ட முடியாத துரதிருஷ்டசாலியாகி விட்டான். வயதும், வளர்த்தியும் நியாயமாக வஞ்சகமில்லாமல் அவனை அரவணைத்துக் கொண்டுவீட்டின. பள்ளிக்கூடச் சட்டம்பிமார் கூட அவனை 'அச்சுவேலி'த் தென்னம்பிள்ளைகளுக்கு ஒப்பிட்டு பகிடி பண்ணத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இவைகளெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தண்டச் சோறு திண்டு கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிப் பேசி வெறுக்கும் தகப்பனின் எதிரே போகவே அவன் அஞ்சி நடுங்கினான். அதனால் பரமு படிப்பை அத்தான் நிறுத்திவிட்டு கட்டுவேலைக்குப்போகத் துவங்கிவிட்டான்.

பத்தாங்கிளாஸ் பெரிய படிப்புத்தானே! அதற்குப் பரிசாக புத்தப்புதுச் சயிக்கிள் ஒன்று. கைக்கடிக்காரம். உயர்ந்த ரகத் துணிமணிகள் இத்தியாதிப்பொருட்களை யெல்லாம் சண்முகத்திற்கு வரங்கிக் கொடுத்திருந்தார் கணபதிப்பிள்ளையர். ட்ரூமா, சினிமா, திருவிழா ஆகிய வற்றுக்குக்கூட தாராளமாக அனுமதி கொடுத்துவிட்டார். 'அவனோட டைத் தரவளிப்பொடியன்' வந்திருந்து போவதற்கு கதிரை கட்டில்கூட வாங்கிப்போட்டார். பாவம் பரமு! அந்தக் கதிரை கட்டில்களில் தன்னை இடுக்கவே அனுமதிப்பார்களோ? என்ற அச்சத்தினால் அவன் அவைகளில் இருந்ததோ-இருக்க எண்ணியதோ கூடக்கிடையாது வேலையால் வீடு வருவதும் அப்பெடிக்குள் குமர்ப்பிள்ளைபோல் தாயோடு இருந்துகூட ஆட அவளுக்கு ஒத்தாசை செய்வதுடன் சரி (தொடரும்)

ஆம்ஸ்ரோங்..

(13-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)
வில்லை? சந்திரனுக்குப்போய் அதை அழகாக ஆராய்ந்து அறிந்துவிட்டுத்தான் அதைக் கவிஞர்கள் உவமைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏதாவது நியதியிருக்கிறதா என்ன?

நான் அடுத்த கேள்விக்கு வரமுன்னர் ஆம்ஸ்ரோங் இடைமறித்து "நானும் உங்களை ஒரு கேள்வி கேட்கலாமா?" என்றார். நான் "தாராளமாக" என்று அழுத்திக்கூறினேன்.

"நாம் சந்திரனுக்குப் போய் வந்தது குறித்து உங்கள் ஈழத்து மக்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?" என்று கேட்டார்.

"ஏதோ சிலரைத் தவிர அங்குள்ளவர்கள் எல்லாரும் உங்கள் சாதனையை வானளாவப் புகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அங்கு வருகைத்தந்தால் அப்பொழுது உங்களுக்கு மகத்தான வரவேற்புகளை எல்லாம் கொடுக்க அவர்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள்."

"ஏதோ சிலர் என்றீர்களே! அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?"

"சந்திரமண்' லத்துக்குப் போவது, சந்திரனில் கால் வைப்பது இதெல்லாம் ஆண்டலனுக்கு அடுக்காத செயல் என்கிறார்கள்."

"அதெப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஆண்டவன்மீது அளவற்ற நம்பிக்கை கொண்டு ஆண்டவனைப் பற்றி நிறையகவிதைகள் பாடிய உங்கள் மகாகவி பாரதியார் கூட 'சந்திரமண்டலத்தியல் கண்டு தெளிவோம்' எனப் பாடவில்லையா?"

நான் ஆச்சரியத்துடன் "பாரதியார் பாடியது பற்றி உங்களுக்கு எப்படித் தெரியவந்தது?" என்றேன்.

"ஓ... அதைக் கேட்கிறீர்களா? என்ற ஆம்ஸ்ரோங் "சந்திரமண்டலங்குறித்து இதுவரை யார் யார் எந்தெந்த மொழியில் என்னென்ன எழுதியிருந்தார்களோ அவ்வளவும் அநேகமாக எனது கவனத்துக்குக்கொண்டு வரப்பட்டன. அவற்றையெல்லாம் நானாகவோ அல்லது பிறர் உதவியுடனோ நான் படித்திருக்கிறேன்" என்றார்.

ஆம்ஸ்ரோங் தொடர்ந்தும் ஏதோ கேட்க வாயெடுத்தபோது அவரது தொலைபேசி அலறியது. நான் கண்களைக் கசக்கியவாறு இவ்வுலகத்துக்கு வந்தேன்.

76-வது தினம்
ராஜா
(யாழ்ப்பாணம்)
தினசரி 3 காட்சிகள்
சுந்தரராஜன், மனோகர், ராமதாஸ், தங்கவேலு, பத்மினி, பேபி ராணி
நடித்த
விஜயா-சுரேஷ் நயவாணா

குழந்தைக்காக
குழந்தைக்காக நங்கள் வாங்கும் அரை டிக்கட்டுகளை கவனமாக வைத்திருங்கள். பலபரிசுகள் காத்திருக்கின்றன உங்கள் குழந்தைக்காக!

யாழ் - வின்ஸ்
தினசரி - 4 காட்சிகள்
★ எம். ஜி. ஆர். - ★ ஜெயலலிதா
நம்பியார், நாகேஷ், ஷீலாதேவி, அசோகன்
நடிக்கும்
புதிய பூமி

ராணி
(யாழ்ப்பாணம்)
[தினசரி 8 காட்சிகள்]
சிவாஜி - ஜெயலலிதா
சௌகார் ஜானகி
நடித்த
எங்க ஊர் ராஜா

அப்பல்லோ-11
12-9-69 தொடக்கம் அப்பல்லோ-11
டெக்னிக்கலரில் 15 நிமிடங்கள் காண்பிக்கப்படும்.
விண்வெளி வீரர்கள் பூமியிலிருந்து புறப்படுவதிலிருந்து சந்திரனில் கொடி நாட்டியதுவரை விபரமாகக் காண்பிக்கப்படும்.
Also Showing
APOLLO 11 in color-for 15 minutes.

கிங்ஸ்லி (கொழும்பு)
பிளாஸா
வெலிங்டன் (யாழ்ப்பாணம்)
2-30 6-30-930
திரைகளில்

REGAL JAFFNA
Daily 4-45, 7-00 & 9-45 p.m.
Poya, Pre poya 4 Shows
Eric Morecambe,
Ernie Wise
in
SPYLARKS
(Color)

MANOHARA JAFFNA
Daily 4-45, 7, & 9-45 p.m.
Poyadays 10-00 A.M.
Elvis Presley
in
CLAMBAKE

வெல்லி சினிமா
மாணிப்பாய்
தினசரி 6-30, இரவு 10-00
பரிபாயா, போயா 2-30 மணி
ஜெமினி - சரோஜாதேவி
நடித்த
வாழவைத்த தெய்வம்

வல்லெட்டித்தறை
100 சூது தியேட்டர்
தினசரி 6-30, 9-30,
4 பரிபாயா, போயா காலை 10-30
என்.டி. ராமராவ்-தேவிகா
நடித்த

ரங்கராவ் ★ அஞ்சலி தேவி
பாலையா ★ பேபி ரோஜாரமணி
மற்றும் பலர் நடித்த
ஏ. வி. எம். அளிக்கும்

பக்த பிரகலாதா
[சுஸ்ட்மன் கலர்]

கெப்பிட்டல் (கொழும்பு) **மைலன்** (கொழும்பு) **ராஜ்** (நீர்கொழும்பு)
ஆகிய திரைகளில்
ரி. ஆர். ராமண்ணாவின் டைரக்ட்ஷனில் உருவாகி
ரவிச்சந்திரன் ★ ராஜ்மூர்
நாகேஷ் ★ அசோகன் ★ மூர் ரஞ்சனி
வசந்தா ★ மனோகர்
நடித்த
ஐரிஸ் முவிஸாரின்

நீயும் நானும்

சைவத்தை தூஷித்தவர்கள் வாயை அடக்கினார்

சென்ற கட்டுரையில் பெருமானின் பிரசங்கத்தைப்பற்றியும், அவரேடுத்துப் பேசிய விஷயங்களைப்பற்றியும், அப்பிரசங்கங்களைக் கேட்ட சைவமக்கள் ஒரு வழியில் பல வழிகளில் திருந்தியமைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தேன் அவை மாத்திரமல்ல - சித்தாந்த சைவத்தைத் தூஷித்தவர்களின்வாயை அடக்கினார். ஒழுக்கந்தவறியபிராமணக்குருக்கள் சைவக் குருக்கள் கோவில்களின் அதிகாரிகள் முதலியோரையும் பகிரங்கமாகக் கண்டித்தார். சகலரின் நன்மையைக் கருதியே கண்டித்தார்.

அந்தக்காலத்தில் வாழ்ந்த அனேகருக்கு சைவமுந்தெரியாது, தமிழுந்தெரியாது. தெரிந்தவர்கள் சிலர் தமிழை மறந்துகொண்டுச் சொல்லிக் கொடுக்கமாட்டார்கள். சிலர் சைவத்தைத் தூஷித்தனர். இதனைப் பார்த்துக் கொண்டு தலைகுனிந்து மௌனமாக விருந்தனர்

ஐந்தாங்குரவர் ஆறுமுகநாவலர்

பலர். பெருமானுக்கு விவியவே தந்தெரிந்தது போல பாதிரிமாருக்குத் தெரியாது. சைவசித்தாந்த

ஞானத்தில் அவருக்குச் சமானமானவர்கள், அன்றும் கிடையாது, இன்றும் கிடையாது; தமிழறிவு, வடமொழியறிவு மாத்திரமல்ல, ஆங்கில அறிவும் நிரம்பவுண்டு. "சிவனுண்டு பயமில்லை" என்பது நாவலருடைய அஞ்சா நெஞ்சின் நிலை. பன்னிரண்டு திருமுறைகளையும் கிரமமாகப் பாராயணம் பண்ணியவரல்லவா - அவருக்கு பயமேது-சிவ பெருமான் ஒருவரையே தமக்கு புகலிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் அவர்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பாதிரிப்புவியூர் திருவிருத்தம் -
"ஈன்றுளுமாயெனக்
கெந்தசையுமாயுடன்
தோன்றினராய்,
மூன்றுயுகம் படைத்து
கந்தான் மனத்துளி
ருக்க,
ஏன்றுள் இமையவர்க்
கன்பன் திருப்பாதிரிப்
புவியூர்த்
தோன்றுத்துணையாயிருந்
தனன் தன்னடியோங்
களுக்கே"
விடையான் விரும்பி
யென்னுள்ளத்திருந்தான்
இனி நமக்கிங்

கடையா அவலம்
அருவினை சாரா நமனை
யஞ்சோம்,
புடையார் கமலத்தயன்
போல் பவர் பாதிரிப்
புவியூர்
உடையான் அடியார்
அடி அடியோங்கட்கரிய
துண்டே"
கருவாய்க்கிடந்துள்
கழலே நினையுள் கருத்
துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்து
வுன்றன் நாமம் பயின்
றேன் உனதருளால்
திருவாய் பொலியச்
சிவாய நமவென்று
நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீ பாதி
ரிப்புவியூர் அரணே"
மண்பாதலம் புக்குமால்
கடல் மூடி மற்றே
முலகும்,
விண்பால்திசை கெட்டி
ருசுடர் வீழிலும்
அஞ்சல் நெஞ்சே,
திண்பால் நமக்கொன்று
கண்டோம் திருப்பாதி
ருப்புவியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக்
கடவுட் கடரான்
சுழலினையே
கண்டோந்திருப் பாதி ரிப்
புவியூர்கண்பரவு நெற்றிக்கட

வுட் கடரான்கழலினையே" எங்கள் சமயகுரவர் நாவலரும் சிதாசாசத்தில் நர்த்தனஞ்செய்யும் நடராசப் பெருமானை அகக்கண்ணால் கண்டு களித்தவர்கள் - அவர்களுக்கு அச்சந்தானேது? எங்களால் ஐந்தாங்குரவரென்று வணங்கப்பட்டுவரும் நாவலர்பெருமானும் நெஞ்சுத் தாமரையில் வீற்றிருக்கும் நடராசப் பெருமானைக் கண்டு கழித்திருக்கவேண்டும். பெருமானை அவர்காலத்தில் ஐந்தாங்குரவரென அழைக்க ஒருபோதும் ஒருப் பதார்த்தம் மறுப்பார்; கண்டிப்பார் ஒருசிறு உதாரணம். அவருடைய மாணக்க னொருவன் தேவாரம் அவர்

அறநெறிக் காவலர் முதலியார் செ. முத்துத்தம்பி

முன்னிலையில் பாடினான். அந்தத் தேவாரத்தில் 'நாவலர்' என்ற பதம் வந்தது. அந்த மாணவன் அந்தப் பதத்தை பெருமானுக்கு கேட்காமல் தாழ்ந்த குரலில் உச்சரித்தான் - பெருமானு

க்கு கோபம் பிறந்தது அவனில் சிறிவிழுந்தார். 'நாவலர்' என்று உரக்கச் சொல்லுங்கள். பெருமான் மிகுந்த கட்டுப்பாடுடையவர். சைவத்தில் நாலு சமயகுரவருக்கு மேலாலே ஒருகாலத்தில் சமயகுரவர் இருக்கமாட்டார்கள் என்பது பன்னிரண்டு திருமுறைகளுக்கு மேலான அருட்பாவில் லையென்பது சந்தான குரவர் நாலு பேரைத்தவிர ஒருவருங்கிடையாதென்பது பதினாலு சித்தாந்த சாத்திரங்களுக்கு மேலாக சித்தாந்த சாத்திரம் கிடையாதென்பதும் கட்டுப்பாடில்லாது போனால் எதுவும் வரம்பு கடந்துபோய்விடுமென்பதும் அவருடைய ஆழ்ந்த கருத்து; தொல் காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்கள் இலக்கியத்திற்கு வரம்புகட்டித்தானே. சைவத்தை கிண்டல் செய்யும் விதத்தில் பல எரிப்

புப் பிரசாரங்களை அகாலத்தில் சிலர் நடத்திவந்தனர் இந்த எதிர்ப்புகளையெல்லாம் நாவலர் பெருமான் முறியடிக்க தன்னுடைய நன்றைச் செய்தார். "நல்ல நகர் ஆறுமுக நாவலர் வந்திலரேல்" என்று சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை பாடினது எங்களுக்கொரு மந்திரம். அந்தச் சொற்கள் கோடி பொன்பெறும். எங்கள் பெருமான் திருமணம் செய்ய மறுத்தார். "கவியாணக்கதை என் காதில் கேட்கப்பேசவேண்டா" மெனச்சீறினார். அதன்பின் பண்டிதற்றெழுதியும், ஆசிரியத்தொழிலையும் விட்டு நீங்கத் துணிகிறார். (தொடரும்)

விளம்பரம்

விசேஷ அறிவித்தல்

காரைநகர் புதுரோட்டில் மஹேசசர்மா சோதிடநிலையம் என்ற பெயரால் நடத்தப்படும் சோதிட ஆராய்ச்சிகளுக்கும் காலஞ்சென்ற பிரசித்த நொத்தாரிசு கா. சி. மஹேசசர்மா, F. R. A. S. அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லை என்பதை பொதுமக்களுக்கு இத்தால் தெரியத்தருகிறோம். இப்படிக்கு காலஞ்சென்ற மஹேசசர்மா அவர்களின் புத்திரர்கள் நீராவியடி யாழ். நகர் 31-8-69 1752

வரி விளம்பரம்

தேவை யாழ்ப்பாணத்தில் 60ம் ஆண்டு தொடக்கம் இயங்கிவரும் என்ஜினியரிங் கோப்பறேற்றிற்கு ஆங்கில பாடத்துடன் G. C. E. தராதரம் உடைய திட்டமுத்து தெரிந்த பிணைப்பணத்துடன் 35வயதிற்குட்பட்ட மனேச்சர் ஒருவரும், நல்லவரும்படி வரக்கூடிய தொழிற்சாலை ஒன்றிற்கு ரூபா 5000/-ற்கு மேற்பட்ட பங்குபோட்டு அத்தொழிலை மேற்பார்வை செய்யக் கூடிய 45வயதுக்கு உட்பட்ட ஒருவரும் தேவை. 25 மீ திகதிக்குமுன் விண்ணப்பிக்கவும். விளம்பர இலக்கம் 1400, மேபா ஈழநாடு, யாழ்ப்பாணம். 1411

உணர்வின் துணை கொண்டு அனுபவிக்கப்படுவது சமயம்

(3-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி) உதாரணமாக ஒன்றைக் கூறலாம். மாடல் மறை யோன் கவுந்தி அடிகளாகிய சமணத்துறவிக்கு மதுரை செல்லும் வழியை விவரித்துக் கூறுகிறான். இன்ன இன்ன குணங்களில் (புண்ணிய சரவணம், பவகாரணி இட்டசித்தி) மூழ்கினால் இன்ன இன்ன பயன் விளையும் எனப்பேசுகிறான் ஆனால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாத சமணத்துறவியார் மிக்கக் கண்ணியமாக அது தேவையில்லை என மறுக்கிறார். சமயப் பூசல்க்காட்டாமல் கண்ணியத்துடன் ஒருவர் கருத்தை மறுக்கும் இந்த அளவுக்குப் பண்பட்டிருந்த சமயம் வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருந்தவரை இதே அளவு பண்பாட்டுடன் இலங்கிற்று. சமயம் என்பது அறிவின் துணைகொண்டு ஆயப்படுவதொன்று அன்று. உணர்வின் துணைகொண்டு அனுபவிக்கப்படுவது; இது கருதியே போலும் ஞானசப்பந்தர் 'ஏதுக்களானும் எடுத்த மொழியானும் மிகுச் சோதிக்கவேண்டா, சுடர் விட்டுள்ள எங்கள் சோதியான்' (3-54) என்று கூறிப் போனார்.

அறிவினால் ஒன்றை ஆயும் வரை, ஆயும் அறிவு, ஆயப்படும் பொருள், ஆய்தலாகிய தொழில் என மூன்று பொருள் இருந்தே தீரும். இந்நிலை உள்ளவரை சமய அனுபவம் கிட்டாது. உணர்வுவழிப்பட்ட சமய அனுபவத்தில் அனுபவிப்பவன், அனுபவப் பொருள், அனுபவம் என்ற மூன்றும் அற்று அனுபவம் ஒன்றே எஞ்சும். சங்க இலக்கியம் முழுதும் உணர்வின் அடிப்படையில் தோன்றிய கவிதைகள், அதனால் அங்கு சமயப் போராட்டத்திற்கு இடம் இல்லை. திருக்குறள் அறிவின் அடிப்படையில் இயற்றப் பெற்றதாயினும், சமயத்தின் இந்தச் சிறப்பை உணர்ந்து, அதனை அறிவினதுணைகொண்டு ஆய முற்பட்டால் உணர்வின் துணைகொண்டு ஏற்றுக்கொண்டு, அதனைக்

கொண்டு செலுத்தும் வழி துறைகளை மட்டும் கூறிச் சென்றது. சங்கப்பாடல், சிலம்பு, குறள் என்பனவற்றுடன் சமய உணர்வு மங்கி அந்த இடத்தில் சமய அறிவுவள ரலாயிற்று இதன் பிறகு ஒவ்வொரு சமயத்தாரும் தத்தம் சமயத்தை நிறுவ அறிவின் உதவியையே நாடினார். இதன் உண்மையை அறிய அதிகத்தாரம் செல்ல வேண்டா. 'ஏதுக்களானும் எடுத்த மொழியானும் மிகுச் சோதிக்கவேண்டா' என்று சமயக்குரவருள் ஒரு வராகிய ஞானசம்பந்தரே கட்டளையிட்டிருப்பவும் சைவர்கள் சிவஞானபோதம், சித்தியார் முதலிய அளவை நூல்களால் தம் சமயத்தின் பெருமையைப் பறைசாற்றவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. உணர்வின் துணைகொண்டு, 'பொருள் ஒன்று' என்று உணர்வது போக, 'அத்வைதம்' என்பதற்கு அறிவின் துணைகொண்டு பொருள் காண முனைந்தனர். இரண்டு அல்ல', 'இரண்டுதான்' என்பன போன்ற வாதங்கள் தோன்றலாயின.

பக்தி இலக்கியங்கள் பழைய மரபில் நன்கு ஊறிய காரணத்தால் போலும் இந்தச் சமயப் பூசல்கள் தமிழில் அதிகம் பரவவில்லை. வடமொழியில் தடைவிடை நூல்கள் மலிக் திருப்பதைப்போலத் தமிழில் இல்லை. தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தமட்டில் அளவைகளின் உதவி கொண்டு சமயத்தை நிறுவுவதைக்காட்டிலும் அகத்தே நிகழும் உணர்வுகொண்டே சமயத்தைப்பரப்பும் நூல்களே மிகுதியாகும். அதனால் தான் போலும், சமய இலக்கியம் என்ற பெயரில் பக்தி இலக்கியங்களே தமிழில் மிகுதியும் தோன்றின. உலக மொழிகளில் பக்தி இலக்கியம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் மொழியின் அருகில் வரக்கூடாது மொழிக்கும் உரிமையில்கூட இரண்டாவது இடத்தில்கூட

வழிப்புகு மெழியும், மூன்று வது இடத்தை சமஸ்கிருதமும் பெறும். சிவஞான போதம் சித்தியார்போன்ற ஒரு சில சாத்திரங்கள் தவிர சைவத்திலாகட்டும், சாத்திர நூல்கள் குறைவுதான். வடமொழியிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பெற்ற நூல்களும் சில உண்டு. தோத்திர நூல்கள் இத்துணை மிகுதியாகப்பெற்றுள்ள தமிழ் மொழி சாத்திர நூல்களை மிகுதியும் பெருதகாரணம் ஒன்றுண்டு என்று நினைக்கத்தோன்றுகிறது. அன்பு வழியாலும் பக்தி நெறியாலும் மட்டுமே சமயத்தை வளர்க்கமுடியும். சிவகார ஞானத்தாலும், வாதத்தாலும் சமயத்தை நிறுவ முயலலாமே தவிர, வளர்க்கமுடியாது. அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றை அறிவின் துணைகொண்டு ஆயப்படுவதைத் தமிழர் விரும்பவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. இது கருதியே போலும், 'அன்பும் சிவமும் இரண்டு என்பர் அறிவிலார் அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலார்' (திருமந். 3050) என்று பழைய திருமந்திரமும், அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே அன்பெனும் குடில் புகும் அரசே' (அருட்பா) என்று புதிய அருட்பாவும் பறைசாற்றுகின்றன. 'நெக்குநெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுரை புக்குநிற்கும் பொன்னுர் சடைப்புண்ணியன்' என்று திருநாவுக்கரசரும், 'ஆடி ஆடி அகங்கரைந்து இசை பாடிப் பாடிச் கண்ணீர் மல்கி எங்கும் நாடி நாடி நரசிங்கம் என்று...' (நாலாயிரம் - 2818) என நம்மாழ்வாரும் அருளிச் செய்துள்ளார். — உலகத்தமிழ்நாட்டு மலர்

மகாத்மகாந்தி மணிமொழிகள்!

ஓர் ஏழையை, ஒரு ஜாதிஹினை கைதூர்கிவிட வேண்டுமானால், அவனுடைய வறுமையில் நாம் பங்குகொள்ள வேண்டும். அதாவது அவனுடைய நல் வாழ்வுக்கு நம்மை அர்ப்பணம் செய்துவிடவேண்டும்.

மனிதனுடைய முக்கியகடமை அரசாங்கத்தின் அங்கத்தினருட்ப்புதுதான். அவனுடைய நிஜவாழ்வு, பெருமை, சுதந்திரம் முதலியனவெல்லாம் அந்த அரசாங்கத்தின் லட்சியங்களைப் பூர்த்தி செய்வதேதான் இருக்கின்றன.

பிரத்தியேக அந்தஸ்தையும், சலுகையையும் நான் வெறுக்கிறேன்.

உண்மையான திட்டம் என்பது மனிதசக்தி முழுவதையும் சிறந்தமுறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் அடங்கியிருக்கிறது.

மில்க்வைற் நீலசோப்

இப்பொழுது

புதிய இரசாயனம்
சேர்க்கப் பெற்று புதுமையுடன்
விற்பனையாகிறது

தமிழக சபாநாயகர் கோவிந்தன்

யாழ். நகர மண்டப சொற்பொழிவு

வகுப்பு வாத எண்ணங்களைத் தூண்டுகிறதாம்

ஆட்சிமன்ற உறுப்பினர்களிலேயே, மிகக் குறைவாகப் பேசுகின்றவர்தான் சபாநாயகர். கட்டுப்பாட்டில்லாத கோபாவேஷப் பேச்சுகளை ஒரு வழிப்படுத்தி, விவாதத்தை நடத்திச் செல்லவே, அவரது வார்த்தைகள் வெளிப்படுகின்றன. இப்போது இலங்கைக்கு விஜயம் செய்திருக்கும் தமிழ்நாடு சட்டசபைச் சபாநாயகர் திரு. ஏ. கோவிந்தன் இந்தச் சம்பிரதாயத்தை-குறிப்பாக இன்னொரு நாட்டுக்கு விஜயம் செய்திருக்கும் இவ்வேளையில் மனதிற கொண்டுநடந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

‘மௌனம் கலக நாஸ்தி’ என்ற முக்கிய கோட்பாட்டை திரு. கோவிந்தன் மறந்து பேசியமையால், நல்லெண்ணத்துடன் பேசிய

ரஷ்ய..

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
‘மெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை இராது’ என்று அவர் அறிவித்தது பெரிய விஷயம். இதைப்பின்பற்றி ஆசியா முதலிய நாடுகளில் அமைதியை ஏற்படுத்தவும், ஆயுதங்களை எக்காரணம்பற்றியும் ஆசிய நாடுகளுக்கு அனுப்புவதில்லை என்று அமெரிக்கா, ரஷ்யா, சீனம் இம்முன்றும் தீர்மானிப்பதாயின், ஆசிய மக்களின் மேலான நன்றிக்கு வல்லரசுகள் பாத்திரமாகும். எந்த நாட்டில் யுத்தத்தீ மூண்டாலும், அது உலகின் அமைதியைக் குலைக்கவே செய்யும். அரசியல் ஞானியான ஹோவின் பெருமையை அமெரிக்கா வெளியில் சொல்லாவிட்டாலும், உள்ளூர் உணர்ந்திருக்கும். வியட்நாம் யுத்தம் இன்னும் நடப்பதால், அவருக்கு அமெரிக்கா அஞ்சலி செலுத்த முடியாதிருக்கலாம். கம்யூனிஸ்ட் ரஷ்யா, ருமேனியா இவற்றுடன் அமெரிக்கா நட்புடன் இருக்க முடியுமாயின், கம்யூனிஸ்ட் வியட்நாமுடன் அதே நட்பை ஏன் அமெரிக்கா காட்டமுடியாது?

இது எப்படியாயினும் இந்தியா - சீனம், இந்தியா - பாகிஸ்தான் எல்லைப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து, அந்நாடுகளுக்கிடையே புதிய நட்பையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்த பீகிங் சந்திப்பு உதவியாயின் உலக சரித்திரத்தில் இது பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும்.

தாகத் தென்பட்டாலும்கூட நமது உள் நாட்டு அரசியல் விவகாரங்களில் தலையிடும் அபாயகரமான நிலையை அண்மித்திருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாண நகரசபை அளித்த வரவேற்றமொன்றில் பேசிய திரு. கோவிந்தன், தமிழ்க்காங்கிரஸ் எம். பி. ஒருவரையும், தமிழரசுக் கட்சி எம். பி. ஒருவரையும் பார்த்து, தமிழர்கள் லிடையே நிலவும் பிளவு பற்றி பேசியிருக்கிறார்.

தமிழ்நாடு சட்டசபை சபாநாயகர் திரு. கோவிந்தன் யாழ். நகரசபை அளித்த விருந்தில் பேசிய பேச்சைக் கண்டித்து, ‘ஒப்சேர்வர்’ என்ற ஆங்கில நாளிதழ் 12-9-69 எழுதிய தலையங்கத்தின் தமிழாக்கம் இது.

“தமிழர்கள் தங்களுக்குள்ளே பல அரசியல் கட்சிகளைக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல” என்று பேசியிருக்கிறார்.

‘உங்களுக்குள் உள்ளவேற்றுமைகளை மறந்து, ஒன்றுமையாக நின்றால் வெற்றி நமதே!’ என்றும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். எதை வெற்றிகொள்வது? யாரை வெற்றிகொள்வது? தமிழ்க்காங்கிரசும் தமிழரசுக் கட்சியும் பிளவுபட்டிருந்தால், அது ஒரு கொள்கை வாரியான பிளவுதான். தேசிய ஒற்றுமை பற்றிய பிரச்சனைகளில் இவர்களது நோக்கங்களை அடிப்

‘காந்தி பாமலை’ பட்டதாரிகள்... நூல் வெளிவரும்

கொழும்பு, புதன் காந்தி நூற்றுண்டு நினைவாஞ்சலியாக ‘காந்தி பாமலை’ என்னும் கவிதைத் தொகை நூலொன்றினை வெளியிடும் பணியினை ‘இளம்பிறை’ சஞ்சிகை நிறுவனத்தினர் மேற்கொண்டுள்ளனர். ஈழம், மலேசியா தமிழகத்திலுள்ள சமகாலக் கவிஞர்களுடைய கவிதைகள் இந்நூலில் இடம்பெறவிருப்பதாகவும் எனவே, மரபுபேணி, நல்வகைப்பாவினும், பாவினத்திலும் ஏதாவது தொன்று சார்ந்ததாக- இருப்பது வரிகளுக்கு மேற்படாததாகவும் தனிப்பாடலாகவும்- காந்திஜிபற்றிப் பா இயற்றி இம்மாதம் 25-ம் திகதிக்கு முன் அனுப்பியுதவுமாறும் ‘இளம்பிறை’ நிர்வாக ஆசிரியர் திரு. எம். ஏ. ரஹ்மான் கவிஞர்களைத் தேர்ந்துகொண்டுள்ளார்.

படையாகக் கொண்டபிளவு பிற சமூகங்களோடு எப்படியான தொடர்பு வைத்திருக்கவேண்டும் என்பதிலே இருவேறு மாறுபட்ட

காங்கிரசும், தமிழரசுக்கட்சியும் அரசியல் ரீதியாகப் பிளவுபட்டிருந்தாலும், தமிழர்களுடைய பிரச்சனைகள் பல தீர்க்கப்பட்டிருப்பதை அவர் காணலாம். தமிழர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படுவது அவர்களது ஐக்கிய முன்னணியை எதிர்பார்த்து நிற்கவில்லை.

சிங்களவர்களின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தி பேசுபதற்கு தமீழர்கள் பயப்படுகிறார்கள். தமிழர்

கொள்கைகளைக்காண்டி குள்ளே பல அரசியல் கட்சிகளைக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல” என்று பேசியிருக்கிறார். தமீழக் காங்கிரஸ் கூட்டுறவை விரும்புகிறது. திருவாளர் கோவிந்தன் வெளிப்படையாகச் சொல்லாவிட்டாலும்கூட, தமிழர்கள் ஒற்றுமையில்லாதிருப்பதால்தான் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படவில்லை என்ற கருத்துத்தான் இவர் இப்படி மறைமுகமாக வலியுறுத்துகிறார் என்று சொல்வது பிழையல்ல. இலங்கையின் கடந்த நான்கு வருடகால அரசியலை திரு. கோவிந்தன் ஆராய்ந்துபார்த்தால் தமிழ்

(1-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி) பாகுபாடு காட்டக்கூடாதென மேலும் கூறுவதால் பயனெற்படுமென அணுவளவு நம்பிக்கையுமில்லை. இதுகுறித்து பல்வகைக்கழக விஷயத்தில் திரு. மயில்வாகனத்துக்கு நடைபெற்ற கதையே உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இணக்காவிட்டாலும் தனியார்துறையில் உள்ளவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு தற்காலிகமாக வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கிறோம். இத்தகைய இடங்களில் உடனடியாக உங்களுக்குத் திருப்திகரமான முழுவேதனமும் கிடைக்காவிட்டாலும் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் மதமாயிருக்க வேண்டும். நியாயமான எந்த வேலை வாய்ப்பையும் ஏற்க நீங்கள் ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும். 1969-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 18-ம் திகதி அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

புவாதக் கூட்டைப்பற்றிய எண்ணங்களைத் தூண்டிவிடலாம். தமிழர்களுடைய எதிர்காலத்துக்கு திரு. கோவிந்தனின் பேச்சு எந்த விதத்திலும் உதவவில்லை. ஏனெனில் சிங்களவர்களுடைய எதிர்காலத்தைப் போலவே தமிழர்களுடைய எதிர்காலமும், இருஇனங்களுக்கிடையிலான கூட்டுறவிலேயே தங்கி நிற்கிறது. தன்னுடைய பேச்சின் போது, ‘சர்வதேசப்பழக்க வழக்கங்களை நாங்கள் நன்கு

கொள்கைகளைக்காண்டி குள்ளே பல அரசியல் கட்சிகளைக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல” என்று பேசியிருக்கிறார். தமீழக் காங்கிரஸ் கூட்டுறவை விரும்புகிறது.

ஒப்சேர்வர் தலையங்கம் கூறுகிறது

களுக்கு எதிரானதொரு கூட்டாக இந்த வேண்டு கோள் வியாக்கியானப்படுத்தப்படுகிறது.

திரு கோவிந்தனின் குறிப்புக்களும், இந்தமாதிரி சிங்களவர்களுக்கு எதிரான வகுப்

வேலை நிறுத்தம் நிலைமையில் மாற்றமில்லை

கொழும்பு, புதன் இலங்கை பெட்ரோலியம் கூட்டுத்தாபன ஊழியர்களும் மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபன ஊழியர்களும் வேலை நிறுத்த நிலைமையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லையென்று சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுத்தாபனங்களின் அதிகாரிகள் அறிவித்துள்ளனர்.

ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்காத அரசாங்கம் இனிமேலும் உடன் நடவடிக்கை எடுக்குமென நம்பி மேலும் உண்ணாவிரதம் தொடர வேண்டாமென திரு. கதிர்வேலுப்பிள்ளை கேட்டுக் கொண்டார்.

இப்பத்திரிகை ‘சமுதாய’ விமிட்டெட்ஸ்தாபனத்தாரால் யாழ்ப்பாணம் சிவன் கோவில் மேலை வீதி 63-ம் இலக்கத்தில் உள்ள அவர்களது அச்சகத்தில் 1969-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 18-ம் திகதி அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

தெரிந்து வைத்திருப்பதனால் உள்நாட்டு அரசியலில் தலையிடாமாட்டோம்” என்று மீட்டிட்டுக்கொள்ளும். இந்த அருமையான விதியிலிருந்து திரு. கோவிந்தன் விலகியிருக்கக்கூடாது.

விற்பனைக்கு

யாழ்ப்பாணம், கந்தர்மடம், குமாரசாமிவீதியில், 8/1 இலக்க வீடும், மூன்று பரப்புக்காணியும் விற்பனைக்குண்டு. உடன் மேற்குறித்த விலாசத்திற்கு நேரில் வருக. ச.சபாரெத்தினம் ஆசிரியர். 1410

மரண அறிவித்தல்

வவனியாசுகாதார சேவைகள் காரியதரிசி திரு. க. ஆ. செல்வரத்தினம் 16-9-69 காலமானார். இவர் உரும்பராயைச் சேர்ந்த தவலட்சுமியின் அன்புக்கணவரும், சந்திரவதனி, சந்திரமோகன், சந்திரகலாவின அன்புத்தந்தையும், திருமதி தம்பிப்பிள்ளை அன்னபூரணம், திருமதி செல்வராஜா மங்கையர்க்கரசியின் அன்புச்சகோதரரும், காலஞ்சென்ற திரு. தம்பிமுத்து, திருமதி தங்கம்மா தம்பிமுத்து ஆகியோரின் மருமகனுமாவார். இறுதிச்சடங்குகள் வியாழக்கிழமை மாலை 2 மணிக்கு உரும்பராய் வேம்பன் மயானத்தில் நடைபெறும். சந்திரபவனம், உரும்பராய். 1086